

הפרוטוקולים ש זקני ציון

נוסח עברי מבואר ללימוד ולמחקר
על פי מהדורת Beckwith Company, ניו-יורק 1920

עדי אמסטרדם

The Protocols of the Learned Elders of Zion
A Hebrew Annotated Edition for Study and Research Purposes
Adi Amsterdam

ספר אלקטרוני זה אינו למכירה

קריאה והערות: רפי כהן

טיפול בזכויות יוצרים: תמר כהן

עריכת לשון: סיגל אשל

עיצוב וגרפיקה: **זיכרון**
הוצאה לאור, שיווק ופרסום

02-5471665

הוצאה לאור: דרורים, פרסום ושיווק

© כל הזכויות שמורות לעדי אמסטרדם

מהדורה שנייה ומעודכנת, ניסן תשע"ח - אפריל 2018

ספר זה מוקדש לכל קרבנות האנטישמיות

בעבר,

בהווה

ובעתיד

תודות

בראש ובראשונה אני מעוניין להודות למיקי, אשתי האהובה, ולהוריי היקרים שאול וחגית, על עמידתם לצדי לכל אורך הדרך בפרויקט חשוב זה. כמו כן אני מודה לבני משפחתי המצומצמת והמורחבת כאחד על עידודם ועל מילותיהם הטובות.

תודה מיוחדת שלוחה לסבי היקר, אהרן אברהם חי אמסטרדם ז"ל, אשר הטמיע בי את זכר השואה ואת חשיבותה של התקומה במדינת ישראל.

לצורך מימון ההוצאה לאור ערכתי גיוס כספים באתר מימון ההמונים "הדסטארט" (www.headstart.co.il). תודתי שלוחה לעשרות התומכים שהשתתפו במימון הדפסת הספר, ובייחוד לדודי, ישי לבקוביץ' ולאשתו היקרה אפרת, למר אבישי גרינברג, למר יותם בן שלום ולמר יוסי אביטן על תמיכתם הנדיבה.

עוד אבקש להודות למר רפי כהן מ"הוצאת דרורים" על עצותיו הטובות, לד"ר ענת ישראלי אשר הייתה הראשונה לדחוק בי להוציא לאור את עבודתי, לפרופסור דינה פורת שקראה נוסח ראשוני של כתב היד ונתנה לי את ברכתה, למכללת דוד ילין על תמיכתה במימון ההוצאה לאור, לגברת סיגל אשל על הערותיה הלשוניות, לד"ר אורי מור על הרגע האחרון ולכל חבריי ומכריי אשר נרתמו לעזרתי במחויבות שנטלתי על עצמי להעלאת המודעות הציבורית לספר "הפרוטוקולים של זקני ציון" בפרט ולנושא האנטישמיות החדשה בכלל.

תוכן העניינים

7	פתח דבר
8	כותרת החיבור
9	הקדמה
14	על מלאכת כתיבת הספר
15	"פרוטוקולים של זקני ציון" - ההוכחות לזיוף
22	הקדמה לפרוטוקולים של זקני ציון, כפי שנכתבה בידי סרגיי נילוס (מהדורת 1917)
26	פרוטוקול 1 - עקרונות התורה
36	פרוטוקול 2 - מלחמה כלכלית ואי-סדר מובילים לממשלה כלל-עולמית
40	פרוטוקול 3 - שיטות הכיבוש
48	פרוטוקול 4 - השמדת הדת באמצעות החומרנות
52	פרוטוקול 5 - רודנות והקדמה המודרנית
58	פרוטוקול 6 - רכישת האדמה ועידוד המסחר במניות
62	פרוטוקול 7 - נבואה למלחמה כלל עולמית
66	פרוטוקול 8 - ממשלת המעבר
70	פרוטוקול 9 - תעמולה חובקת-כל
76	פרוטוקול 10 - חיסול החוקה ועליית שלטון היחיד
84	פרוטוקול 11 - חיסול חוקת האוטוקרטיה ושליטה כלל-עולמית
88	פרוטוקול 12 - ממלכת העיתונות והשליטה בה
96	פרוטוקול 13 - ביטול חיוניותה של דעת הציבור
100	פרוטוקול 14 - השמדת הדת כצעד קודם לעליית אלוהי היהודים
104	פרוטוקול 15 - ייסוד הבנייה החופשית; דיכוי חסר רחמים של האויבים
116	פרוטוקול 16 - ביטול החינוך
120	פרוטוקול 17 - גורלם של עורכי הדין ושל אנשי הכמורה
126	פרוטוקול 18 - ייסוד התשתית לקראת אי-סדר
130	פרוטוקול 19 - הבנה הדדית בין המלכים ובין הנתינים
132	פרוטוקול 20 - התכנית הכלכלית להשמדה ולתכנון
144	פרוטוקול 21 - הלואות לצרכי פנים ואשראי ממשלתי
148	פרוטוקול 22 - המלך היהודי הטוב והמיטיב
152	פרוטוקול 23 - הנחלת הצייתנות
156	פרוטוקול 24 - המלך היהודי
160	רשימת קיצורים וביבליוגרפיה

"הפרוטוקולים של זקני ציון, בתרגום מהשפה הרוסית לאנגלית, למען ידעו האמריקאים
ההגונים על אויבי הרפובליקה והדמוקרטיה, וכן כדי להוכיח את הסכנה האפשרית
בהתגשמות הנבואה המקראית בדבר השליטה העולמית של העם הנבחר" - עמוד השער
של "הפרוטוקולים של זקני ציון", מהדורת Beckwith Company, ניו-יורק 1920

לתוכנו של "הפרוטוקולים של זקני ציון" נחשפתי לראשונה ברומן "המטוטלת של פוקו" לאומברטו אקו, היסטוריון, בלשן וסופר איטלקי. ברומן זה נזכרו וצוטטו "פרוטוקולים" כחלק מקנוניה עולמית סתומה, הכוללת את מסדר הבונים החופשיים, הנוצרים הישועים, מסדר הטמפלרים מימי הביניים ועוד שלל ארגונים ודמויות. האזכורים מתוך "הפרוטוקולים" עוררו את סקרנותי, ובשנים לאחר מכן התחלתי להתעניין בחיבור זה בפרט ובאנטישמיות בכלל. לצערי, נחשפתי לעולם רווי שנאה עיוורת, אשר חיבורים כגון "הפרוטוקולים של זקני ציון" משמשים בו כאבני יסוד לצד הספר "מאבקן" (מיין קאמפף) של אדולף היטלר - עולם שבו כמות אדירה של מידע, שניתן למצוא בקלות רבה מדי ברשת האינטרנט ובלשונות רבות. בתוך כך ביקשתי לקרוא את "הפרוטוקולים", על מנת להכיר את כתב האישום שבו נאשמו ונאשמים כל היהודים ואני בכללם.

לא התקשיתי למצוא מהדורות לחיבור זה: מהדורות חדשות ומהדורות ישנות, מהדורות באנגלית, בערבית, ברוסית, ביפנית ובשפות רבות אחרות. אולם דווקא הקורא העברי, אשר הוא-הוא מושא "הפרוטוקולים", אינו יכול לקרוא חיבור חשוב זה בשפת אמו. למעשה, הוא מתהלך לו בעולם, כאותו יוסף ק', גיבורו של קפקא ברומאן "המשפט", העומד למשפט ואינו יודע במה הוא נאשם. הצורך בתרגום "הפרוטוקולים של זקני ציון" לשפה העברית נבע אפוא מהרצון להציג לפני הקורא העברי את כתב האישום השקרי שהעלו נגדו גורמים אנטישמיים לפני יותר ממאה שנים, ולהעירו מן האדישות שבתוכה הוא שרוי, משום שהשפעתו של חיבור זה עודנה רבה מכפי שניתן לתאר.

על רקע האמור לעיל החלטתי לגשת לתרגום "הפרוטוקולים של זקני ציון" לעברית. התחלתי במלאכת התרגום בשנת 2008, אך נאלצתי לזנחה עד לשנת 2011, או אז התגייסתי למלאכה ביתר שאת.

אין זה ספר המיועד רק למומחים ולאנשי אקדמיה, כי אם ספר המיועד לציבור הרחב, החל מתלמידי בית הספר הלומדים על האנטישמיות בראשית המאה העשרים, וכלה במבוגרים אשר מבקשים, כמוני, לקרוא את "הפרוטוקולים" על מנת להבין טוב יותר את ההיסטוריה של העם היהודי. כולי תקווה כי פרסומו של חיבור זה בשפה העברית, יעורר דיון ציבורי בארץ בנושא האנטישמיות בכלל ובדרכי ההתמודדות עמה, ואולי אף יסייע במאבק להארת בורותם של מאות אלפי בני-אדם, הסבורים כי מסמך זה הינו אמת החקוקה בסלע.

לא ניתן לסכם את פתח הדבר בברכת "קריאה מהנה", משום שספר זה לא נועד לעורר הנאה או עונג בקרב קוראיו, אלא עניין ואי נוחות, ההכרחיים לשם הבנת היקפה של האנטישמיות שלא שינתה את פניה זה מאות בשנים. אקווה כי כך יהיה.

עדי אמסטרדם

סתיו 2016

אמנם חיבור זה מכונה בשם "פרוטוקולים של זקני ציון", אולם בשונה מדיונים רגילים המתועדים בפרוטוקולים, אין בספר זה דיון אלא שיח של דובר יחיד הפונה אל נמענים עלומים וחושף את מזימותיו ואת תכניותיו.

כותרת החיבור - "הפרוטוקולים של זקני ציון" - מלמדת אף היא על מלאכת הזיוף, אך לשם כך נדרשת בחינה מדוקדקת:

ככל הנראה, המונח "פרוטוקולים" בכותרת נבחר כדי ליצור זיקה בין החיבור לבין הקונגרס הציוני שהתקיים בבאזל (סרגיי נילוס, בהקדמה למהדורתו כתב כי מועצת היהודים התכנסה בבאזל, וכיוון לקונגרס הציוני). בנימין זאב תאודור הרצל ראה בקונגרס הציוני בית נבחרים, על כן כינה את דיווחי הדיונים בשם "פרוטוקולים", כפי שהיה נהוג בבתי נבחרים אחרים באירופה.¹

כותרת החיבור שפורסם בראשונה ברוסיה הייתה "Протоколы сионских мудрецов". התרגום הראוי למילה мудрецов הוא "חכם", אך בעוד המילה "חכם" בשפה העברית עשויה להתפרש הן במשמעות של "אדם בעל שכל" הן במשמעות "מלומד", הרי שברוסית ישנה מילה שונה לכל אחת מן המשמעויות הללו. משמעותה המדויקת של המילה мудрецов היא "מלומד", בדומה למילה האנגלית Sage. מרבית המהדורות בשפות השונות שומרות על כותרת זאת - "הפרוטוקולים של חכמי ציון", אך בלשונות אחדות נמצא את הכותרת המוכרת בעברית "הפרוטוקולים של זקני ציון", או כפי שהופיעה במהדורות הראשונות בשפה האנגלית (כגון זאת שממנה תורגם הנוסח העברי), "הפרוטוקולים של זקני ציון המלומדים".

יש להניח, כי הבחירה בשם התואר "חכמי ציון" או "זקני ציון" נשענה על הגישה המקראית, המכירה בחשיבותם של הזקנים, אשר מייצגים חכמת חיים וניסיון רב. אחד מפירושי המילה "זקן" לפי הקונקורדנציה של אבן שושן הוא "נכבד, ראש, מנהיג", ואף נמנים עשרים פסוקים בהקשר זה. ייתכן שזיהוי זקני יהודה כהתאספות אנשים חורשי מזימות נובע מסיפור צליבת ישו וממעורבותה של הסנהדרין באירועים שהובילו לצליבה.

השם "ציון" נועד אף הוא, ככל הנראה, לחזק את הזיקה שבין החיבור לבין הקונגרס הציוני שהתקיים באותן השנים. אז כהיום עמדו זרמים שונים ביהדות והתנגדו לתנועה הציונית, על כן סביר להניח כי אילו התכנסו רבנים היו מכנים את עצמם "זקני יהודה" כדי לחזק את זיקתם לעם היהודי או אף "זקני ישראל", ברם השם "ציון" מציין מקום ולא לאום.

1 וראו ביתר פירוט את השתלשלות העניינים במאמרם של הלברון ובילמן-הלברון, המונח "פרוטוקולים".

"אין צורך להציג את הפרוטוקולים של זקני ציון" - כך נכתב במרבית ההקדמות למהדורות השונות של חיבור זה. האומנם?

עבור רוב קוראי העברית "הפרוטוקולים של זקני ציון" אינם אלא זיכרון רחוק מבחינת הבגרות בהיסטוריה. מעטים הם היודעים כי חיבור אנטישמי זה, על שלל סתירותיו הפנימיות, עודנו משמעותי, ואף מודפס במהדורות חדשות בארצות רבות בעולם. אמנם נעשו במהלך השנים ניסיונות לפרסום חיבור זה בתרגום עברי² אולם אלה נתקלו בהתנגדויות רבות, שביסודן מונחת השאלה: כיצד ניתן להילחם בהפצת ספר זה ברחבי העולם, בעוד מהדורה "כשרה למהדרין" מתפרסמת במדינת ישראל? יתר על כן, אז כהיום, קיימת העדפה להתעלם מחיבור זה. מנהיגי הציונות בראשית המאה העשרים העדיפו להתעלם ממנו בטענה שלא כדאי לעורר ויכוח כנגד שקרים בוטים מעין אלה ולהסתכן בדיון ציבורי העשוי להגביר את תפוצתו של הספר ברחבי העולם. לאחר קום המדינה, המשיכו מנהיגי הציבור להתעלם מ"הפרוטוקולים" מאותן הסיבות בדיוק. אך לא זו בלבד שהחיבור לא נעלם מן ההיסטוריה, אלא השפעתו דווקא גברה. מהדורות חדשות מודפסות לעתים קרובות, ואלו הקוראים בהן, שחלקם נולדו במחצית השנייה של המאה העשרים, רואים בכתוב אמת מוחלטת, אשר אף היהודים בעצמם אינם מערערים עליה.³ אדולף היטלר, בספרו "מאבק" (מיין קאמפף), כתב כי דווקא ההוכחות לכאורה לזיוף "הפרוטוקולים", הן אלו המוכיחות את מהימנותם.⁴

למעשה אין "הפרוטוקולים של זקני ציון" אלא גניבה ספרותית, פלגיאט שעובד על פי יצירה סאטירית שכתב מוריס ז'ולי (Maurice Joly) בשנת 1864. ז'ולי היה פעיל אופוזיציה צרפתי שהביע את מחאתו כנגד משטרו האוטוקרטי של נפוליאון השלישי, באמצעות היצירה הסאטירית שחיבר ושמה "דיאלוגים מהגיהנום בין מקיאבלי⁵ למונטסקייה⁶" - "Dialogue aux enfers entre Machiavel et Montesquieu" (להלן - "הדיאלוגים מהגיהנום"). בדיאלוגים אלו דנים השניים - מקיאבלי, המייצג את השלטון האוטוקרטי⁷ בצורתו הבוטה ביותר,

2 כאן המקום לציין כי סעיפים אחדים מתוך "הפרוטוקולים" תורגמו לשפה העברית. תרגומים אלה מופיעים בהקשרים שונים ברשימת הספרים המובאת להלן.

3 וראו, למשל, מרקוס וסילברדיק, "הפרוטוקולים" כרשות הפלסטינית, המביאים סקירת מאמר דעה שהתפרסם באתר החדשות הרשמי של הרש"פ - "מען" וכן התבטאות של אימאם כערוץ הטלוויזיה; זיגרון וסביון, דמות היהודי באיראן, הסוקרים התבטאויות של בכירי ממשל איראניים, הטוענים למהימנות "הפרוטוקולים של זקני ציון"; צווייג ועדאקי, אפליקציות, מאמר הסוקר אפליקציה חדשה לטלפונים חכמים ובה מצויים "הפרוטוקולים של זקני ציון" בערבית; וכן מאמר דעה של בריגדיר פקיסטני בדימוס, אפתב אחמד חאן, הטוען כי הצליח לאמת את "הפרוטוקולים של זקני ציון" (חאן, שורשי תיאוריות הקשר). רשימה זאת אינה אלא קצה הקרחון, כיוון שמאמרים "מדעיים" וטורי דעה ברוח דומה נכתבים כל העת.

4 "קיומו של העם הזה מושתת על הונאה ורמייה, ואלה באות לידי ביטוי באופן ייחודי ב'פרוטוקולים של זקני ציון', אשר את אמינותם מכחישים היהודים בנחרצות. בקריאות שבר ובזעקות טוען הפרנקפורטר צייטונג⁸ שוב ושוב כי הספר אינו אלא זיוף. זאת ההוכחה הניצחת לאמינותו ולמהימנותו. מיזמתם של היהודים נחשפה [...] בדיקת ההתרחשויות היא הדרך הטובה ביותר לשפוט את מהימנותו של המסמך. אם התמורות ההיסטוריות אשר אירעו במאות השנים האחרונות תילמדנה לאורו של הספר, נראה בבירור מדוע העיתונות היהודית מתנגדת ומכחישה את מהימנותו של הספר" (היטלר, מאבק, עמוד 255).

5 ניקולו מקיאבלי היה מדינאי, פילוסוף של הפוליטיקה וסופר ממוצא איטלקי במאה השש-עשרה. ספרו "הנסיך", הוא מעין ספר הדרכה שנועד לסייע לשליט לתפוס את כס השלטון ולשמר את כוחו.

6 שארל לואי דה סקונדה, ברון לה ברד ומונטסקייה, היה פילוסוף צרפתי שפעל במאה השמונה-עשרה. נחשב לאבי תורת "הפרדת הרשויות".

7 שלטון אוטוקרטי: שלטון יחיד המנוהל באופן ריכוזי (על פי מילון אבן-שושן).

ומונטסקייה, המייצג ליברליזם⁸ קיצוני - באופן שבו ניתן לבסס שלטון יציב. מקיאבלי, בגרסתו של ז'ולי, מציג מצג שווה של חזות דמוקרטית בעוד שלמעשה הוא מבסס שטר אוטוקרטי רודני ואכזר, הנשען על חולשותיהם של המוסדות הדמוקרטיים.

ז'ולי אמנם הרחיק והוציא לאור את ספרו בבלגיה, אך בשובו לצרפת נתפס, נשפט, נידון למאסר וספריו נאסרו להפצה.⁹ ספרו של ז'ולי הגיע לידיה של הרמן גדשה (Hermann Goedsche), סופר ומרגל פרוסי ממוצא גרמני בעל דעות אנטישמיות. בפרק מתוך סדרת הנובלות "ביאריץ" (Biarritz), שפרסם בשנת 1868 בשם העט סיר ג'ון רטקליף (Sir John Retcliffe), העתיק גדשה את הדיאלוגים של ז'ולי, והעניק להם נופך אנטישמי. בפרק "בית הקברות היהודי בפראג והתאספות נציגי שנים עשר שבטי ישראל", גדשה מציג את הדיאלוגים כחלק ממזימה סודית שרוקמת קבוצת רבנים זקנים הנפגשת אחת למאה שנים בבית הקברות היהודי של פראג ומתכננת להשתלט על העולם.¹⁰

הנובלה "ביאריץ" תורגמה לרוסית בשנת 1872, ובשנת 1891 פורסם הפרק "בית הקברות היהודי בפראג והתאספות נציגי שנים עשר שבטי ישראל" כחיבור עצמאי בשם "נאום הרב", בהשמטת היסודות העל-טבעיים (להלן - "נאום הרב"). בחיבור זה, מונה הדובר את הישגיהם של היהודים ופורט את מזימתם להשתלטות על העולם הפרטי פרטים. רבים בקרב הציבור הרוסי ראו בו חיבור מהימן, בין השאר בשל ההקדמה בה נכתב כי הדברים המובאים בדפוס הנם אמת לאמיתה.

ברוסיה של אותן השנים סערו הרוחות כנגד שלטונו של הצאר ניקולאי השני. הסברה המקובלת ביותר היא שהמשטרה החשאית הרוסית (האוכרנה - Охрана), אשר ביקשה לחזק את מעמדו של הצאר בקרב הציבור ולהכפיש את הליברלים המתנגדים לו, שלחה סוכנים לפריז על מנת להתחקות אחר מקורו של "נאום הרב". סוכנים אלו הגיעו לכתביהם של גדשה ושל ז'ולי, ורקחו על פיהם חיבור חדש התואם את מטרות המשטר. לצורך מלאכתם זאת, הסתייעו סוכני המשטרה החשאית בספרים אחרים שהציגו תאוריות קשר שונות ומשונות, שברובן אינן עוסקות ביהודים דווקא אלא בקבוצות אחרות, כגון "הבונים החופשיים", מסדר הישועים ודומיהם.¹¹ לימים נזכרו יוחסה מלאכת הזיוף לפיוטר איוואנוביץ' רצ'קובסקי (Pyotr Ivanovich Rachkovsky), ראש שלוחת האוכרנה בפאריס, ולמטביי וסילייביץ' גולובינסקי (Matvei Vasilyevich Golovinski), אחד מסוכניו בשלוחה.

בשנת 1998 הועלתה סברה אחרת בידי הבלשן האיטלקי דה-מיכליס, הטוען ש"הפרוטוקולים" נכתב בידי אנשי ימין שמרנים מאוקראינה שהתנגדו לרפורמות דמוקרטיות וסוציאליסטיות.¹² לדבריו, השלושה היו מיכאיל

8 ליברליזם: השקפת עולם שעיקרה - שאיפה לחירות הפרט והכללי; יחס של סובלנות לדעותיהם של אחרים ותביעת חופש המחשבה והדעה (על פי מילון אבן-שושן).

9 הדיאלוג השנים עשר דן באפשרות שמא ירחיקו גורמי אופוזיציה לארצות זרות על מנת לפרסם שם חיבורים כנגד השלטון. דמותו של מקיאבלי גורסת כי גורמי אופוזיציה אלה ייעצרו עם שובם אל הממלכה, וכך באמת קרה לז'ולי עם שובו לצרפת.

10 הפרק "בית הקברות היהודי בפראג והתכנסות שנים עשר נציגי שבטי ישראל" מופיע במלואו בספרו של ברנשטיין, The History of a Lie: "The Protocols of the Wise Men of Zion", 1921 וכן מופיע בו נאום הרב. בספרו, מתחקה ברנשטיין אחר החיבור "נאום הרב" ואחר הנובלה "ביאריץ" ומוכיח כי חלקים מן "הפרוטוקולים" הועתקו מחיבור זה. עם זאת, בימיו טרם התגלה כי גדשה עצמו העתיק את כתביו מן הדיאלוגים מהגיהינום לז'ולי.

11 הרומן "בית העלמית של פראג" (אומברטו אקו) עוסק בכתיבת "הפרוטוקולים של זקני ציון". אמנם הדמות הראשית בו בדיונית, אך הרומן כולו מבוסס על אירועים היסטוריים ועל דמויות היסטוריות מן התקופה ההיא.

12 דה מיכליס, כתב היד שאינו קיים, עמ' 73-82.

אוסטריאן מינשיקוב (Mikhail Osipovich Mienshikov), גיאורגי בוטמי (Georgy Butmi) ופאבל קרושבאן (Pavel Krushevan), והם נודעו בפעילותם הפוליטית שכללה הוצאה לאור של ביטאונים בעלי אידיאולוגיה שמרנית קיצונית. בין היתר זיהה דה-מיכליס דמיון בין התכנים המקוריים המופיעים ב"פרוטוקולים" ובין מאמרים קודמים שכתבו השלושה בהזדמנויות שונות. זאת ועוד, בנוסחים הקדומים של "הפרוטוקולים" ניכרת השפעה ברורה של הלשון האוקראינית, וזאת, לדברי דה מיכליס, הוכחה נוספת להשערתו.

אחת העדויות הראשונות לקיומו של "הפרוטוקולים" מצויה במאמריו של מינשיקוב, שפורסמו בשנת 1902 בכתב העת "זמנים חדשים" ובשנת 1903 בכתב העת "זנאמיה" (מרוסית "כותרת ראשית" - Знамя). במאמרים אלה הופיע לראשונה השם "הפרוטוקולים" של זקני ציון המלומדים". בשנים 1905-1906 יצאו לאור ברוסיה נוסחים אחדים של הפרוטוקולים אשר זכו לתפוצה אדירה, וזאת לאחר ניסיון ההפיכה הכושל של הסוציאליסטים ושל הליברלים כנגד הצאר בשנת 1905. סרגיי נילוס (Sergei Nilus), איש דת ומיסטיקן רוסי, פרסם בשנת 1905 את ספרו "הגדול בקטן והאנטיכריסט" (Великое въ маломъ и антихристъ), ובאחד מפרקיו הופיע לראשונה החיבור "הפרוטוקולים" של זקני ציון" כחלק מעדות אותנטית וסודית שהגיעה לידי, על אודות התכנסותם הסודית של חכמי ציון בקונגרס הציוני הראשון בבאזל (1897). בפרק זה נכתבו "יעדי" התכנית, היינו, כיבוש העולם בידי היהודים, ונילוס קשר "עדות" זאת להתקוממויות שהתרחשו ברוסיה באותם הימים. כשנה לאחר מכן פרסם בוטמי את "הפרוטוקולים" בספרו "אויבי האנושות" (Враги рода человеческого). תפוצתם הרבה של ספרים אלו ואחרים בקרב המלוכה, סייעה ביציאתו של "הפרוטוקולים" של זקני ציון" כחיבור עצמאי אל מחוץ לגבולות רוסיה.

המהדורה הראשונה שיצאה באירופה הייתה בתרגומו של גוטפריד צור בק (Gottfried Zur Beek), שם העט של לודוויג מילר פון האוסן (Ludwig Müller von Hausen) בשנת 1919, ובעקבותיה תורגם החיבור לשפות רבות. בהשפעת המהדורה האנגלית, כתב הנרי פורד (Henry Ford) בשנת 1920 את ספרו "היהודי הבינלאומי" (The International Jew), שהסתמך במידה ניכרת על "הפרוטוקולים", והופץ בחצי מיליון עותקים בשנתיים הבאות. מיותר לציין כי פרסומו של "הפרוטוקולים" הכה גלים ברחבי העולם. רבים ראו בו מסמך אותנטי המתאר באמינות את הפגישות של מועצת זקני ציון ואת מזימותיהם להשתלט על העולם. אחד מאלה, אדולף היטלר, התייחס אל "הפרוטוקולים" בספרו "מאבקי", וניכר כי "הפרוטוקולים" סייע בעיצוב תפישותיו האנטישמיות ממילא. נורמן כוהן, בספרו "הכשר לרצח עם", סוקר בפירוט רב הן את הגורמים לכתיבת החיבור, הן את השלכותיו בשנים הבאות ברחבי העולם.¹³

בשנת 1921 פרסם הרמן ברנשטיין (1876-1935, עיתונאי, דיפלומט, סופר ופעיל יהודי ממוצא אמריקאי) מחקר שבו התחקה אחר מקורות "הפרוטוקולים" והגיע עד ל"נאום הרב" ולנובלה "ביאריץ". באותה שנה גילה שליח הטיימס הלונדוני בקונסטנטינופול (איסטנבול דהיום), פיליפ גרייבס (Philip Graves), כי "הפרוטוקולים" אינו אלא חיבור המבוסס על זיוף, וזאת לאחר שהגיע לידי עותק מספרו של ז'ולי שהוזכר לעיל. השוואת שני החיבורים לא הותירה מקום לספק, והעניין פורסם בסדרת כתבות מרכזיות בעיתון.

בשנת 1934 תבעו נציגי הקהילה היהודית בעיר ברן שבשווייץ את הסניף המקומי של המפלגה הנאצית בגין פרסום "הפרוטוקולים" של זקני ציון". שתי ערכאות השיפוט קבעו כי החיבור הוא זיוף, אולם הערכאה העליונה

התירה את הפצתו.¹⁴ לא זו בלבד שהוכחת הזיוף לא הביאה להיעלמות "הפרוטוקולים", ההוכחות אף עודדו אנטישמים רבים לטעון כי הטענות בדבר זיוף דווקא הן מוכיחות את נכונות החיבור. לדידם, מזימתם של היהודים נחשפה, וכעת היהודים עושים שימוש באמצעי התקשורת שבשליטתם כדי להסתיר מזימה זו מעיני הציבור. נראה שמחברי "הפרוטוקולים" לא נזקקו למאמץ מיוחד כדי לשכנע את קוראיהם בעלי הנטיות האנטישמיות כי מסמך מקורי בידיהם:

*בימים אלה, אם ממשלה פלזנית מעזה להביע התנגדות למעשינו, אין זו אלא מראית עין
תחת פיקוחנו ובהנחייתנו, משום שרעיונות אנטישמיים הינם הכרח לצורך שמירה על
סדר בקרב אחינו הנחותים.
(פרוטוקול 9 - תעמולה חובקת-כל)*

לא נופתע אפוא לגלות כי במהלך עשרות השנים האחרונות הודפסו מהדורות רבות של "הפרוטוקולים" בשלל שפות, ולכל מהדורה נכתבות הקדמה ייחודית ואחרית דבר עדכנית, המתאימות עצמן לרוח התקופה.¹⁵ כך ניתן למצוא בתוספות אלה "הוכחות" כי מזימת היהודים להשתלטות על העולם מוצאת את ביטוייה במשברים כלכליים, בהפיכות, בפרוץ מלחמות ולאחרונה אף באסון התאומים. המשפט הבא מדגים היטב את ההיבט העל-זמני במזימתם של "זקני ציון":

*בדיונים שהתקיימו עד כה השתדלתי להצביע בזהירות על סודות העבר ועל אירועי העתיד,
וכן על ההתרחשויות החשובות של העתיד הקרוב, שלקראתו אנו מתקרבים במהירות.
ככל שגובר המשבר האדיר שפוקד את העולם בעת האחרונה...
(פרוטוקול 22 - המלך היהודי הטוב והמיטיב)*

לפיכך, אפשר לראות גם את תופעת הכחשת השואה כהמשך של "הפרוטוקולים". אחדים ממכחישי השואה סבורים כי התנועה הציונית שיתפה פעולה עם הנאצים במעשיהם, אחרים טוענים כי לא בוצע רצח שיטתי כנגד היהודים, אך "תעמולה יהודית" ו-"תעשיית השואה" הביאו לידי כך שתשומת הלב הבין-לאומית מופנית אך ורק אל הקרבנות היהודיים. וישנם אף המשוכנעים כי מספר הקרבנות מבין היהודים, שישה מיליון, נקבע באופן שרירותי בידי היהודים, ולמעשה מספר הנרצחים "האמתי" אינו עולה על כמה מאות אלפים. כך או כך, מקומם של היהודים כמושכים בחוטים אינו נפקד.

דברים אלה מבהירים את חשיבותו של התרגום העברי ל"פרוטוקולים" של חכמי ציון. על הקורא העברי להכיר את הטיעונים השקריים המועלים כנגדו, וחשוב מכך - עליו לדעת כי אנטישמיות מסוג זה לא פסה מן העולם, וכמוה גם בורותם של מיליוני אנשים, אשר בהיעדר מקורות מידע אחרים, מקבלים את "הפרוטוקולים" כחיבור אותנטי. אמנם לא ניתן להילחם בשנאה האנטישמית, אולם ניתן להאיר ולהרחיב את ידיעותיהם של אלה הניזונים משקרים ומבדותות.

¹⁴ בן-עתו, השקר, סוקרת בפירוט תביעה זאת ותביעות נוספות.

¹⁵ וראו, למשל, מאמרו של חאן הנזכר בהערה 3 לעיל, המביא בסופו נוסח מלא של "הפרוטוקולים".

לקריאה נוספת בשפה העברית:

אייזנר, ויל, "המזימה", הוצאת כנרת זמורה ביתן, 2007

בן-עתו, הדסה, "השקר מסרב למות – מאה שנות הפרוטוקולים של זקני ציון", הוצאת דביר, 1998
גוטמן, ישראל (עורך), "האנציקלופדיה של השואה", תל-אביב: יד ושם – רשות הזכרון לשואה ולגבורה, ספריית פועלים, 1990

גלוקר יוחנן "מסילווסטר עד זקני ציון: מבוא לפילולוגיה", הוצאת כרמל, 2011

כוהן נורמן, "הכשר לרצח עם: תולדות ה'פרוטוקולים של זקני-ציון'", תל אביב: עם עובד, 1972

כ"ץ יעקב, "שנאת ישראל: משנאת הדת לשלילת הגזע", תל אביב: עם עובד, 1979

על מלאכת כתיבת הספר

ספר זה נכתב בשני שלבים: בשלב הראשון תרגמתי את "הפרוטוקולים של זקני ציון", ובשלב השני הוספתי על הטקסט המתורגם את ההארות והביאורים הנלווים לתוכנו של הספר לכל אורכו.

קשה היא מלאכתו של המתרגם, ועל כך נכתב במסכת קידושין מ"ט, עמוד א': "ר' יהודה אומר: המתרגם פסוק כצורתו הרי זה בדאי, והמוסיף עליו הרי זה מחרף ומגדף". ואולם, ר' יהודה מתייחס לתרגום התורה, בעוד שספר זה אינו אלא ההפך הגמור: ספר המכיל עלילות שקריות ובדיות מסוכנות, אשר הביאו במישרין ובעקיפין לרציחתם של מיליוני יהודים.

בשבתי למלאכת התרגום, הדרך אותי הרצון להציג לפני הקוראים חיבור שיהיה נאמן למטרה המקורית שלשמה נכתב, כלומר, ביקשתי להבהיר לקוראים כיצד הפך ספר זה לעמוד השדרה של האנטישמיות החדשה. לשם כך נזקקתי לאמצעים אמנותיים שונים, ופניתי לארון הספרים היהודי. אין מדובר בהוספת רעיונות לתוכן הספר, כי אם בשימוש בביטויים ובהרמזים שונים, כגון "קופה של שרצים" או "קודש הקודשים", המביעים יפה את כוונתם של מחברי הספר, אך ספק רב אם עמדו לנגד עיניהם בעת הכתיבה. במקומות שבהם עשוי להיות חוסר בהירות באשר לכוונת המתרגם, הוספתי הערה מתאימה. לא מן הנמנע כי עם כל עבודת התרגום והביאור עדיין יימצאו בחיבור כמה משפטים סתומים וחסרי פשר, שככל הנראה כוונתם הייתה ברורה למחבריהם ולבני דורם.

כל הבחירות הסגנוניות בתרגום זה נעשו מתוך שיקול אמנותי-ספרותי בלבד, ובשום אופן אין לראותן כניסיון להסכים עם תוכנו של החיבור או להצדיק את הטענות המועלות בו.
ההערות והביאורים נכתבו בכתיבה אקדמית, כראוי לפירושים ולניתוחים מעין אלה, על כל המשתמע מכך.

"פרוטוקולים של זקני ציון" - ההוכחות לדיוף

החיבור מכיל עשרים וארבעה "פרוטוקולים", המקבילים לעשרים וחמישה דיאלוגים מהגיהנום, ולכל "פרוטוקול" בחיבור ניתנה כותרת המלמדת על נושאו. כך נמצא: "פרוטוקול 2 - מלחמה כלכלית ואי-סדר מובילים לממשלה כלל-עולמית"; "פרוטוקול 6 - נבואה למלחמה כלל-עולמית"; "פרוטוקול 12 - ממלכת העיתונות והשליטה בה"; "פרוטוקול 15 - ייסוד הבנייה החופשית; דיכוי חסר רחמים של האויבים"; "פרוטוקול 24 - המלך היהודי".

ניכר בבירור כי זייפני "הפרוטוקולים", אשר ניסו להוציא מתחת ידם חיבור בעל רמת מהימנות גבוהה, התרשלו בעבודתם. בחינה פילולוגית¹⁶ משווה של החיבורים שנדונו בהקדמה - "הדיאלוגים מהגיהנום" ו"נאום הרב" אל מול "הפרוטוקולים" - חושפת דמיון רב ביניהם, החל בהעתקות של פסקאות וכלה בעניינים זעירים אך רבי משמעות כגון שיעור הריבית, המתאים לימיו של ז'ולי, קרוב לארבעים שנה קודם לכן.¹⁷ יתר על כן, בעוד הדיאלוגים שכתב ז'ולי ייצגו דיון פילוסופי על סמך שתי גישות מדיניות שונות לחלוטין, "הפרוטוקולים" נכתבו כמזימה מתוכננת היטב אשר ההיבט הפילוסופי נעלם ממנה. סדר הפרקים ("הפרוטוקולים") ותוכנם מוכיחים אף הם זיקה הדוקה ל"דיאלוגים מהגיהנום".

אף שכתורת החיבור רומזת לקיומם של "פרוטוקולים", היינו דו"חות התכנסויות ופרטי דיונים שבהם משתתפים אחדים, הדובר בחיבור זה אינו אלא אדם אחד, המציג את המזימה והסותר את עצמו במקומות רבים ובתחומים שונים. למשל, ב"פרוטוקולים" אחדים נכתב כי השתלטות על ממשלות אירופה תיעשה באמצעות מהפכות פנימיות, ב"פרוטוקולים" אחרים נכתב כי השתלטות זאת תיעשה באמצעות מלחמה עולמית, וב"פרוטוקול 10" אף נכתב כי עדיין אין הכרעה לגבי כל פרטי המהלך. במקרים רבים מוצגים היהודים הן כסוציאליסטים¹⁸, הן כקפיטליסטים¹⁹ דורסניים: ב"פרוטוקול" אחד נכתב על מיסוי לכלל האזרחים והעלאת יוקר המחיה כדי להפכם לעבדים, וב"פרוטוקול" אחר נטען כי רק האזרחים העשירים יישאו בנטל המס, כדי לא להכביד יתר על המידה על העניים; במקום אחד נכתב כי היהודים שולטים בעולם התקשורת, ומזינים מסרים המתנגדים למעשיהם לצורך מראית עין של דיון ציבורי, ואילו בהמשך נכתב על קידום הפיקוח המחמיר על בתי דפוס, על מנת שהממשלה תוכל לדעת מבעוד מועד אילו מתקפות תקשורתיות עתידות לצוץ. פעמים רבות אפשר למצוא ב"פרוטוקולים" שונים חזרה על רעיונות ואף משפטים זהים.

הודאה עצמית בתכונות שליליות

אחת מטכניקות הכתיבה שבאמצעותה ניסו מחברי "הפרוטוקולים" לעורר את סלידת הקוראים היא הודאת הדובר ברשעותו ובמניעיו השפלים.

16 פילולוגיה היא ענף מחקר העוסק בחקר טקסטים כתובים, בעיקר עתיקים.

17 אייזנר, המזימה, עמודים 84-85.

18 סוציאליזם: תנועה מדינית השואפת למשטר חברתי ללא ניצול וללא הבדלי מעמדות וזכויות היתר. לגישתם של הסוציאליסטים יהיו נכסי המדינה, המשק, אוצרות הטבע ויתר התעשייה קניין משותף של החברה (מתוך מילון אבן-שושן).

19 קפיטליזם: משטר כלכלי המבוסס על הקניין הפרטי ועל עקרונות היוזמה החופשית בחיי הכלכלה (מתוך מילון אבן-שושן).

ידוע שכל אדם רואה עצמו כזה שדרכו היא הנכונה. כלומר, על פי רוב לא יתגאה אדם בתכונותיו השליליות המניעות אותו לפעול כשם שפועל. ואולם, בחיבור זה מעידים "זקני ציון" על עצמם לא אחת כי הם מונעים על ידי רשעות וכי ניחנו במעלות שליליות כגון יכולת הונאה וכיו"ב. ניכר כי המחברים ביקשו להגביר את ההסתה כנגד היהודים באמצעות "הודאות" בדבר שפלותם ורשעותם של הדוברים:

אדם המעוניין למשול מחויב לנהוג בערמומיות ובצביעות. הגינות וכנות הן שתי מעלות באופיו של אדם הנחשבות בעולם הפוליטיקה למידה מגונה, והן איזמות אף מאויבו המר ביותר של השליט, משום שבגללן יודח מכיסאו. תכונות אלה נפוצות בקרב הגויים, ואל לנו לנהוג כמותם.

(פרוטוקול 1 - עקרונות התורה)

יתר על כן, מלאכת השליטה על ההמון ועל הפרט באה לידי שלמות בזכות מלאכת מחשבת ערמומית ומתנוחכמת.

(פרוטוקול 5 - רודנות והקדמה המודרנית)

על מנת להגשים תכנית זו, עלינו לגייס את מיטב עורמתנו ואת יכולת ההונאה שניחנו בה.

(פרוטוקול 7 - נבואה למלחמה כלל-עולמית)

בלבנו בוערת שאיפה לא נשלטת, חמדנות ללא גבול, נקמנות חסרת רחמים ושנאה מרה.

(פרוטוקול 9 - תעמולה חובקת-כל)

עולם היהדות על פי "הפרוטוקולים של זקני ציון"

היכרותם של זייפני "הפרוטוקולים" עם עולם היהדות הייתה שטחית ביותר. הדבר ניכר קודם כל בבחירה דלה ולעתים לא מדויקת של הביטויים היהודיים המשמשים בחיבור. שני ביטויים שניתן למצוא בו לעתים קרובות הם "בית דוד", בהתייחס למלך היהודי העתיד למלוך, והמילה "גויים", המחליפה מילים מכלילות אחרות ששימשו בספרו של ז'ולי, כדוגמת "הממשלות" או "העם". יתר על כן, מאפיינים בעלי חשיבות רבה בעולם היהדות, כגון תלמוד תורה, חוקי כשרות וקיום מצוות נעדרים לחלוטין מספר זה. לא זו אף זו - נוכחותו של האל כמעט ואינה קיימת בחיבור המתאר את מזימות העם הנבחר, ודאי שנעדרים ביטויים כגון "הקדוש ברוך הוא" ודומיו. הציטוט המובא להלן מדגיש את תפישת העולם הנוצרית המונחת ביסוד "הפרוטוקולים", שכן ראש קהילה יהודית לעולם לא יכתיר את עצמו בתואר "אפיפיור", כי אם "רב".

מלך היהודים יהיה האפיפיור של העולם - אבי הכנסייה הבינלאומית.

(פרוטוקול 17 - גורלם של עורכי הדין ושל אנשי הכמורה)

עניין נוסף הוא הטמעת תפישות מדעיות וחילוניות בקרב "זקני ציון". תפישות אלה זרות למחשבה היהודית ובייחוד היו זרות בתקופה המדוברת. על פי תפישות אלה, לא האל בחר בעם היהודי, אלא הטבע בעצמו "ייעד" לגזע היהודי את השליטה בעולם:

הפרדה זו, בין יכולת החשיבה וההיגיון של הגויים ובין זו שלנו, נראית כבירור בבחירתנו כעם הנבחר, כלומר, גזענו נעלה על הגויים, אשר עודם נוהגים בהתאם לדחפים הבסיסיים ביותר, כבעלי החיים. הם מסוגלים לייחל ולהביע משאלות, אך הם אינם מסוגלים לחזות את העתיד, ואינם מסוגלים להמציא דבר, למעט, אולי, המצאות חומריות. לאור זה, ברור כי הטבע בעצמו ייעד אותנו להוביל את העולם ולהנחותו.
(פרוטוקול 15 - ייסוד הבנייה החופשית. דיכוי חסר רחמים של האויבים)

תורת הגזע ורעיונות דומים לה, עדיין לא נהגו בימיו של ז'ולי אלא רק בסוף המאה התשע-עשרה, מכאן יובן כי רעיון זה אינו מצוי ב"דיאלוגים מהגהינום", ולא משם שאבו ה"פרוטוקולים" השראה בעניין זה. בראשית דרכה נתפשה תורת הגזע בקרב הציבור המשכיל כעובדה מדעית שאין עליה עוררין ולאו דווקא בהקשרים השליליים הרווחים בימינו. ראה לכך אפשר למצוא אצל בנג'מין ד'זראלי, אשר התנצר בילדותו ואף על פי כן תיאר עצמו בגאווה בכתביו כבן לגזע היהודי. במובן זה השתמשו מחברי ה"פרוטוקולים" בתורת הגזע באופן חדשני על ידי העמדת "הגזע היהודי" מול יתר "גזעים" כדי ליצור תפישה מעוותת של התורה, שלפיה היהודים במו פיהם מעידים על עצמם כעל "גזע" נעלה יותר:

הגויים איבדו את יכולת החשיבה העצמאית, ואינם יכולים לחשוב ללא עצותינו המדויקות. כתוצאה מכך, הם אינם רואים את הצורך בהחלת לימודי המדעים המדויקים ביותר, ובעיקר בתחומי הידע העוסקים במבנה החברה האנושית והקיום האנושי. מתוך תחום ידע זה נובעת חלוקת הנטל, וכתוצאה מכך אף חלוקת בני האדם למעמדות ולדרגות.
(פרוטוקול 3 - שיטות הכיבוש)

אף דימויה של ממלכת העיתונות לאל ההינדי וישנו יש בו כדי להעיד על זיופו של החיבור. ידוע שהיהדות רואה במעשה הפסלים חילול קודש ועבודת אלילים, על כן לא סביר שיהודי מאמין ישתמש בדימוי מעין זה בדבריו. הדימוי לאל וישנו, המופיע שלוש פעמים בספר, מצוי בפסקאות שהועתקו כמעט במלואן מתוך "הדיאלוגים מהגהינום", ששם ההקשר לדימוי הוא דבריו של מקיאבלי בדיאלוגים האחד עשר והשנים עשר, שבהם הוא שוטח את משנתו בדבר ההתמודדות הנדרשת עם העיתונות החופשית ועם חופש הביטוי:

העיתונים שנוציא לאור יציגו את מירב חילוקי הדעות הקיימים: דעות אריסטוקרטיות, דעות התומכות ברפובליקה, ואף דעות הדוגלות באנרכיה, כלומר אנרכיה תחת חוקה. בדומה לאל ההינדי וישנו, גם לעיתונים אלו יהיו מאה זרועות, אשר כל אחת מהן תחוש את הדופק הפועם ואת הלך הרוח בכל רגע נתון.

(פרוטוקול 12 - ממלכת העיתונות והשליטה בה)

שלטוננו ידמה לחזותו הגשמית של האל וישנו, אשר ביטויה החומרי הוא מטרתנו. הרי וישנו בעל מאה ידיים, וכל אחת מהן מניעה את ניצני המכונה החברתית.
(פרוטוקול 17 – גורלם של עורכי הדין ושל אנשי הכמורה)

הוכחה נוספת לחוסר היכרותם של מחברי "הפרוטוקולים" עם עולם היהדות מצויה בתחילת "הפרוטוקול" השלישי:

אני שמח לבשר לכם כי יעדינו מצויים בהישג יד. נותר מרחק זעום, ומסענו ישלים את מסלול הנחש הסמלי המייצג את בני עמנו. כאשר יושלם המעגל, כל הממשלות באירופה תהיינה לפותות בטבעת החנק במלחציות.
(פרוטוקול 3 – שיטות הכיבוש)

מתוך הרעיון המובא בפסקה זאת נוצרה עטיפת המהדורה הצרפתית, שבה נראה נחש בעל ראש אדם מזוקן החבוש כיפה זוחל על פני כדור הארץ. זיהוי הרבנים עם הנחש עולה גם ב"נאום הרב", אולם בעוד שב"נאום הרב" דימוי הנחש מוזכר כחלק מרשימה של דימויים המלמדים על "תכונותיהם" של היהודים, הרי ניכר שמחברי "הפרוטוקולים" העניקו לדימוי זה חשיבות רבה יותר:

במקום שבו מצוי האור קיים גם צל. לא לחינם העניק אדוני אלוהינו לנו, העם הנבחר, את לפיתת הנחש, את ערמוניות השועל, את עיני הבז, את כוח הזיכרון של הכלב, את חריצות הנמלה ואת הקהילתיות של הבונה.
(מתוך ברנשטיין, עמוד 33)

הנחש, כידוע, אינו אחד מסמליו של העם היהודי. במקרא נוכל למצוא גישה אמביוולנטית כלפיו. מחד גיסא הנחש הוא סמל לערמה: "שָׁנְנוּ לְשׁוֹנֵם כְּמוֹ-נָחֵשׁ חֲמַת עֶכְשׁוֹב תַּחַת שְׁפָתֵימוֹ סֵלָה" (תהלים קמ, ד), "יְהִי־דָן נָחֵשׁ עַל־יֶדְרֶךְ שְׁפִיפֶן עַל־יֶאֱרַח הַנֶּשֶׁף עֲקֵב־סוֹס וַיַּפֵּל רֶכֶּבוֹ אַחֲרָיו" (בראשית מט יז). מאידך גיסא, נחש הנחושט ריפא את המוני ישראל, והמשיך להתקיים כְּצֶלֶם שאליו העלו בני ישראל קטורת שנים רבות. בדת הנוצרית נתפש הנחש כישות שלילית שלוחת השטן, וראו בחזון יוחנן, פרק יב, פסוקים ט, יד-טו ובפרק כ פסוק ב.

סתירות פנימיות בחיבור

הרב הדובר ב"נאום הרב" מתאר את שלל הרעיונות ששתלו היהודים במחשבותיהם של האינטלקטואלים הנוצרים, לשם הרחקתם מן הנצרות. זייפני "הפרוטוקולים" עושים שימוש נרחב ברעיון זה, לפיו היהודים גיבשו תפישות חברתיות, הגותיות וכלכליות רבות כדי לערער את המעמד המשכיל בארצות מוצאם ובהדרגה לפגוע בכך ביסודות המדינה. ב"פרוטוקולים" רבים נכתב כי היהודים הם שהגו את הגישות המודרניות השונות, מתוך כוונה לערער את יסודותיהן של מדינות הגויים:

הצהרותינו אינן דיקות מתוכן: די כי אזכיר את שגשוג הדרוויניזם, את המרקסיזם ואת

רעיונותיו של ניטשה. **כל אלה רעיונות מקוריים שבדינו מלבנו**. ההשפעה המיידית של התורות האלה על תפישת עולמם של הגויים היא ההוכחה להצלחתנו. (פרוטוקול 2 - מלחמה כלכלית ואי-סדר מובילים לממשלה כלל-עולמית)

השתלטנו על מוסדות הגויים ביעילות כדי לא לחסלם בטרם עת, וכעת ניצני המנגנונים הללו בדינו. בעבר, פעלו מוסדות אלה באופן תכליתי וברור, אולם משנפלו לידינו, הם נהיו מוסדות ליברליים [...] טמטמנו, הולכנו שולל והשחתנו את אמות המוסר של צעירי הגויים **באמצעות חינוך לעקרונות שווא ובהחדרת רעיונות כוזבים למחשבותיהם**. (פרוטוקול 9 - תעמולה חובקת כל)

לאור הכתוב לעיל, תמוהה הפסקה שלהלן מתוך "פרוטוקול 2 - מלחמה כלכלית ואי-סדר מובילים לממשלה כלל-עולמית", שהרי אם היהודים הגו את כלל הגישות המודרניות, מדוע עליהם "להכיר" אותן וללמוד מהן? **עלינו להכיר את הגישות המודרניות, וכך את אופיים ואת המיית ליבם של ההמונים, וזאת כדי לקבוע עקרונות וכדי להימנע מטעויות מנהליות**. (פרוטוקול 2 - מלחמה כלכלית ואי-סדר מובילים לממשלה כלל-עולמית)

שליטתם של "זקני ציון" בכלי התקשורת אף היא אינה חד משמעית. במקומות שונים הנוגעים לעניין זה ב"פרוטוקולים" משמשים זמני פועל שונים. אמנם ב"פרוטוקול 2" נכתב: **העיתונות נפלה לידינו לאחר הקרבתם של רבים מאנשינו. בזכות כוחה של העיתונות השגנו השפעה רבה**. (פרוטוקול 2 - מלחמה כלכלית ואי-סדר מובילים לממשלה כלל-עולמית)

אך ב"פרוטוקול 12 - ממלכת העיתונות והשליטה בה" נכתב:

אמצעי התקשורת כיום רדודים, רוויים בשקרים ובמשוא פנים, ומרבית האנשים כלל אינם מבינים את תכליתם. עלינו להשתלט עליהם, להחזיקם ולרסנם ברסן הדוק. (פרוטוקול 12 - ממלכת העיתונות והשליטה בה)

סתירה פנימית זאת נפתרת עם קריאת דבריו של מקיאבלי ב"דיאלוגים מהגהינום". בדיאלוגים השלישי והרביעי סוקר מקיאבלי פרקים בהיסטוריה של צרפת, ומכאן השימוש בפעלים בעבר: השגנו, נפלה לידינו וכיו"ב. ואילו בדיאלוגים האחד עשר והשנים עשר מציג מקיאבלי את מזימתו להשתלטות על עולם התקשורת, וזאת כדי להביא לידין של ראש המדינה כוח רב ושליטה במתנגדיו. הקורא בספר בוודאי יבחין במקרים נוספים שבהם "זקני ציון" סותרים את עצמם באשר לאופן "ההשתלטות" על מדינות העולם.

מתוך "פרוטוקול 2 - מלחמה כלכלית ואי-סדר מובילים לממשלה כלל עולמית":

מלחמות הנהגה להשגת מטרותינו, כל עוד אינן מסתיימות בהישגים טריטוריאליים. המלחמה תביא ליציבות כלכלית, שכן אומות העולם תחזינה בעוצמתנו ובעליונותנו, ותקבלנה בזרועות פתוחות את הסיוע שנגיש בתום המלחמה.

אולם ב"פרוטוקולים" מאוחרים יותר שיטות ההשתלטות שונות לחלוטין. ב"פרוטוקול 3 - שיטות הכיבוש" נכתב:

נביא בו זמנית ליציאתם של מאות אלפי פועלים בכל ארצות אירופה אל רחובות הערים. פועלים אלה, שברוב טיפשותם קינאו עוד משחר ילדותם בבני המעמדות הגבוהים, יקיזו את דמם של מושאי קנאתם בשמחה רבה, ואת רכושם יבקשו לבזוז.

וב"פרוטוקול 10 - חיסול החוקה ועליית שלטון היחיד" נכתב:

לאחר שנכונן את ממשלתנו באמצעות הפיכה צבאית, נאמר להמוני האנשים: "אנחנו נהיה אלו ששימו קץ לכל הגורמים לסבלותיכם.

אופן "ההשתלטות" על מדינות העולם לובש צורות רבות: פעם במלחמה עולמית, פעם במלחמות אזרחים ופעם בהפיכה צבאית. חוסר ההיגיון כאן בולט לעין - הרי מקרה של מלחמת אזרחים או מלחמת מעמדות, כמו זה המתואר ב"פרוטוקול 3", מבטל את יכולתה של מדינה לגייס חיילים למלחמות חיצוניות. עיון ב"דיאלוגים מהגיהנום", מבהיר את מקור הסתירה: דברים אלה ב"פרוטוקול" השלישי הועתקו מתוך הדיאלוג הרביעי, שבו מתאר מקיאבלי את המהפכות הקודמות שאירעו בצרפת, בייחוד המהפכה הצרפתית.

ההקבלה ל"דיאלוגים מהגיהנום" מבהירה סתירה נוספת ב"פרוטוקולים", הקשורה במעמד האצולה:

בבוא היום תיזוכחו לראות כיצד הדבר סייע בניצחוננו, משום שהוא העניק לנו באחת את ההזדמנות לאחוז בקלף המנצח - ביטול זכויות היתר. בכך נשמוט את הקרקע מתחת לרגליהם של בני המעמד הגבוה, הם-הם שכבת ההגנה העומדת לרשות המדינות והאומות כנגדנו [...] על חורבותיו של מעמד האצולה הזה, היינו, תוארי אצולה שהעבירו הגויים בירושה לצאצאיהם, נקים מעמד אצולה משלנו [...]

(פרוטוקול 1 - עקרונות התורה)

ב"פרוטוקול" זה מתוארת מזימתם של "זקני ציון" להבאת חורבן עתידי על מעמד האצולה, ואולם ב"פרוטוקול 3 - שיטות הכיבוש" נכתב כי מעמד האצולה כבר איננו:

תחת הנחייתנו החריבו ההמונים את מעמד האצולה אשר שימש עבורם כמגן וכאומנת.

סתירה זאת אף היא באה על פתרונה בקריאת הפסקה המקבילה בדיאלוג הרביעי, שבו מתוארת החברה בצרפת שלאחר המהפכה, ואילו הפסקה שהובאה לעיל מתוך ה"פרוטוקול" הראשון היא המצאה של זייפני "הפרוטוקולים".

הדיון המתקיים בספר "דיאלוגים מהגהינום" בין דמותו של מקיאבלי ובין דמותו של מונטסקייה הוא דיון פילוסופי בעיקרו, ובמהלכו מתנצחים השניים זה עם זה, מתגרים זה בזה ומקשים זה על זה. מחברי "הפרוטוקולים" השמיטו מתוך החיבור את היסודות הפילוסופיים ואת הביטויים המודאליים כגון: "הייתי משפיע" או "היית מבקש" (חלקי משפט המביעים איוו, בניגוד למשפטי חיווי המבקשים להציג מידע כעובדה), והפכו אותם למשפטים מוחלטים. בשל כך נוצרו סתירות טקסטואליות רבות מאלה שנמנו לעיל, והקורא הזהיר יוכל לזהותן בבירור.

עם זאת, הספר אינו עשוי רק מהעתקות בשינויים כאלה ואחרים. ב"פרוטוקולים" רבים ישנן פסקאות שניתן להניח כי הן מקוריות, דהיינו, פסקאות שלא נמצאו להן הקבלות ב"נאום הרב" או ב"דיאלוגים מהגהינום". פעמים הן חוזרות על תכנים שהובעו במקומות קודמים, ופעמים הן מציגות רעיונות חדשים לגמרי. מרבית הפסקאות מהסוג האחרון הן כאלה שנועדו לחזק את הזיקה שבין הספר לבין "זקני ציון", וזאת באמצעות שימוש באוצר המילים "היהודי" שעליו עמדנו בתחילת הפרק.

הקדמה לפרוטוקולים של זקני ציון

כפי שנכתבה בידי סרגיי נילוס (מהדורת 1917)

הקדמה לפרוטוקולים של זקני ציון, כפי שנכתבה בידי סרגיי נילוס (מהדורת 1917)²⁰

"הפרוטוקולים של זקני ציון" והופעתם הראשונה בדפוס - ככל הנראה מקורם בדבריו של תיאודור הרצל והציונות.

בשנת 1901, הובא לידי כתב יד, ומחברת קטנת מידות זאת נועדה להובילני לכדי תפישת עולם חדשה, כזו שנדרשת השגה אלוהית כדי להבינה. מדובר בהשקפת עולם אשר כמוה כהשבת הראייה עבור העיוור מלידה. "אכן, ידו של אלוהים בדבר!"

הכותרת של כתב היד הייתה "הפרוטוקולים מתוך פגישותיהם של חכמי ציון". כתב יד זה הובא אליי מידי של אלכסיי ניקולאיביץ' סוחוטין (Alexei Nikolaievich Sukhotin) המנוח, לשעבר המפקד המחוזי של אצילות צ'רנסק (Chernsk), ולאחר מכן סגן המושל בסטברופול (Stavropol). בימים ההם טרם החילותי לעסוק בכתיבה בשירות האל. הייתי מיוזד עם סוחוטין, אשר השקפותיו ודעותיו זהות לאלה שלי, היינו "שמרניות", כפי שניתן לכנותן כיום. בהושיטו אליי את כתב היד, אמר לי סוחוטין: "אני מעביר כתב יד זה לרשותך המלאה. קרא אותו בעיון, ופעל בהקדם לטובת הנשמות הנוצרות, משום שאם יישאר ברשותי, מסמך חשוב זה עלול להיוותר חסר שימוש ונטול מטרה. למסמך זה אין כל ערך בכל האמור בהשפעות מדיניות נוכחיות, שכן איחרנו את המועד כדי לפעול בנדון, בשעה שבכל האמור בהשפעות רוחניות עוד קיימת תקווה. האל יסייע בידינו, והימצאותו של כתב יד זה תישא פירות".

סוחוטין הודיע לי כי הוא, בזמנו, קיבל את כתב היד מידיה של גברת אשר מרבה לשהות מחוץ לארץ, ושגברת זו, בעלת אדמות בצ'רנסק (אני זוכר שהוא ציין את שמה ואת שם משפחתה, אך השמות פרחו מזיכרונות²¹), אמרה כי כתב יד זה הגיע לידיה בנסיבות משונות. סוחוטין אף סיפר כי עם שובה של הגברת מחוץ לארץ, היה ברשותה עותק של כתב היד הנ"ל. היא העבירה את כתב היד לידי של דמיטרי סיפיאגין (Dmitry Sipiagin), אשר בימים ההם שימש כשר לענייני פנים, ובעקבות כך מצא את מותו. דברים רבים אמר לי סוחוטין על אודותיה של דמות מסתורית זו. כאשר למדתי להכיר את תוכנו של כתב היד, שוכנעתי בעצמי כי כתב יד זה, באכזריותו ובאמת הבוטה הטמונה בו, סיפק הוכחה למהימנותו, ולמקורו מידיהם של "חכמי ציון", ולכן אין כל צורך בעדות נוספת באשר למקורו. ברם, בימים ההם עוד הייתי צעיר, ולא הכרתי את דרכי האל. טרם חברתי אל מנהיגי האמונה האורתודוקסית, ועל כן, מיהרתי ובאתי אצל אלו המחזיקים בכוח מדיני, על מנת להזהירם מפני הפרוטוקולים ומפני הסכנה הממשמשת ובאה.

אדם בעל מעמד גבוה, אשר חשבתי שימצא עניין בכתב היד הזה, ואשר סברתי כי מסוגל יהיה להשפיע על השתלשלות העניינים ברוסיה, השיב לי: "האומה הסלאבית טרם אמרה את המילה האחרונה. על כן, אין זה משנה מה כוחם ומהי חוכמתם של 'חכמי ציון', שכן מאמציהם לא יישאו פרי. אין צורך לדאוג". אדם אחר, רם דרג אף הוא, אשר בפניו הצגתי את הפרוטוקולים היה הדוכס המכובד סרגיי אלכסנדרוביץ' (Sergei)

²⁰ בהקדמתו של נילוס בשנת 1905 מופיע תיאור אחר לגמרי לגבי השתלשלות האירועים שהביאה את "הפרוטוקולים" לידי של נילוס וכן מצוין כי מקורם בגוף המתקרא "הלשכה המרכזית של ציון" בשנת 1902-1903 ולא בקונגרס הציוני הראשון שהתקיים בשנת 1897, וראו כוהן, הכשר, עמ' 52-53; דה-מיכליס, כתב היד שאינו קיים, עמ' 64-66.

²¹ יוסטינה גלינקא - Justina Glinka (1844-1918) בתו של דיפלומט רוסי, סוכנת של האוחרנה וממקורבותיה של מייסדת הזרם התיאוסופי מאדאם בלאווסטקאיה. וראו דה-מיכליס, כתב היד שאינו קיים, עמ' 23-24.

(Alexandrovich), אשר מאז הוצא להורג. לאחר שבחן אותם, ביקש מאחד ממקורביו להעביר לי איגרת ובה שתי מילים: "מאוחר מדי!"

הימים חלפו, ואילו אני ניסיתי ללא הרף להביא את כתב היד הזה לתשומת לבם של האנשים המתאימים, אך ללא הצלחה. כך חלפו השנים, משנת 1901 ועד לדצמבר 1905. בחודש זה הופיעה מהדורתו השנייה של ספרי "הגדול בקטן והאנטיכרייסט"²². במהדורה זו כללתי לראשונה את הטקסט אשר כינתי "האנטי-כרייסט"²³ כאפשרות מדינית בעתיד הקרוב, ובו שילבתי קטעים מתוך הפרוטוקולים.

למיטב ידיעתי, הייתה זו הפעם הראשונה שמזימתם של היהודים ושל הבונים החופשיים²⁴ כנגד העולם הנוצרי נחשפה לאור השמש, ומקורותיה נחשפים ומתאמתים מפיהם של מנהיגיהם. הוצאתם לאור של "הפרוטוקולים" כמעט ולא עוררה כל רושם על אלה שאינם נמנים עם מאמיני הדת הנוצרית. מרבית אמצעי התקשורת של הזמנים ההם היו בידיהם של היהודים או תחת השפעתם, ועל כן נעשו ניסיונות רבים למנוע את פרסומם של מסמכים אלה ולהימנע מן העיסוק בהם, כדרך שנוהגים בסיפור אגדה או במעשייה פראית. ברם, בעולמם של הנוצרים המאמינים מילאו "הפרוטוקולים" את תפקידם נאמנה, והביאו לספרי הצלחה רבה, מעבר למצופה. כך הופצו ידיעת הסודות הללו והבנתם בקרב בני משפחת הנצרות.

ספרי הגיע זה מכבר אל מהדורתו הרביעית, אך רק לאחרונה נודע לי מפי מקורות יהודיים אמינים, כי הפרוטוקולים הללו אינם אלא תכניות אסטרטגיות לכיבוש העולם תחת עקבו של ישראל, ושמנהיגי העם היהודי הם המתכננים של תכניות אלו. המנהיגים הללו הם אלה שנאבקו באלוהים במשך מאות רבות של שנים בפזורה, ושנקראו למועצת הזקנים בידי "נסיך הגלות", תיאודור הרצל, במהלך הקונגרס הציוני הראשון שייסד ושהתכנסותו הראשונה התקיימה בבאזל, בחודש אוגוסט 1897.

התנועה המכנה את עצמה "התנועה הציונית", אשר עם חבריה נמנים משכילי העם היהודי כמו גם נציגים אחרים, נוסדה לפני לא יותר משלושים או ארבעים שנים, כניסיון להביא לידי "יציאת מצרים" חדשה אל עבר הארץ המובטחת. הגורם המניע של ההתפרצות החדשה והייחודית הזו היה הרצל בעצמו, אשר שגה בחלומותיו על ישראל מימי התלמוד, ובהם מינה אותו אליהו הנביא בעצמו לנביא החוזה את שיבת משיח השקר, מנהיג העולם מזרע דוד.

מסמכים אלו, המייצגים את קודש הקודשים של חלומות ישראל במשך מאות שנים ואת סודותיהם של מנהיגי היהודים, הגיעו לידי הציבור הרחב בדרך נסתרת, וספק רב אם אי פעם תתגלה האמת במלואה. כפי שצינתי לעיל, מסמכים אלה הובאו לידי בשנת 1901, ובאותה שנה, בעלון מספר 18 של "ועד הפעולה", עלון מייסודם של הציונים,²⁵ הלין הרצל כי מספר אנשים לא שמרו על החשאיות המתבקשת, והביאו לתפוצה לא רצויה של התכנית.

22 קטעים מתוך "הפרוטוקולים של זקני ציון" הופיעו לראשונה במהדורה השנייה לספרו של נילוס, בשנת 1905 (כל הערות השוליים בטקסט שייכות למתרגם, אלא אם צוין אחרת).

23 על פי האמונה הנוצרית, האנטיכרייסט הוא משיח שקר הכופר במשיחיותו של ישו ומהווה את הרוע המוחלט עלי אדמות.

24 אגודת סתרים אשר נוסדה בסוף ימי הביניים באירופה, וכיום בעלת שלוחות במקומות רבים בעולם. פעילויות האגודה מתקיימות ב"לשכות", וחברי האגודה נשבעים לסודיות מוחלטת באשר לתכנים ולטקסים שבהם הם משתתפים. עד המאה העשרים יכלו להצטרף לשורות המסדר רק גברים מהמעמדות הגבוהים.

25 כוונתו של נילוס הייתה, ככל הנראה, לשבועון Die Welt (העולם) שייסד הרצל, ושראה אור בין השנים 1914–1897. רבים ממנהיגי התנועה הציונית כתבו בו, ואף הרצל פרסם בו את מאמריו המדיניים. ברם, הרצל לא פרסם מאמר באותו שבוע (חוברת 18, 3.5.1901). אם אכן התכוון נילוס לכתב עת זה – הרי שהטענה לפיה התלונן הרצל על כך שאנשים לא שמרו על חשאיות היא טענה שקרית.

אין מדובר בעניין חסר חשיבות, גם אם אין זו אלא טעות אנוש. מאורע שכזה עשוי להתפרש כהוכחה לתכנית. אצבע האלוהים היא הדוחקת הצידה את המעטה מעל סוד בן מאות השנים, וכותבת באותיות של אש על גבי קירות הכנסיות הנוצריות ברחבי העולם כולו: "מנא, מנא, תקל ופרסין"²⁶.

אני מאמין כי כל אחי לאמונה הנוצרית חולקים סברה זו. לא לחינם הועלה על נס שמו של הרצל במהלך הקונגרס הציוני הראשון בבאזל, מתוך כוונה לעורר תקוותיה של יהדות התפוצות לגובה שלא נודע עד כה בליבותיהם של בני העם היהודי. לא לחינם קיבלו הפרוטוקולים תפוצה כה נרחבת בקרב הנוצרים.

האם נהגו בני הגזע "הנרדף" בחוכמה, כאשר חשפו את סודותיהם ביהירות שכזו? אף הרצל עצמו לא התעלה על יצר הדברנות היתרה, כאשר תמך בתכניות אלה בפומבי, ונאלץ אחר כך לתרץ את דבריו בפני עמיתיו. ההאשמות כנגדו החלו לאחר גילוי הכנות המיותר בנאומו בלונדון, כאשר חשף לראשונה את יחסו של וילהלם השני כלפי הציונות²⁷, והצדיק אותו באומרו את הדברים האלה: "ישנם רגעים שבהם אתה למד על עובדה חדשה, על נסיבות מקריות או על התרחשויות אשר טוב לשמור אותן תחת מעטה החשאיות. אינך מעוניין להצית התלהבות, כי אם משתוקק אתה לשמור על השמחה בגבולות הזהירות וההתקדמות האטית אל עבר ההצלחה. ברור כי אין מדובר בהיבט המדיני אלא בהיבט האנושי. כמו כן, ברור כי לאחר שהתבררה לך עובדה חדשה, אשר על אודותיה אדון בהמשך, אתה משתכנע לפתע שהתנועה הציונית, הנחשבת בעיני רבים כפרועה ומוגזמת, נעשית מוכרת באופן רשמי בעולם האמתי. הרי זוהי עובדה שגם אויבנו המר ביותר לא יוכל להכחישה. ברור כי בעת זו, עת של סיפוק ושל אושר, המילים אשר תאמר תהיינה אלה: 'מעולם לא שיערתי כי אטען באופן מוחלט שאני מאמין בהגשמת תכניותינו בעתיד הקרוב, עד כי אף אנשים בני דורי יזכו לראותן'.²⁸

"אלו אינן הבטחות חסרות שחר, והן אינן מאיימות לעורר התלהבות מזיקה. הדברים אשר נשאתי בלונדון נפלו, למזלי, על קרקע פורייה, והציתו את התלהבותם של חברינו. אולי, לאחר הנאומים, הדיווחים והחישובים, תשתנה עוצמתה של הלהבה. אינני יודע אם חטאתי כנגד התנועה וכנגד חוכמת התעוררותנו, או אם לאו".²⁹

נסיך הגלות בעצמו, בשעה של התרוממות רוח, אינו יכול להימנע מדיבורים מיותרים. האם ניתן לצפות לסודיות מוחלטת מפיהם של חסידיו? זוהי השתלשלות האירועים המסבירה את גילויים של "סודות ההפקרות" בארצנו! זוהי הסיבה לפרסום "הפרוטוקולים של זקני ציון".

26 מתוך ספר דניאל, פרק ה פסוק כ"ה. המדובר בכתובת שהופיעה על קיר ארמונו של בלשאצר מלך בבל, וממנה הסיק הנביא כי יקיץ הקץ על ממלכת בבל.

27 ייתכן שכוונתו לנאומו של הרצל בלונדון, מיום 26.6.1899, שבו מודה הרצל כי ידע על תוצאותיה של המשלחת הציונית לא"י בטרם צאתה. ראו גם כתבי הרצל, כרך 7, עמ' 374.

28 הרצל היה באותה העת כבן ארבעים שנה בלבד (ההערה במקור). נילוס אינו מציין את השנה שבה נאמרו הדברים או את מקום פרסומם, ועל כן לא ניתן לאמת את הציטוט המובא לעיל.

29 פרוטוקול הקונגרס הציוני השלישי, קצרנות, עמודים 80-81 (ההערה במקור). דבריו של כאן הרצל סולפו והוצאו מהקשרם. כוונתו של הרצל הייתה לעורר את חברי התנועה הציונית לפעולה במקום נאומים ודיונים, והאמירה "אינני יודע אם חטאתי כנגד התנועה" נאמרה בלעג ולא הייתה פליטת פה, כפי שטוען נילוס. נאומו המלא של הרצל בכתבי הרצל, כרך 8 עמ' 9-39, והפסקה הנדונה לעיל בעמוד 16.

פרוטוקול 1

עקרונות התורה

זכותנו למשול

טמונה בעוצמתנו...

"פרוטוקול" 1 פרגיי נילוס כתב בהקדמה כי "הפרוטוקולים של זקני ציון" מתארים את התכנסותם של "זקני ציון" ואת מזימתם בת מאות השנים להשתלטות על העולם. לאור זאת,

בחירתו של הדובר בחיבור להציג את עיקרי התורה בעת פגישתם של "זקני ציון" תמוהה במידה רבה, שהרי אין מדובר בתכנית אד-הוק, אלא במזימה רבת רבדים, שכל הנוגעים בדבר מכירים אותה לפרטי פרטים. לעומת זאת, הדיאלוג הראשון מתוך "הדיאלוגים מהגיהנום", מתאר את פגישתם של מונטסקייה ושל מקיאבלי, ואת תחילתה של שיחתם הארוכה. ניתן אפוא להניח כי מחברי "הפרוטוקולים" העתיקו קטעים מתוך דיאלוג זה כתחבולה

אציג את המערכה המתוכננת, מרבית הפסקאות בפרוטוקול זה מועתקות מן הדיאלוג הראשון ב"דיאלוגים מהגיהנום", שבו מציג מונטסקייה בזלזול את תפישתו המדינית של

מקיאבלי. הדיאלוגים המפורטים בדבר המושגים "חירות" ו"זכויות" מועתקים מתוך ביקורתו של מקיאבלי.

הבה ננתח את משמעותה של המחשבה, של פירוש האירועים השונים, לאור ההשוואות והמסקנות המתבקשות, ונתעלם מדיבורים מיותרים. **אציג את המערכה המתוכננת**, הן מנקודת המוצא שלנו והן מזאת של הגויים.

כדי להצליח ולמשול היטב בהמונים, יש לנקוט בגישות של הפחדה ושל אלימות ולא בדיונים והסברים, שכן למרבית האנשים קיימת נטייה טבעית להתנהגות שלילית. השאיפה אל השררה טמונה ביסודו של כל אדם. כל איש וכל אישה משתוקקים לשלוט באופן אוטוקרטי, לו רק תינתן בידיהם ההזדמנות. יתרה מכך, מעטים יסרבו להקריב את טובת זולתם כדי להשיג את מבוקשם.

כיצד ניתן אפוא לשלוט בחיית הפרא הנקראת "אדם"?

כיצד נשלטה החיה עד לימינו אנו?

בתהליך התהוותו של כל גוף חברתי, נכנעים האנשים לכוח אכזרי בתחילה, ואחר כך מציינים הם לחוק אשר אינו אלא אותו כוח אכזרי בהסוואה. על כן, ניתן להסיק כי בהתאם לחוקי הטבע, זכות השליטה טמונה בעוצמה.

חופש פוליטי הינו רעיון אך איננו עובדה, ויש לדעת כיצד ליישם רעיון זה. ניתן להשתמש בו כאשר עולה צורך בפיתיון מתוחכם שנועד למשוך את אהדת ההמון, בייחוד אם מדובר בקבוצת אנשים שהביסה קבוצה אחרת שחלשה על עמדת שליטה. נוכל להשלים משימה זו בקלות יחסית אם בקרב חברי הקבוצה היריבה יהיו כאלה הנגועים ברעיונות של חירות או ליברליזם לכאורה, ולמען רעיונות אלו יוותרו על עוצמתה של קבוצתם. יד חדשה תשתלט על הרסן המשוחרר ועל המושכות הרפויות

ספרותית על מנת שישמשו מעין הקדמה ליתר הפרוטוקולים (הביטוי "זקני ציון" בהערות השוליים מתייחס ל"דוברים" בחיבור מזויף זה ולא לקבוצת אנשים מסוימת).

בסיס הזהב (Gold Standard) הוא מערכת מוניטרית אשר בה שער המטבע נקבע ביחס ליחידת משקל של זהב, או שנשמר בערך זהה למידת הזהב הקבועה. עד שנת 1880 נהגו

להטביע ברחבי אירופה מטבעות מכסף או משילוב של כסף ושל זהב. השימוש בזהב כאמצעי מוניטרי בלבדי החל בשנת 1821 בבריטניה, ומשנת 1880 הפך להיות הנוהג המקובל במרבית מדינות אירופה. כל מדינה הנפיקה שטרות או מטבעות ביחס שווה לכמות הזהב שהייתה ברשות, וראו אייכנגרין ופלנדראן, בסיס הזהב, בדברי המבוא.

בימינו, בסיס הזהב מחליף את שליטת הליברליזם.

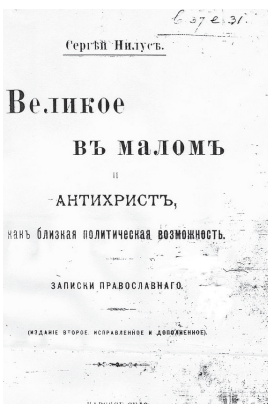
משפט זה אינו מופיע ב"דיאלוגים מהגיהינום", שכן אלה נכתבו לפני שבסיס הזהב הפך רווח באירופה, וראו הערה מימין. גיאורגי בוסטי (עמ' 10) היה מהמתנגדים החריפים לשיטת בסיס הזהב, וראו מיכאליס, הטקסט הלא קיים, עמ' 79

של הממשלה, ותעשה זאת תוך כדי ציות לחוקי המציאות, שכן הכוח העיוור של ההמונים אינו יכול להתקיים אף לא יום אחד ללא הנהגה. הסמכות החדשה תשב במקומה של הישנה, אשר נחלשה זה מכבר על ידי הליברליזם.

בימינו, בסיס הזהב מחליף את שליטת הליברליזם. בעבר שלטה האמונה, אך החירות, בניגוד לאמונה, אינה ניתנת להשגה, משום שאיש אינו יודע כיצד לשמור ולהגן עליה. מרגע הינתן הרשות לאנשים לשלוט על עצמם, נקצב זמנה של ממשלתם, ובמהרה תפֹּשָׁה בה השחיתות. לאחר מכן יחלו עימותים ומחלוקות, אשר יהיו מלווים במלחמת מעמדות. כתוצאה מכך, תפקיד הממשלות יתרוקן מתוכנו, והן תיפולנה לאבדון.

אם הממשלה תתיש את עצמה במחלוקות פנימיות, היא תיפול בידיו של אויב חיצוני, וכך תיחלש ותקרוס. הדבר טמון אך ורק בכוחנו. או אז, רודנותו של ההון, המצוי תחת שליטתנו המלאה, תציע את עזרתה להצלת הממשלה. זו האחרונה תישען על הקנה הרצוף הזה כל עוד נפשה בה, שאם לא כן – תיעלם הממשלה אל תהום הנשייה.

אנשים הפועלים ממניעים ליברליים רואים בטיעונים שהוצגו לעיל טיעונים משוללי עקרונות. את אלה אשאל: שני אויבים ניצבים בפני כל ממשלה, ולרשותה עומדת היכולת לעצור בעדם בכל דרך אפשרית. כאשר מדובר באויב חיצוני, הממשלה אינה רואה בשימוש באמצעים אלה מעשה לא מוסרי, בין אם יהיו אמצעים אלה שמירה על עמימות לגבי תכניות הגנה או התקפה, בין אם התקפה בחסות הלילה ובין אם התקפה באמצעים שאינם מידתיים.

כריכת ספרו של סרגיי נילוס, "הגדול בקטן והאנטיכריסט" משנת 1905

היכול אדם בעל מחשבה צלולה לנסות ולשלוט

בהמונים באמצעות טיעונים והצדקות, פסקה זו, המובאת בדיאלוג הראשון מפיו של מקיאבלי, לועגת למהות

הדמוקרטיה. אחת התביעות שהציבו המהפכנים בניסיון ההפיכה של 1905 הייתה החלת זכויות אזרחיות ודמוקרטיה ברוח התנועות הליברליות.

אם כן, מדוע אותם אמצעים ממש נחשבים כלא מוסריים כלפי אויב גרוע מכך – כלפי אויב המפר את הסדר החברתי והשגשוג?

היכול אדם בעל מחשבה צלולה לנסות ולשלוט בהמונים באמצעות

טיעונים והצדקות, כאשר טיעוני הנגד, אויליים ככל שיהיו, דווקא הם מתקבלים במוחותיהם השטחיים? חילוקי דעות והתפלגות החברה הרי הם תוצאה בלתי נמנעת של תשוקות רדודות באופן יוצא דופן, וכן כתוצאה מאמונות, ממנהגים, ממסורות ומרעיונות הנובעים ממניעים רגשיים גרידא. כאשר האספסוף, התלוי ברוב מקרי או מתוכנן, יזקוף את בערותו ברזי העניינים המדיניים, תתרחש אנרכיה במדינה. כך, למעשה, ניתן להצדיק קבלת החלטות מוסריות או מגוחכות.

אין כל משותף בין פוליטיקה ובין מוסר. מלך הנוהג לפי עקרונות המוסר אינו מסוגל לנהוג כמצביא, ועל כן לעולם לא ישלוט ביד רמה. אדם המעוניין למשול מחויב לנהוג בערמומיות ובצביעות. הגינות וכנות הן שתי מעלות באופיו של אדם הנחשבות בעולם הפוליטיקה למידה מגונה, והן איומות אף מאויבו המר ביותר של השליט, משום שבגללן יודח מכיסאו. תכונות אלה נפוצות בקרב הגויים ואל לנו לנהוג כמותם.

זכותנו למשול טמונה בעוצמתנו. המילה "זכות" מבטאת רעיון מופשט, נטול הוכחה. פירושה אינו אלא "הב לי כל אשר אחפוץ בו, שכן ברשותי ההוכחה לעליונותי".

היכן תחילתה של הזכות? היכן סופה?

נוכחתי לדעת כי נוצרה זכות חדשה, הבאה לביטוי בממשל לא יעיל, אשר בו החוקים, כמו השליט, נטולי סמכות אל מול שיטפון של דרישה גוברת לזכויות בשל הליברליזם: זכותו של

הרוע הזמני שבו ניאלץ לנקוט יוציא מקרבו את טוב הממשלה העתידית. פסקה זאת זהה בתוכנה ל"נאום הרב". כל ההשוואות ל"נאום הרב" מסתמכות על תרגומו

של ברנשטיין
(ברנשטיין,
ההיסטוריה של
השקר).

החזק לתקוף את כל התקנות והמעמדות הקיימים ולהשמידם, אחר כך לאחוז בחוק, לשנות את המוסדות והגופים אשר בזכות נטייתם הליברלית נכנעים לרגליו, ולשלוט בהם.

בזכות חוסר יציבותה של הרשות, ובשל עוצמתנו הרבה, שתיוותר בסתר עד אשר נצבור די כוח, יהיה כוחנו בלתי מנוצח, ואיש לא יוכל להעמיד כל תחבולה כנגדנו.

הרוע הזמני שבו ניאלץ לנקוט יוציא מקרבו את טוב הממשלה העתידית. זו תשקם את תפקודו של המנגנון המניע את קיומם של האנשים, הוא המנגנון אשר זועזע במידה ניכרת בידי הליברליזם. המטרה מקדשת את האמצעים. אל לנו, בתכניותינו, להטות את תשומת לבנו אל עבר המוסר ואל העקרונות הטובים, אלא אל עבר התועלת ואל ההכרח. התכנית להלן כוללת את אופן פעולתנו. אל לנו לסטות ממנה. אם נעשה כן, נוריד לטמיון מאות שנות עבודה קשה.

על מנת לתכנן בפירוט דרכי פעולה מספקות, עלינו לזכור כי ההמון רווי בשפל רוח, ברפיון שכל ובחוסר יכולת להבין את התנאים הראויים לרווחת הפרט ולכבדם. יש להבין כי כוחו של ההמון - כוח עיוור הוא, חסר היגיון, נטול חוכמה ובעל נטייה להפכפכות. עיוור אינו מסוגל להוביל עיוורים אחרים מבלי להובילם אל תוך התהום. על כן, לא יוכלו פרטים בודדים מתוך ההמון לקום ולהנהיג את אחיהם, מבלי להחריב את האומה כולה. אף המוכשרים מבין הגויים לא יוכלו לעשות זאת, בשל חוסר הבנתם בנושאים מדיניים. האדם שישלוט בהצלחה הוא זה אשר חונך מינקותו לשררה והוא זה שיוכל להבין את המילים הנוצרות מתוך אותיות הפוליטיקה.

"הפרוטוקולים של זקני ציון"
ברוסית, 1912

נותיר את ההמונים לנפשם, דהיינו, אדם מקרבם יעלה לגדולה. הוא זה, אשר בגלל פילוגים שמקורם במאבקי שליטה וענייני יוקרה, יחריב את ממשלתו. כתוצאה מכך תפרוצנה מהומות והפרות סדר מכל עבר.

האם יכולים ההמונים לנהל את ענייני האומה בהגינות ובשלווה, מבלי לעסוק בזוטות?

האם יתעלה האספסוף על נטייתו לערב את ענייניו האישיים בענייני הציבור?

האם תוכל אומה שכזאת להגן על עצמה מפני אויבים חיצוניים? הרי אין זה ייתכן! הסיבה לכך ברורה לכול, שכן אף התכנון הקפדני ביותר, אם מפולג לפלגים רבים כסך מרכיביו, יאבד את אחדותו, ובמהרה לא יובן בקרב הציבור. על כן, לא תיתכן אפשרות להחילו.

השליט היחיד לבדו יכול לתכנן תכנונים ברורים ומסודרים לטווח הזמן הארוך, תוך הקפדה על חלוקה ברורה של סך הרכיבים במנגנון המכונה השלטונית. המסקנה המתבקשת והבלתי נמנעת היא שצורת השלטון היעילה ביותר היא זו המצויה כולה בידיו של אדם אחד ויחיד. קיומה של תרבות אנושית מתקדמת ללא עריצות מוחלטת לא ייתכן כלל. **האספסוף הברברי** מוכיח את התנהגותו הפראית בכל הזדמנות. אם בנושא החירות עסקינן - במהרה תהפוך החירות לכדי **אנרכיה**, היא רמת הפראיות החמורה ביותר.

האספסוף

הברברי גם

ב"דיאלוגים מהגיהינום" מובאים ביטויים שליליים כלפי ההמון, מפיו של מקיאבלי, אך הביטויים השליליים המובאים ב"דיאלוגים" אינם רווחים ואינם בוטים כמו שמות התואר המובאים ב"פרוטוקולים", כפי שניתן לראות בהמשך.

אנרכיה, מצב של חוסר שלטון (על פי מילון אבן-שושן).

הביטו בחיות הפרא הללו, רוויות אלכוהול ומעורפלות מחשבה מרוב יין. פסקה זאת והבאה אחריה הן מקוריות, ואינן נשענות על ה"דיאלוגים מהגיהנום"

הביטו בחיות הפרא הללו, רוויות אלכוהול ומעורפלות מחשבה מרוב יין. שתי רעות חולות אלו באות יד ביד עם החירות, ואנו לא נתיר לאנשינו להגיע לידי כך. מוחם של זקני הגויים מטומטם מיי"ש, ואילו צעיריהם מקדשים תרבויות קדומות ומידות מגונות נוספות, עתיקות יומין אף הן. ראוי לציין כי סוכנינו הרבים – מורים, משרתים, אומנות-בית, פקידים ואחרים, הם אלה אשר הטמיעו את שלל המידות המגונות הללו, וכמובן שגם מקומן של הנשים בבתי המרזח ובשאר מקומות ההוללות אינו נפקד, משום שהגויים באים בשערי המקומות הללו באופן תדיר. הנשים המכונות "נשות החברה" הן אלו אשר הלכו בעקבות היוקרה והשחיתות מרצונן החופשי, ומשימתן נותרת חסויה.

סיסמתנו היא "כוח וצביעות". באמצעות הכוח לבדו ניתן לכבוש את הסמכות המדינית, בייחוד אם בצילה של סמכות זו חוסים מדינאים מחוננים. אלימות היא העיקרון, ואילו הצביעות והערמומיות הן הכלים הנחוצים לשלטון המעוניין להיוותר על כנו. רוע זה הוא המשאב ההכרחי להשגת מטרתנו הטובה. על כן, אל לנו להסס בשוחד, רמייה ובגידה, בייחוד כאשר אלו עשויים לסייע בידינו להשיג את שאיפותינו. ראוי לו, לאדם אשר המדינאות היא מקצועו, לדעת כיצד ליטול את רכושו של האחר ללא היסוס, אם בכך יבטיח צייתנות וריבונות.

הממשלה בשליטתנו תכבוש באופן שליו את מטרתה, ותמיר את אימת המלחמה באמצעי ענישה יעילים ושקטים יותר, כגון הוצאות להורג. כך תיוותר האימה שמתוכה מופקת הצייתנות העיוורת. כוחה של הממשלה יהיה הוגן אך עוצמתי, וחוסר הרחמים הזה יהא מקור עוצמתה. עלינו לנקוט בצעדים של אלימות ושל צביעות, לא למען הרווח הכלכלי לבדו, אלא למען

הגויים המילה "גויים" הרווחת ב"פרוטוקולים" נדירה ב"נאום הרב" ומטבע הדברים אינה מופיעה כלל ב"דיאלוגים מהגיהנום".

"חירות! שוויון! אחווה!"

Liberté, Égalité, Fraternité

סיסמת ההמונים
במהפכה
הצרפתית,
שהתרחשה
בשנת 1789,
וכן סיסמתו של
מסדר "הבונים
החופשיים".
התייחסות
למהפכה
הצרפתית קיימת
גם אצל ז'ולי,
בדיאלוג הרביעי,
אך בהקשר שונה
מהנכתב כאן.

חובתנו וכערבות לניצחוננו. תורת התועלת העצמית שרירה כמו השיטות המונהגות לפיה. על כן, לא ננצח באמצעות השיטה, אלא באמצעות תורתנו, היא "תורת ההחמרה", שבזכותה נביא את יתר הממשלות תחת חסותנו ונשעבד אותן תחת ממשלת העל שבשליטתנו. חברי הממשלות הללו ידעו כי לא תהיה בידם האפשרות להזיזנו ממקומנו, ולא ייתכנו מקרים נוספים של חוסר ציות.

מאות רבות של שנים אנו הם אלה הזועקים מקרב ההמון את הקריאה: **"חירות! שוויון! אחווה!"**. מאז, נאמרה קריאה זו פעמים רבות, ותמיד מפיה של מקהלת התופים חסרי ההיגיון, הנוהרים אל הפיתיון מכל עבר, ולוקחים עמם את היהלום שבכתר - את החירות האמיתית של היחיד. חירות זו, אשר בימי קדם - נשמרה מכל משמר מפניהם של האספסוף. הגויים הנקראים "משכילים" מעולם לא הבינו את משמעותה של קריאה זו. הם לא הבחינו בסתירה ההדדית, כשם שלא השכילו להבין כי אחווה אינה מתקיימת בטבע, וכי חירות אמת לא תיתכן, מאחר שהטבע בעצמו מושתת על חוסר שוויון בחשיבה, באופי וביכולות, ומושתת על שעבוד לחוקי הטבע הנוקשים. המשכילים הללו לא העלו בדעתם שכוחו של ההמון הוא עיוור, שנבחריו בממשל אינם אלא עיוורים בעניינים מדיניים, ממש כיתר ההמונים. עוד לא הבינו הם, כי אדם מיומן אך בור ועם הארץ יוכל למשול היטב, בעוד אדם משכיל שאינו מיומן, לא ימצא את ימינו ואת שמאלו. **הגויים לא השכילו ללמוד דבר מכל אלה.**

בימינו עדיין נפוץ מנהג הירושה השלטונית, ואנשי הממשלה סמוכים ובטוחים כי האב, המעביר לבנו את מושכות השלטון

הגויים לא
השכילו
ללמוד דבר
מכל אלה
הפסקאות
הבאות אינן
מופיעות
בדיאלוג
הראשון, אך
מרביתן מכילות
רעיונות שיופיעו בהרחבה ב"דיאלוגים" הבאים.

האמרה "חירות! שוויון! אחווה!" העמידה לרשותנו לגיונות צייתנים בסעיף זה ובסעיפים הבאים מוצגים "זקני ציון" כממציאי הגישה הליברלית (החופשית), שנועדה להביא

המדנות ותאוות הרכוש שאינה יודעת שובע. תיאור היהודים כתאבי בצע ורודפי ממון רווח ב"נאום הרב" ומבוסס על סטריאוטיפ עתיק יומין של היהודי המלווה בריבית גבוהה.

המוחלט, מלמדו שיעורים במדינאות. במילים אחרות - זר לא ידע היכן הוא עומד, אלמלא שייך לשושלת השלטת, וסודות מעין אלה שנזכרו לא ייחשפו לעיני הנתינים. במרוצת השנים דעכה חשיבותם של שיעורים אלו, והדבר מסייע לנו בהשתלטותנו.

האמרה "חירות! שוויון! אחווה!" העמידה לרשותנו לגיונות צייתנים בכל קצוות העולם, אשר נושאים מסר זה בהתלהבות, ועל כך יש להודות לעושי דברינו הרבים, עיוורים בעצמם. בתוך כך, אמירה זו מערערת את שגשוג אומת הגויים, מחריבה כתולעים הרסניות את השלווה, את ההזדהות ואת השלום, וחותרת תחת יסודות המשטר. בבוא היום תיווכחו לראות כיצד הדבר סייע בניצחוננו, משום שהוא העניק לנו באחת את ההזדמנות לאחוז בקלף המנצח - ביטול זכויות היתר. בכך נשמוט את הקרקע מתחת לרגליהם של בני המעמד הגבוה, הם-הם שכבת ההגנה העומדת לרשות המדינות והאומות כנגדנו.

על חורבותיו של מעמד האצולה הזה, היינו, תוארי אצולה שהעבירו הגויים בירושה לצאצאיהם, נקים מעמד אצולה משלנו, ובניו יהיו המשכילים שבינינו. מעל בני מעמד זה נכון את אצולת הממון. את מעמדם של בני אצולת הממון נייסד באמצעות העושר הרב שברשותנו, ובאמצעות עולם המדע, בהתאם להנחיותיהם של אנשי המדע מקרבנו.

ניצחוננו נפל לרגלינו בקלות, משום שהשכלנו לפרוט על המיתר החשוב ביותר עבור כל אדם באשר הוא אדם - ממון, **המדנות ותאוות הרכוש שאינה יודעת שובע.**

כך מנצלים אנו את עושי דברינו. כל אחת מהחולשות האנושיות הללו עשויה להוביל להגשמת רצונם של נותני השירות, ולפיכך

להרס הסדרים הישנים. נושא זה מצוי ב"נאום הרב", שבו מודים ה"רבנים" בהמצאת רעיונות שונים מתוך כוונה להטעות את הנוצרים. רעיון זה נובע, ככל הנראה, ממזימתו של מקיאבלי ב"דיאלוגים מהגיהינום" לבסס שלטון אוטוקרטי איתן באמצעות הפרזה בעקרונות המנוגדים לחלוטין לשלטון אוטוקרטי - הליברליים והמודרניים. אך בעוד דרכו של מקיאבלי מפתלת ונסתרת, "זקני ציון" מכריזים על תחבולתם זאת בגלוי.

היכולת להחליף את נבחריו העם דחקה את אלה
האחרונים אל זרועותינו. פסקה זאת, שאינה מופיעה
ב"דיאלוגים", מציגה את הליברליזם ככלי שנועד לסייע ל"זקני

ציון" בהגשמת
מזימתם, וראו
שתי הערות
קודם לכן.

לשיתוק המערכת הכללית.

בזכות משמעותה המופשטת של המילה "חירות" שכנענו
את ההמונים כי הממשלה אינה אלא שירות פקידים, העומד
לרשות בעלי המדינה, היינו ההמון, ושירות זה ניתן להחלפה
כזוג כפפות בלדיות. היכולת להחליף את נבחריו העם דחקה את
אלה האחרונים אל זרועותינו.

פרוטוקול 2

מלחמה כלכלית ואי-סדר
מובילים לממשלה כלל-עולמית

אנשי מקצוע שהכשרנו

השתילו את הרעיונות האלה בעורמה במחשבתם
של הגויים המשכילים...

מלחמות הן הכרח להשגת מטרותינו, אופן השתלטותם של "זקני ציון" על העולם נדון ב"פרוטוקולים" רבים בחיבור זה, והקורא המתמיד יזהה סתירות בין דיון לדיון. ב"פרוטוקול"

השני, המבוסס בעיקרו על הדיאלוג השני, נכתב כי המלחמה תסייע בהשתלטותם של "זקני ציון" על מדינות העולם, זאת בשונה מדבריו של מקיאבלי בדיאלוג השני המציג שם את יתרונות המלחמה כאמצעי לביסוס שלטונו של השליט היחיד, כלומר, לגישתו אין המלחמה רצויה, אולם ניתן לנצלה לטובת השליט. מחברי "הפרוטוקולים" השמיטו את הביטויים המודאליים שבדיאלוגים המבטאים כוונות או

משאלות, והחליפום בביטויים מוחלטים. כך ניתן להבין את הכתוב בפסקה זאת כנבואה העתידה להתרחש.

סוכנים אלה מהווים עבורנו מיליוני עיניים הצופות בכל מקום, בכל זמן וללא כל קושי. בדיאלוג השבעה עשר (העוסק בכוחות המשטרה, מתוך ה"דיאלוגים מהגיהנום")

מפרט מקיאבלי את חשיבותם של סוכני חרש לצורך השמירה על יציבות משטרו של המלך. מחברי "הפרוטוקולים" הפכו רעיון זה למוטיב חוזר לכל אורכו של החיבור.

כידוע, מומחים אלו רכשו את הידע ההכרחי לשליטה בעולם וכו' דמותו של מקיאבלי ב"דיאלוגים מהגיהנום" קוראת ללמוד מלקחי ההיסטוריה, בעוד שדמותו של מונטסקייה

טוענת שאין צורך בכך. מחברי "הפרוטוקולים", אשר בחרו להציג את היהודים כמניעים אירועים היסטוריים, נסמכו על מקיאבלי ועל נימוקיו.

מלחמות הן הכרח להשגת מטרותינו, כל עוד אינן מסתיימות בהישגים טריטוריאליים. המלחמה תביא ליציבות כלכלית, שכן אומות העולם תחזינה בעוצמתנו ובעליונותנו, ותקבלנה בזרועות פתוחות את הסיוע שנגיש בתום המלחמה. מצב זה יביא את שתי המדינות הנצות לשליטתם של סוכנינו הרבים ברחבי העולם. **סוכנים אלה מהווים עבורנו מיליוני עיניים הצופות בכל מקום, בכל זמן וללא כל קושי.** זכויותינו הבין-לאומיות תמחינה באחת את הזכויות הלאומיות. הכוונה, כמובן, היא למשמעותה הראויה של המילה "זכות". כשם שעוצמתן של הממשלות מכתיבה את היחסים בינן ובין נתיניהן, כך נמשול בעמים השונים מכוח זכויותינו הבין-לאומיות.

את נציגי הפקידות נבחר מקרב ההמון, ובחירתנו תתייחס לכניעתם ולצייתנותם. אלה לא יהיו אמונים על מלאכת הממשל, אלא ישמשו ככלי משחק בעבור יועצים ומומחים מלומדים, אשר הוכשרו מילדות לשלוט בענייני העולם. **כידוע, מומחים אלו רכשו את הידע ההכרחי לשליטה בעולם מתוך תכנונינו המדיניים שנלמדו בשיעורי ההיסטוריה,** וכן מתוך צפייה בהתרחשויות ההווה. הגויים אינם מיומנים בצפייה ובציפייה, אלא בענייני שגרה ורעיונות, ללא כל בחינה מלומדת של ההשלכות. לפיכך, הם ישעשעו את עצמם עד בוא היום המכריע. בינתיים, חיהם יחלפו תוך חיפוש אחר תענוגות חדשים, או תוך התרפקות על עברם.

ההשפעה המיידית של התורות האלה על תפישת עולמם של הגויים היא ההוכחה להצלחתנו. הרב הדובר ב"נאום הרב" מתאר את שלל הרעיונות אשר נשתלו

במחשבותיהם של האינטלקטואלים הנוצרים, על מנת להרחיקם מן הנצרות. זיפני "הפרוטוקולים" עושים שימוש נרחב בטכניקה זאת, לפיה היהודים הגות פישות חברתיות, הגותיות וכלכליות רבות על מנת להחליש את המעמד המשכיל ולפגוע בכוחה של המדינה באופן הדרגתי.

עלינו להכיר את הגישות המודרניות, ב"פרוטוקולים" רבים נכתב כי היהודים הם שהגות את הגישות המודרניות השונות, מתוך כוונה לערער את יסודותיהן של

עלינו להתיר לגויים לנהוג כך, שכן אנשינו הביאו אותם לידי סברה כי דווקא גישות אלו אינן אלא עובדות מדעיות. אמצעי התקשורת שתחת שליטתנו יפעלו במרץ להשרות אמונה עיוורת בגישות הללו. אנשי מקצוע שהכשרנו השתילו את הרעיונות האלה בעורמה במחשבתם של הגויים המשכילים, וברי לכל כי אין ברעיונות אלה כל ממש. בהסכמתם עם רעיונות אלה, מחזקים הגויים המשכילים את הרושם כאילו מדובר במדע מדויק, ובאופן זה אנו מחנכים ומכוונים את האומות כולן אל הכיוונים הנכונים לתועלתנו.

הצהרותינו אינן ריקות מתוכן: די כי אזכיר את שגשוג **הדרוויניזם,** את **המרקסיזם** ואת רעיונותיו של **ניטשה**. כל אלה רעיונות מקוריים שבדינו מלבנו. **ההשפעה המיידית של התורות האלה על תפישת עולמם של הגויים היא ההוכחה להצלחתנו.**

עלינו להכיר את הגישות המודרניות, וכן את אופיים ואת המיית ליבם של ההמונים, וזאת כדי לקבוע עקרונות וכדי להימנע מטעויות מנהליות. המערכת שלנו מורכבת מרקיבי-מנגנון הניתנים להיערכות מחדש, וזאת בהתאם למזגו של האספסוף הנקרה בדרכנו. עם זאת, עלינו לזכור כי המערכת שייסדנו עשויה להיכשל במשימתה אם יישומה המעשי לא יושמת על הפקת לקחי העבר.

בידי הממשלות בנות ימינו מצוי כוח כביר ומשמעותי, וכוח זה הוא המעורר את הלך הרוח בקרב הציבור. כוח זה מכונה "העיתונות". תפקידה של העיתונות, ככל הנראה, הוא הצבעה על צרכים הכרחיים לכאורה, הלנת תלונות ויצירת מורת רוח בקרב הציבור. ניצחוננו של חופש הביטוי נטוע בעיתונות.

מדינות הגויים (ראו "פרוטוקול" 1, עמוד 13: "הסיסמא 'חירות! שוויון! אחוה!' העמידה לרשותנו לגיונות צייתנים"). בשל כך תמוה רצונם של "זקני ציון" להכיר את הגישות המודרניות "כדי להימנע מטעויות".

הדרוויניזם הדרוויניזם היא התאוריה שהתפתחה בהמשך לספרו של צ'רלס דרווין "מוצא המינים", שעסק בהתפתחות צורות החיים על פני כדור הארץ וניסח את עקרון הברירה הטבעית.

המרקסיזם

מרקסיזם: גישה מדינית כלכלית המבוססת על כתביו של קארל מרקס. גישה זאת התנגדה לגישה הקפיטליסטית, ובהמשך הביאה ליצירת הקומוניזם.

ניטשה

פרידריך וילהלם ניטשה היה פילוסוף, פילולוג והוגה דעות ממוצא גרמני. בין ספריו "כה אמר זרתוסטרא", **העוֹסֵק** בשחרור האדם מאידיאלים ומתפישות חברתיות שונות.

הודות לעיתונות אגרנו זהב רב, וזה למרות המחיר הכבד ששילמנו – נהרות של דם ושל דמעות. ב"נאום הרב" מוזכרים הקרבנות היהודיים שנרצחו במהלך

מאות שנים בידי הנוצרים.

אין ביכולתן של הממשלות להפיק רווח מכוחה של העיתונות, ולכן השלל נפל לידינו. בזכות כוחה של העיתונות השגנו השפעה רבה, אך גם נמנענו מגילוי זהותנו. **הודות לעיתונות אגרנו זהב רב, וזה למרות המחיר הכבד ששילמנו – נהרות של דם ושל דמעות.**

העיתונות נפלה לידינו לאחר הקרבתם של רבים מאנשינו. בעיני האל, דמו של קורבן אחד מבנינו שווה ערך לדמם של אלף גויים.

פרוטוקול 3

שיטת הכיבוש

בקרוב נזכר לראות

הפרות סדר ופשיטות רגל תחת כל עץ רענן.

הנחש הפמלי הנחש נתפס בנצרות כישות שלילית שלוחת השטן, וראו בחזון יוחנן, פרק 12 פסוקים 9, 14-15; פרק 20 פסוק 2. דימוי הנחש מופיע גם ב"נאום הרב": **"במקום שבו**

מצוי האור קיים גם צל. לא לחינם העניק אדוני אלוהינו לנו, העם הנבחר, את לפיתת הנחש, את ערמומיות השועל, את עיני הבז, את כוח הזיכרון של הכלב, את חריצות הנמלה ואת הקהילתיות של הבונה." (מתוך ברנשטיין, עמוד 33). דימוי הנחש הוא דימוי רווח בכתובתו של גיאורגי בוסמי, מהראשונים שפרסמו את "הפרוטוקולים", וככל הנראה ההשראה לדימוי זה נובעת מכתביו של פובליציסט אנטישמי אחר - צ'רץ' - שכתב באותן שנים. ראו דה-מיכליס, כתב היד שאינו קיים, עמ' 52, ועמ' 79-80.

בקרוב, יישברו המאזניים החוקתיים של ימינו, נושא זה מובא בדיאלוג הרביעי מתוך "הדיאלוגים מהגהינום" בהבדלים אחדים. הבולט ביניהם: בעוד שב"דיאלוגים

מהגהינום" עוקץ מקיאבלי את מונטסקייה על עקרון האיזונים והבלמים, ב"פרוטוקולים" הדברים מובאים כמעין נבואה.

משולח המלכה לאדם עיוור

מחברי "הפרוטוקולים" מרבים בהקבלות לעיוורון.

ב"דיאלוגים מהגהינום" המילה "עיוור" מצטרפת כשם תואר, כגון "צייתנות עיוורת", "דעה קדומה עיוורת" ו-"כוח עיוור"; וב"נאום הרב" מכון שם התואר אל הגויים, אשר אינם מבחינים במזימותיהם של היהודים.

אני שמח לבשר לכם כי יעדינו מצויים בהישג יד. נותר מרחק זעום, ומסענו ישלים את מסלול **הנחש הפמלי** המייצג את בני עמנו. כאשר יושלם המעגל, כל הממשלות באירופה תהיינה לפותות בטבעת החנק כבמלחציים.

בקרוב, יישברו המאזניים החוקתיים של ימינו, משום שערערנו את יציבותם ושחקנו את תומכותיהם. הגויים, מצדם, סברו כי המאזניים הללו הורכבו בדיוק רב, וקיוו כי ישובו לאיזונם הרגיל במהרה; אך התומכות, כלומר השליטים, סובלים מכובד משקלם של באי כוחם. אלה האחרונים נוהגים בטיפשות ונסחפים אחר תאוות הסמכות הדורסנית וחסרת האחריות. יתרה מזו, סמכותם מושתתת על הטלת אימה בחצר המלך. מאחר שאין כל קשר בין השליטים ובין רחשי לבם של ההמונים, השליטים אינם מסוגלים להתאחד עם בני עמם, ולבצר את מעמדם כנגד אלו השואפים לעמדות השררה. הואיל והצלחנו להפריד בין מראה כוחה של חצר המלוכה לבין כוחו העיוור של ההמון, איבדו שניהם את חשיבותם. כעת, **משולח המלכה לאדם עיוור** אשר מקל הנחייה נלקח ממנו, והוא חסר ישע.

על מנת לעורר אנשים שאפתנים לנצל לרעה את כוחם, ערכנו את הכוחות השונים אלה מול אלה, וזאת לאחר שעוררנו בקרבם רעיונות ליברליים ושאיפה לעצמאות. זה מכבר החילוננו לפעול בכיוון זה: הפקדנו כלי נשק בידיהם של כל הצדדים הנפצים, הבאנו אותם לידי מחשבה כי השררה היא פסגת כל השאיפות. כמו כן, הבאנו את הממשלות השונות להתגושש זו בזו בזירת היאבקות, אשר בה מצויות לרוב מרידות והתקוממויות. בקרוב נוכל לראות הפרות סדר ופשיטות רגל תחת כל עץ רענן.

מטיפים מן השורה הראשונה הביאו לשינוי אופיין של הישיבות הכלליות והמנהליות בבתי הנבחרים, פסקה זאת מועתקת כולה מתוך דבריו של מקיאבלי בדילוג

הרביעי. משום כך לא נכתב בה כי העיתונאים וכלי התקשורת מצויים תחת שליטתם של "זקני ציון", [כפי שכתב בפסקה האחרונה](#) ב"פרוטוקול" השני.

מטיפים מן השורה הראשונה הביאו לשינוי אופיין של הישיבות הכלליות והמנהליות בבתי הנבחרים, והפכו אותן למחלוקות מילוליות. מדיוסם תוקפים עיתונאים נועזים ותועמלנים חצופים את סגל הפקידים. ללא ספק, השימוש לרעה שנעשה בסמכות מכין את קריסתם של כלל המוסדות, ולאחר שהאספסוף הזועם יוסיף את מכותיו, המציאות תשנה את פניה.

ההמונים נדונו לעבודת פרך ודאית בשל העוני בו הם שרויים, שהוא רב יותר מזה של אבותיהם העבדים והצמיתים. בעוד שכנגד העבדות והצמיתות יכולים ההמונים להיאבק ולשחרר את עצמם בדרך כזו או אחרת, **הם לעולם לא יוכלו להשתחרר מכבלי העוני.** כללנו בחוקה זכויות-אדם שונות, אך אלו אינן אלא זכויות שקריות וחסרות תוחלת. הזכויות המכוננות "זכויות האדם" יכולות להתקיים אך ורק כרעיון, אך הן אינן ניתנות ליישום. מבחינתו של בן מעמד הפועלים הכורע תחת עול עבודת הפרך ונמחץ תחת גורלו המר, אין כל משמעות אם ניתנת זכות הדיבור לפטפטן כזה או אחר, או אם לעיתונאים ניתנת הזכות לערבב שקר בעובדות אמתיות. כל זה בעוד שלמעמד הפועלים אין כל רווח מהחוקה, למעט הפירורים המועטים אשר אנחנו משליכים לעברו, בתמורה להצבעה בבחירות עבור אנשינו המעבירים את החוקים שבהם אנו מעוניינים. זכויות אזרחיות אינן אלא **לעג לרש**, שכן נטל עבודת היום-יום מונע ממנו לנצל אותן. יתר על כן, זכויות אלו שוללות ממנו את הערובה לפרנסה יציבה וודאית, בגלל החשש מפני שביתות המונהגות בידי מעסיקיו או בידי עמיתיו.

הם לעולם לא יוכלו להשתחרר מכבלי העוני. בדילוג הרביעי לועג מקיאבלי למונטסקייה, ואומר לו: "ישנם אינספור אנשים שנדונו לחיי עוני, כפי שהיה בעבר בתקופת העבדים.

כיצד בית הנבחרים הבדוי שלך יסייע לאדם? ייתכן שמחברי "הפרוטוקולים" הוסיפו למשפט זה ניחוח סוציאליסטי על מנת להעצים את תעמולתם כנגד הקולות הסוציאליסטיים אשר איימו על משטרו של הצאר.

לעג לרש

הכוונה בביטוי זה היא להטבירה מתוכן. הנוסח האנגלי גורס "אירוניה מרה" והביטוי "לעג לרש" מתאים יפה בהקשר הנדון.

תחת הנחייתנו החריבו ההמונים את מעמד האצולה אשר שימש עבורם כמגן וכאומנת. הקורא פסקה זו יתמה, שכן בפרוטוקול הראשון (עיקרי התורה) נכתב

כי "זקני ציון" יפעלו להרס מעמד האצולה, בעוד שבפסקה זו חורבן מעמד האצולה מדווח כפעולה שנסיימה. הסתירה בזמנים באה על פתרונה בקריאת הפסקה המקבילה בדיאלוג הרביעי, שבו מתאר מונטסקייה את החברה בצרפת שלאחר המהפכה.

הרעב מעניק את היכולת של בעלי ההון לחלוש על העובדים פסקה זאת אינה מופיעה ב"דיאלוגים מהגיהינום", וייתכן שנכתבה על מנת להדגיש את הפסקה הקודמת.

צבא הסוציאליסטים, האנרכיסטים או הקומוניסטים. התנועה הסוציאליסטית עשתה את צעדיה הראשונים במקביל לכתיבת "הדיאלוגים מהגיהינום", על כן

זרם אידיאולוגי זה אינו מוזכר בהם כלל.

אנו

מעוניינים

בהתנוונות

הגויים. מקיאים אומר בדיאלוג השביעי: "יש להתנגד לתעשיינים וליצרנים... המעלים את משכורותיהם של הפועלים", מתוך כוונה להביא לכך שבמדינתו האוכלוסייה תכלול אך ורק פועלים, חיילים ומספר מצומצם של בעלי הון.

תחת הנחייתנו החריבו ההמונים את מעמד האצולה אשר שימש עבורם כמגן וכאומנת. הן ההמונים והן מעמד האצולה הפיקו תועלת מאיתנות הקשר ששרר ביניהם, ושהביא לרווחת הכול. כעת, משחָרַב מעמד האצולה, נפל האספסוף לידיהם של אנשים שפלים תאבי בצע מעוררי פחד, אשר נצמדו לצווארם של הפועלים כנטל נוסף חסר רחמים.

נציג את עצמנו כמושיעיו של מעמד הפועלים, אשר באו לשחרר אותו מפני הכוחות המדכאים אותו, ונציע להמונים לבוא בשורותינו כחיילים בצבא הסוציאליסטים, האנרכיסטים או הקומוניסטים. נאמר בגלוי כי נסייע להם בכל דבר ועניין, באמתלה כי זוהי שותפות גורל, שמטרתה היא יצירת הזדהות של כלל בני האדם לצורך בנייה חברתית. מעמד האצולה מבקש להבטיח כי בני מעמד הפועלים יהיו שבעים, בריאים וחזקים, למען תועלתו הפרטית מיגיע כפיהם. אנו, לעומתם, מעוניינים בהפך הגמור - אנו מעוניינים בהתנוונות הגויים. כוחנו טמון בחולשת העובד ובגוויעתו ברעב, מכיוון שכך יכרע תחת כוחנו ולא יהיו בו הכוחות להיאבק.

הרעב מעניק את היכולת של בעלי ההון לחלוש על העובדים באופן מוחלט, שלא כזכותם המוגבלת של בני מעמד האצולה, שניתנה להם מידי של המלך הרשמי.

בזכות המחסור, ובזכות הקנאה והשנאה שהוא מעורר, נוכל להשפיע בעורמה על ההמונים, ונחסל את כל מי שיעמוד בדרכנו.

בבוא השעה להכתרת מלך העולם, אותן הידיים תסלקנה מעל פני המלך את כל מי שיעז להתנגד לו.

הגויים איבדו את יכולת החשיבה העצמאית, ואינם יכולים לחשוב ללא עצותינו המדויקות. כתוצאה מכך, הם אינם רואים את הצורך בהחלת לימודי המדעים המדויקים ביותר, ובעיקר בתחומי הידע העוסק במבנה החברה האנושית והקיום האנושי. מתוך תחום ידע זה נובעת חלוקת הנטל, וכתוצאה מכך אף חלוקת בני האדם למעמדות ולדרגות. על הגויים לדעת כי שוויון לעולם לא יתקיים בשל חשיבותם היחסית של מהלכים מסוימים, וכי לא תיתכן העדפה בפני החוק בכל מקרה שבו פרט אחד יפשע כנגד אחד המעמדות, בשעה שמעשיו של אחר יפגעו רק בשמו הטוב. תכניות לימודים אלו תִּקְבְּענה במפורש בהגיענו לכס השלטון.

המדע של המבנה החברתי, תורת הגזע ורעיונות דומים לא היו בזמנו של ז'ולי אלא החלו בסוף המאה התשע עשרה, על כן אינם מצויים ב"דיאלוגים מהגיהינום". תחילה לא היו לרעיונות אלה הקשרים שליליים, ולראיה בנג'מין ד'זראלי, אשר התנצר בילדותו, תיאר עצמו בגאווה בכתביו כבן לגזע היהודי, וראו ראת'ר, ד'זראלי ופרויד.

המדע המדויק של המבנה החברתי, הסוד אשר אותו אנו מסתירים מפני הגויים, יוכיח לכול כי יש להותיר על כנה את הפרדתם של המעמדות ושל מקומות העבודה. זאת על מנת שלא יתעורר בקרב בני האדם סבל, אשר עשוי לנבוע מחוסר ההתאמה בין ההשכלה ובין עבודת הכפיים. הנחלה קפדנית של הרעיונות הללו תוביל את ההמונים לידי כניעה בפני הרשויות ובפני המערכת לבידול המעמדות אשר נכון. ברם, הודות לקו החשיבה אשר כוון על ידינו, ובהתחשב במצבו של המדע כיום, ההמונים, אשר שמים מבטחם במילה הכתובה, מובלים בחוסר ידיעה אחר האשליות המטעות אשר טיפחנו בקרבם, וחשים שנאה כלפי כל המעמדות הנתפסים בעיניהם כעליונים. אך זה מכיוון שהם אינם מבינים את ייחודו של כל מעמד ומעמד.

תחושת עוינות זו תימשך ותגבר ככל שיימשכו המשברים, אשר יובילו לסגירת המסחר בניירות ערך ולעצירת גלגלי התעשייה. הודות למשברים הכלכליים הנרחבים אשר הבאנו לפריצתם

ההמונים, אשר שמים מבטחם במילה הכתובה, מובלים בחוסר ידיעה אחר האשליות המטעות אשר טיפחנו בקרבם, משפט זה טומן בחובו אירוניה. בעוד ש"זקני ציון" לועגים להמונים "השמים מבטחם במילה הכתובה", המונים ברחבי רוסיה ראו בחיבור "נאום הרב" עדות מהימנה, בין השאר משום שכך נכתב בדברי ההקדמה.

והודות לעזרתו של הזהב, אשר מצוי רובו ככולו ברשותנו, היהודים מוזכרים רק פעם אחת ב"דיאלוגים מהגיהנום", וזאת לציון עיסוקם בזהב שהיווה השראה לקבוצות

שונות ותאבות בצע. בדיאלוג העשרים ושנים אומר מונטסקייה למקיאבלי: "כידך טמון הכוח הרב ביותר של העת החדשה: כסף".

ש כ נ ע נ ו
את הגויים
ש"קדמה"
תובילם אל
מ מ ל כ ת
ההיגיון. ראו
הערה [בעמוד 31](#): "האמרה 'חירות! שוויון! אחווה! העמידה לרשותנו...'"

פועלים אלה, שברוב טיפשותם קינאו עוד משחר ילדותם הכתוב כאן סותר את הכתוב ב"פרוטוקול" השני. ב"פרוטוקול" זה נכתב על מלחמה עולמית שמטרתה

ביסוס שלטונם של "זקני ציון", אולם הואיל ובתקופה ההיא מרבית חיילי הצבא גויסו מקרב המעמדות הנמוכים, לא תיתכן מלחמה עולמית אם בני המעמדות הנמוכים ימרו כנגד מעמד האצולה, אשר מתוכו באה הקצונה הבכירה. בדיאלוג הרביעי סוקרת דמותו של מקיאבלי את המהפכות שאירעו בעבר (בייחוד המהפכה הצרפתית), והפסקאות ב"פרוטוקול" זה הועתקו מתוך דבריו.

בכל האמצעים הסמויים שבידינו, והודות לעזרתו של הזהב, אשר מצוי רובו ככולו ברשותנו, נביא בו-זמנית ליציאתם של מאות אלפי פועלים בכל ארצות אירופה אל רחובות הערים. פועלים אלה, שברוב טיפשותם קינאו עוד משחר ילדותם בבני המעמדות הגבוהים, יקיזו את דמם של מושאי קנאתם בשמחה רבה, ואת רכושם יבקשו לבזוז.

לא תיפול שיערה משערותיהם של בני עמנו, משום שאנו נדע מראש את מועד ההתקפה וננקוט באמצעים המתאימים לצורך הגנתנו.

שכנענו את הגויים ש"קדמה" תובילם אל ממלכת ההיגיון. רודנותנו תיתפש בעיניהם ככזו, שכן נוכל להרגיע באיפוק את המהומות ואת המרידות, ונחסל את הליברליזם בכל המוסדות והגופים הקיימים.

לאחר שישכילו ההמונים להבין כי הוויתורים והפינוקים ניתנו להם בשם החירות, הם ידמינו את עצמם כאדונים, ויתאוו לשלוט, אך בדומה לעיוור, הם עתידים להיתקל במכשולים רבים. על כן, הם יבקשו להם מנהיג, אולם משום שלא יבקשו לחזור לצורות השלטון הקודמות, הם יניחו לרגלינו את ההצעה למשול בהם. זָכְרו את המהפכה הצרפתית, והרי אנו בעצמנו כינינו אותה בשם "המהפכה הגדולה". סודות ההסתה של המהפכה ההיא ידועים לנו היטב.

עוד בימים ההם הובלנו את האנשים מאכזבה אחת לאחרת, במטרה להביאם לידי ויתור ולידי העברת השלטון למלך בעל דם ציוני, בהתאם להכנותינו.

בהיותנו בעלי עוצמה כלל-עולמית, אנו חסינים מכל פגיעה,

חדשים לבקרים, לעתים קרובות. מתוך איכה, ג כג:

”חֲדָשִׁים לַבֹּקֶרִים, וְרָבָה, אֶמְוֶנְתִּיךָ”

משום שאם ממשלה אחת תתקוף אותנו, יתר הממשלות תעמודנה לצדנו. שפלותם של הגויים אינה יודעת שובע: הם משפילים עצמם בפני העוצמה, הם חסרי רחמים כלפי החלשים, הם אכזריים כלפי הטועים אך מוחלים לפושעים, הם אינם מוכנים להתמודד עם סתירות הנובעות כתוצאה מהחירות החברתית, ומתעלמים ממותם של קדושים, מוות שנגרם מאלימותם של העריצים הבוטים – נבזות זו משמשת בידינו כאמצעי לשמירה על עצמאותנו. הגויים סבלניים וניחנים באורך רוח כלפי העריצים בני ימינו, הם ראשי הממשלות, המתעללים בהם **חדשים לבקרים**, בעוד שבעבר ראשיהם של עשרים מלכים נערפו בשל מעשים אכזריים פחות.

מהו ההסבר לתופעה זו? לפי גישתם חסרת ההיגיון של הגויים כלפי אירועים, נראה בבירור כי מקורם זהה: סוכניהם של הרודנים לוחשים באוזני הנתינים בשם אדוניהם, ואומרים כך: ”אמנם **למראית עין** אנו מנצלים את כוחנו לרעה ומזיקים לממשלות, אך הדבר נעשה כדי לשפר את רווחת האנשים, וכדי לרומם את האחוזה העולמית, ההזדהות והשוויון”. מובן שהרודנים אינם אומרים כי ניתן להשיג איחוד זה אך ורק תחת שלטוננו. כתוצאה מכך, ההמונים נוהגים ברוע כלפי הצדיקים ומיטיבים עם הרשעים, ומיום ליום משתכנעים עוד כי הם יכולים לעשות ככל העולה על רוחם. כך משמידים הם את היציבות, ויוצרים חוסר סדר בכל צעד.

המילה ”חירות” מדרבנת את החברה האנושית לצאת למאבק כנגד כל רשות, גם רשותו של האל או רשות הטבע. זוהי הסיבה בגינה המילה הזו תישלל מתוך אוצר המילים של האנושות מיד לאחר שנשב על כס השלטון, מכיוון שהמילה ”חירות”

למראית עין

הביטוי ”מראית עין” לקוח מתוך ההלכה היהודית, ופירושו איסור על מעשים מסוימים המותרים בהלכה, אך עשויים להיראות כחטא בעיניו של אדם זר. בהשאלה, משמש הביטוי לתיאור אדם אשר פעולותיו הגלויות מתפרשות באופן חיובי בעיני החברה, בעוד שכוונתו האמתית סמויה ומנוגדת למעשיו. ביטוי זה, על אף שאינו מופיע בנוסח האנגלי, מתאים יפה להקשר המשפט.

מעוררת את עוצמתם הפראית של ההמונים, והופכת אותם לחיות צמאות דם. אמנם, חיות פרא אלה נרדמות מיד לאחר שהן באות על סיפוקן ושותות את הדם עד רוויה. ניתן לכבול את חיות הפרא בשלשלאות כאשר הן ישנות, אולם, אם נמנע מהן את מנת הדם - הן לא תשקענה בשינה, אלא תיאבקנה בכל כוחן.

"הפרוטוקולים של זקני ציון"
בספרדית, 1930

פרוטוקול 4

השמדת הדת באמצעות החומרנות

כאשר

יגיעו הדברים

לידי כך, ילכו הגויים בני המעמדות הנמוכים
בעקבותינו אל המאבק...

מאחר ששינויים כאלה מחדשים את הכוח הזורם בעורקיו הדברים ב"פרוטוקול" זה מבוססים על הדיאלוג הרביעי, ובעיקר על טענותיו של מקיאבלי המביע זלזול בעקרונות הדמוקרטיה.

הדמוקרטיה

עוברת מספר שלבים בתהליך צמיחתה. בשלב הראשון נאמרים דברי טירוף חסרי היגיון, אמירות הדומות לאלו שמוציא מפיו אדם עיוור המטיל עצמו מצד אל צד. השלב השני הוא שלב שלהוב ההמונים, מהלך המטפח דווקא את האנרכיה ולבסוף מוביל לרודנות. אין זו רודנות חוקית וגלויה, ועל כן היא אינה מוכרת כישות אחראית, אלא רודנות סמויה הבאה לידי מימוש בפעילותם של גופים חשאיים שונים. רודנות מסוג זה תפעל במחשכים באמצעותם של סוכני חרש רבים וכך תנהג בחוסר רחמים. החלפתו של סוכן זה או אחר לא תזיק לעוצמה הסודית, אלא דווקא תשמר אותה, מאחר ששינויים כאלה מחדשים את הכוח הזורם בעורקיו של גוף זה והצורך בהרחבת משאביו כדאי להמשך קיומו.

שם יקבלו
ללא כל
התנגדות
את הסדר
האלוהי של
העולם. על
"הגזע היהודי"
ראו "המדע
המודוני
של המבנה
החברתי", עמוד
41.

מי או מה יוכלו לפטור את העם מכוחה של רודנות זו? הרי זהו בדיוק אופיו של כוחנו – בנייה חיצונית תשמש ככסות נסתרת למען מטרותינו ולמעננו, בעוד תכנית הפעולה ואף מקום ההתרחשות ייוותרו תחת מעטה חשאיות.

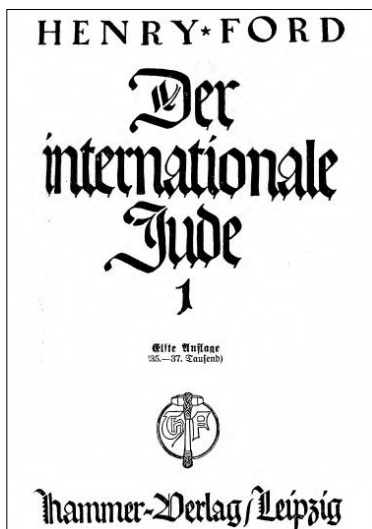
החירות לכשעצמה איננה מזיקה, ולעיתים אף עשויה להתקיים לצד תכנית ממשלתית מבלי לפגוע ברווחת האזרחים, זאת מכיוון שהיא מושתתת על עקרון האמונה באל ועל האמונה באחוות בני האדם. ואולם, עיקרון השוויון סותר את חוקי הקיום היסודיים ביותר, ושלילתו תוביל לכניעה בפני הסמכות. מתוך אמונה זו, ילכו ההמונים בעקבות מנהיגיהם הרוחניים בשלווה אל עבר אזורי המחיה המיועדים להם, שם יקבלו ללא כל התנגדות את הסדר האלוהי של העולם. זו הסיבה בגינה עלינו לחתור תחת האמונה, לבער מתוך מוחותיהם של הגויים את עקרונות האלוהות והנשמה ולהחליפם בתפישות חדשות המקדשות נוסחאות מתמטיות ותשוקות חומריות.

החירות לכשעצמה איננה מזיקה, דברים אלה, העוסקים ברווחתם של האזרחים, מבוססים על טענותיו של מונטסקייה ב"דיאלוגים מהגיהנום", ועומדים בסתירה לגישה השוללת את המילה "חירות" ומעדיפה להחיל על האזרחים מצוקה כדי להחיש את השתלטותם של "זקני ציון" (מתוך ה"פרוטוקול" השלישי לעיל).

על מנת להסיט את מחשבות הגויים ואת תשומת לבם מן הנעשה, יש להתייחס התייחסות יתירה לתעשייה ולמסחר. כל אומה תבקש להשיג יתרונות בעבור אזרחיה, ותצעד לשם מטרה זו. בעוד יתר האומות עושות כן, הן לא תוכלנה להבחין באויב המשותף לכולן. עלינו לקבוע את חוקי התעשייה שיהיו שווים לאלו של שוק ניירות הערך, וכך החירות תחסל את אומות הגויים. בעשותנו כן, כל תוצרי התעשייה שנסחטו מקרב הגויים לא ייוותרו בידיהם, אלא יועברו, באמצעות ספסרים, לרשותנו.

המאבק הגובר לעליונות, וכן הזעזועים אשר הכו בכלכלה, יצרו, ועודם יוצרים, חברה נטולת אשליות, קרה וחסרת רגישות.

חברה כזאת מנוכרת לחלוטין ממדינאות ומעסקי הדת. האנשים ילכו אך ורק בעקבות תשוקתם לזהב ויסגדו לתענוגות החומר. כאשר הדברים יגיעו לידי כך, ילכו הגויים בני המעמדות הנמוכים בעקבותינו אל המאבק, לא משום עניינם בטוב ולא בשל רצונם בעושר, אלא מתוך שנאה טהורה כלפי אויבינו המרים ביותר - בני המעמד הגבוה, אשר להם זכויות יתר הבאות על חשבונם.

תרגום לגרמנית לספרו האנטישמי של הנרי פורד "היהודי הבינלאומי", 1922.

פרוטוקול 5

רודנות והקדמה המודרנית

מטרתנו אפוא היא

שחיקת הגויים והתשתם, עד אשר ייאלצו
להציע לנו שליטה כלל עולמית.

איזו צורת ניהול תתאים לחברה אשר בה פשתה שחיתות בכל חלקה טובה ופרנסיה השיגו את

הונם בהונאה

ורמיה? מרבית

ה פ ס ק א ו ת

ב"פרוטוקול" זה

מועתקות מדבריו

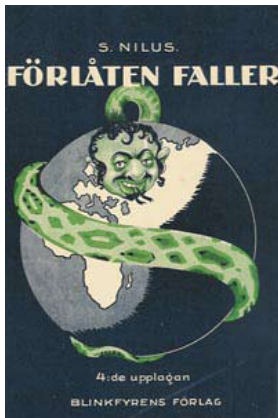
של מקיאבלי

בדיאלוג החמישי.

איזו צורת ניהול תתאים לחברה אשר בה פשתה שחיתות בכל חלקה טובה ופרנסיה השיגו את הונם בהונאה ורמיה?

איזה משטר יתאים לחברה אשר בה שולטת ההוללות והמוסר לא נאכף בה באמצעות הבנה וקבלת חשיבותם של חוקי המוסר, כי אם באמצעי שיטור וחוקים מחמירים?

הרי חברה כזאת היא חברה אשר התפישת האוניברסלית חיסלה את מסירותה למולדת ולדת. לאיזו צורת שלטון ראויה חברה שכזאת, אם לא לשלטון רודני, כפי שאציע בהמשך. כוונתנו היא ליצור גוף ניהול ריכוזי וקפדני, על מנת לכלול את כלל הכוחות החברתיים תחת שליטתנו. באמצעות חוקים חדשים נכוון את כלל פעילותם הפוליטית של הנתינים תחת שליטתנו. חוקים אלו יכחידו בזו אחר זו את חירויות הפרט שנקבעו על ידי הגויים. ממלכתנו תתפתח לכדי רודנות כה נשגבת, עד כי יהיה ביכולתנו למחוץ את התנגדותם של גויים מורדים בכל זמן ובכל מקום. יהיו מי שיטענו כי שלטון היחיד, כפי שיתואר בהמשך, אינו תואם את הרוח המודרנית של ימינו, אולם בהמשך דבריי אוכיח את ההפך.

"הרוע נחשף" –
הפרוטוקולים של
זקני ציון" בתרגום
לשכדית, 1924

כאשר אנשים מתייחסים אל השליטים כאל התגלמות רצון האל, הם משעבדים עצמם לשלטון היחיד של המלכים בלא היסוס, אך לאחר שהטמענו בתודעתם את הכמיהה לחירויות הפרט, הם החלו להתייחס אל שליטיהם כאל בני תמותה פשוטים. לא עוד ראו במלכים את בחירי האל והשליכו את שליטיהם אל הביבים, שם הפכה המלוכה לרכוש הציבור, ובהמשך, תגיע לידינו. יתר על כן, מלאכת השליטה על

הישועים מסדר הישועים הוקם בתוך הכנסייה הקתולית ופועל בהתאם לעקרונותיה. במהלך ההיסטוריה הועלו חשדות כלפי חברי המסדר לפיהן עיסוקו העיקרי של המסדר הוא

בצבירת ממון ועוצמה למען מטרות עלומות. האזכור היחיד ל"ישועים" ב"דיאלוגים" מהגיהינום" מופיע בדיאלוג השני, בדבריו של מונטסקייה.

ההמון ועל הפרט באה לידי שלמות בזכות מלאכת מחשבת ערמומית ומתוחכמת, מלאכת מחשבת של רעיונות ומשפטים המייצגים תפישות קומוניסטיות ומזימות אחרות, אשר הגויים אינם מסוגלים לראות מבעד להן. מלאכת מחשבת זו נובעת הן מכישורינו המצוינים בכל הנוגע לממשל, והן מיכולתנו לבחון, להשקיף ולהסיק מסקנות ברמה כה גבוהה, עד כי אין עוררין על עליונותנו בכל האמור בתכנון מהלכים פוליטיים וביצירת הזדהות בקרב האנשים. **הישועים**, הם לבדם יוצאים מכלל זה, שכן, הם פיתחו והביאו יכולות אלו לכדי רמה גבוהה מאד, אך הצלחנו להכפיש את שמם בעיני ההמון, אשר למד לזהות את מטרותיהם בנקל, בעוד אנו, במהלכינו הסודיים, נותרנו בצללים. כלום ייטב לעולם אם בראשו יעמוד ראש הכנסייה הקתולית, ולא יהיה תחת שרביטו של מלך יחיד אשר דם **ציוני** זורם בעורקיו? עבורנו, העם הנבחר, זוהי שאלה הרת גורל.

אילו התאחדו הגויים כנגדנו, ודאי היו יכולים לנו, אך הבטחנו מבעוד מועד כי אפשרות זו לא תצא אל הפועל. **השכלנו לזרוע זרעי מדון ותגרנות ביניהם מבעוד מועד**, וכעת המחלוקות ביניהם כה עמוקות, עד כי לא ניתן לגשר על הפערים בין הצדדים הנצים. באמצעות העלאת רגשות דתיים ושנאת הגזע, רגשות אשר טיפחנו בליבותיהם במשך אלפיים שנים, הצלחנו ליצור ניגוד בין ייחודו של כל אדם, ובין רגש הלאומיות המפעפע. הודות לכך, אין בנמצא כל ממשלה אשר תזכה בבוא העת לסיוע משכנותיה, שכן הכול מוכרחים יהיו לשקול היטב את צעדיהם. כל הסכם שעשוי להיחתם כנגדנו יהיה כחרב פיפיות עבור החותמים. כוחנו כה רב והעומדים בראשי המדינות יודעים זאת. במציאות הקיימת לא ניתן לקיים אף לא שיחות

ציוני השימוש

במילה "ציוני" בהקשר זה מהווה הוכחה נוספת לזיוף הטקסט, שכן השימוש במילה "ציונות" על הטיית החל בסוף המאה התשע עשרה ואינו מתאים ל"מזימה" המיוחסת ל"זקני ציון" ומתפרשת על פני מאות שנים.

השכלנו

לזרוע

זרעי מדון

ותגרנות

ביניהם

מבעוד

מועד, דברים

אלה נאמרים

בתחילת "נאום

הרב".

"אני ממליך המלכים" ציטוט זה אינו מופיע בספרי הנביאים, אך נראה כי נועד ליצור רושם כזה, וליצור זיקה בין הכתוב ובין התנ"ך.

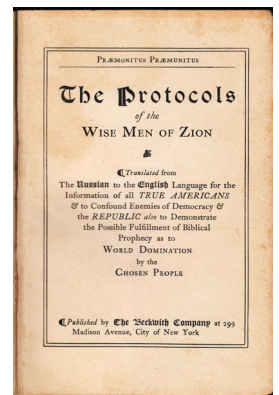
הכוחות המניעים את מנגנוני השלטונות מצויים בידינו, וכוח זה – הרי הוא הזהב. נושא שליטת היהודים בזהב נדון ב"פרוטוקול" 3, וראו [הערה בעמוד 42](#): "והודות לעזרתו של הזהב".

הבנה חשאיות מבלי שנהיה מעורבים בהן.

"אני ממליך המלכים" – הנביאים חזו זה מכבר כי אלוהים בעצמו בחר בנו למשול בעולם כולו. אלוהים נתן לנו את הכישרון כדי לעמוד במשימה זו. לו היו אויבינו חכמים כמותנו, ודאי היו נאבקים בנו, אך הכוחות החדשים אינם משתווים כלל לידינו למודות הניסיון. המאבק הזה עשוי היה להיות אכזרי מאין כמותו, ואולם כעת איחרו הם את המועד.

הכוחות המניעים את מנגנוני השלטונות מצויים בידינו, וכוח זה – הרי הוא הזהב. מדע הכלכלה המדינית פותח על ידי טובי המוחות שבינינו, והוכח זה מכבר כי כוחו של ההון רב מיוקרת המלכים.

על מנת שכוחות ההון יפעלו בלא התערבות, יש להבטיח את היכולת לשליטה בלעדית על התעשייה ועל המסחר, ואכן, במקומות רבים בעולם, שולטת בכל יד נעלמה. יכולת זו אף תיתן בידנו את השליטה בראשי התעשייה, וכן תסייע בשעבוד ההמונים. חשיבות יתרה ניתנת בימינו לפירוק המדינות מכלי נשקן, ולא להובלתן לכדי מלחמה. הבערת תשוקות, ולא חיסולן, היא מטרתנו, וחשיבות רבה קיימת בהסטת מחשבותיהם של האחרים כפי צרכינו.

"הפרוטוקולים של זקני ציון" מהדורת בקוויט', ניו יורק 1920. זאת כריכת המהדורה ששימשה לתרגום העברי.

הבעיה הגדולה ביותר הניצבת בפני ממשלתנו העתידית היא אופן החלשת התפישה החברתית. עלינו להפריד את התפישה החברתית מן המחשבות שעלולות לעורר התנגדות, ולהסיט את המאמץ התודעתי לכדי מילים ריקות.

אומות, כמו פרטים, מאז ומעולם פירשו מילים כמעשים. די בהצגת המעשה כדי לרצות את ההמונים, ואך לְעֵתִים נדירות יבחינו הם אם התקיימה ההבטחה שהובטחה, אם לאו.

בשל כך, עלינו לייסד מוסדות ראווה אשר יבליטו את נאמנותם לקדמה. לכל אורך "הדיאלוגים מהגיהנום" מציע מקיאבלי לנקוט בגישת ההנאה, לפיה ניתן לשטות

עלינו לסגל לעצמנו את העמדות הליברליות וכו' עיקרי הפסקה נלקחו מדבריו של מקיאבלי בדיאלוג השישה עשר.

בהמונים ולהציג חזות נאורה תוך השלטת משטר דיכוי אכזרי. מחברי "הפרוטוקולים" שאבו, ככל הנראה, השראה מרעיון זה לצורך ביסוס דמותם של "זקני ציון".

בשל כך, עלינו לייסד מוסדות ראווה אשר יבליטו את נאמנותם לקדמה.

עלינו לסגל לעצמנו את העמדות הליברליות בכל המפלגות ובכל התנועות הפוליטיות. לצורך כך נכשיר נואמים ודרשנים אשר ינאמו נאומים וידרשו דרשות עד אשר יתעייפו ההמונים מן הנאומים הללו ויפנו עורף למפלגות ולתנועות הפוליטיות כולן. תחילה עלינו לעורר בלבול בקרב ההמון באמצעות הבעת מגוון רחב של דעות מנוגדות, וזאת על מנת להבטיח שליטה בדעת הקהל. כך נעשה עד אשר דעתם של הגויים תאבד במבוך המלל והם יסיקו את המסקנה המתבקשת, לפיה טוב יעשו אם יימנעו מכל עיסוק בנושאים מדיניים. נושאים אלו, כך יסברו הגויים, אינם מיועדים לפשוטי העם אלא למנהיג המכוון את החברה. זאת התחבולה הראשונה. התחבולה השנייה שתסייע בידינו לנהל ניהול מוצלח את תכניתנו, היא העצמת המגרעות הטמונות בהרגלי החיים ובמאוויו ההמון עד אשר לא יוכל איש להבדיל עצמו מתוך הערב הרב. כתוצאה מכך, יאבד ההמון את רגשות ההזדהות ההדדית. אמצעי זה אף יוכל לשרת אותנו בהמשך בטיפוח חוסר ההסכמה בקרב המפלגות השונות, בפירוד כל אותם כוחות אשר טרם נכנעו לפנינו וכן בהחלשת כל היוזמות אשר עלולות לחבל בהשתלטותנו.

אין דבר מסוכן יותר מאשר יוזמה אישית, בייחוד אם זו נרקמת במוחו של גאון, משום שיוזמה כזו עשויה להחריב את שנאת האחים אשר זרענו בעמל כה רב. עלינו לטוות דרך לחינוך הגויים באופן שיביא להחלשת כל יוזמה שעלולה להתעורר ולפגום בהשתלטותנו. הלכידות הנובעת מהחירות לפעולה

תתפורר כאשר תיתקל בחירותם של האחרים. ההלם המוסרי, האכזבה ותחושת הכישלון הם התוצאה המתבקשת מכל אלה. מטרתנו אפוא היא שחיקת הגויים והתשתם, עד אשר ייאלצו להציע לנו שליטה כלל עולמית וכך נוכל להשיג את יעד השליטה בלא כל התערבות של כוחות המשטר השונים ברחבי העולם. בהמשך נוכל לכונן את ממשלת העל בראשותנו. על חורבותיהם של המשטרים הקיימים נייסד גוף נורא אשר יכונה "מנהלת ממשלת העל". ידו הארוכה של גוף זה תהיה בכל ובעוצמתו הרבה ישעבד תחתיו את כלל אומות העולם.

פרוצדור 6

רכישת האדמה ועידוד המסחר במניות

פעילותנו תוסוזה

מעניי הגויים, ובאמצעי תעמולה ברורים נציג
מצגי שווא...

בני המעמד האריסטוקרטי אריסטוקרטיה: מעמד האצולה.

ספסרות ספסרות: מסחר שיש בו רדיפה אחרי רווחים גדולים ומהירים על ידי הפקעת מחירים, העלמת סחורה מן השוק וכדומה (על-פי מילון אבן-שושן).

לפיכך, עלינו לעשות כל שביכולתנו כדי לנשל אותם מאדמותיהם.

1. פסקה זאת מבוססת על דבריו של מקי אבלי בדילוג השביעי, המתנבא בדבר השליכותיה של המהפכה התעשייתית.
2. ראורעיון דומה ב"פרוטוקול" 3
[עמוד 40](#): "אנו מעוניינים בהתנוונות הגויים".

בקרוב

נייסד גופים שישמשו לשליטה בלעדית, היינו, מאגרי עושר אשר אף העשיר מבין הגויים ייתמך בהיקף נרחב על ידם, וזאת כדי להביא לקריסה כללית. יום לאחר האסון המדיני תקרוס מערכת הבנקאות הממשלתית. על מומחי הכלכלה שבינינו לשקול היטב את חשיבותם של כלל המשתנים בעניין זה. עלינו להעצים את חשיבותה של ממשלת העל שנייסד, תוך הצגתה כמגינת ההמונים וכמושיעה של אלו אשר ייכנעו לפנינו מרצונם.

כוחם המדיני והכלכלי של הגויים **בני המעמד האריסטוקרטי** חלף מן העולם ועל כן אין כל סיבה לכלול אותם בתכניתנו. ברם, הם עלולים להוות סכנה בשל היותם בעלי האדמות ומשום היותם עצמאים בכל האמור במקורות המחיה. **לפיכך, עלינו לעשות כל שביכולתנו כדי לנשל אותם מאדמותיהם.**

הדרך הטובה ביותר להגשמת מטרה זו היא העלאתם של מסי האדמות ושל חובות המשכנתא. כך תשועבד לחלוטין הבעלות הפרטית על האדמות. לאחר שהגויים האריסטוקרטים לא יוכלו להגשים את כל צרכיהם, הם יכלו את כוחם במהירות.

בתוך כך יהיה עלינו למהר ולפעול לעידוד המסחר, עבודות הייצור, ובייחוד לעידוד ספסרות הכספים (בעיקר מסחר במניות), כיוון שאלו יפעלו כמשקל נגד לתעשייה. בלא **ספסרות** הכספים התעשייה עשויה להגדיל את ההון הפרטי וכתוצאה מכך תגרור שינויים במעמד החקלאות, שכן הקרקע שתופדה מידי הבנקים לא תהיה עוד משועבדת. התעשייה תדלל אפוא את האדמות הן מכוח העבודה והן מן ההון הפרטי ובהמשך ממון העולם יעבור כולו לידינו באמצעות שוק המניות. בתוך כך יהיו הגויים כולם במעמד אחד, הוא מעמד הפועלים.

פרוטוקול 6 רכישת האדמה ועידוד המסחר במניות

ונתן זאת בירידת היקף החקלאות וגידולי הבקר.

האמור עד למשפט זה מועתק מתוך דבריו של מקיאבלי בדיאלוג השביעי. הדברים המובאים בהמשך ה"פרוטוקול"

אינם מופיעים

ב"דיאלוגים

מהגיהנום".

בהמשך הם ישתחוו לפנינו על מנת שתינתן להם זכות קיום בעולם.

על מנת לחסל את מפעלי התעשייה של הגויים, עלינו לעודד בקרבם את הדרישה למותרות ולפתות אותם לאמץ אורח חיים יוקרתי.

נכפה גובה שכר אחיד, אך שכר זה לא יועיל לפועלים, משום שבו זמנית נפקיע את מחיריהם של המוצרים החיוניים והבסיסיים, ונתן זאת בירידת היקף החקלאות וגידולי הבקר. נערער את בסיסי התפוקה המרכזיים על ידי החדרת רעיונות אנרכיסטיים למחשבותיהם של הפועלים, ונעודד אותם לשימוש מופרז באלכוהול. בהמשך ננקוט בצעדים אשר ירחיקו מן הארץ את כלל המשכילים מבין הגויים.

פעילותנו זו תוסווה מעיני הגויים, ובאמצעי תעמולה ברורים נציג מצגי שווא לפיהם אנו מעוניינים לשרת את מעמדות הפועלים ולקדם עקרונות כלכליים כבירים.

פרושוקול 7

נבואה למלחמה כלל עולמית

על לינו לכפות

על ממשלות הגויים לאמץ מהלכים אשר יקדמו
את מזימתנו במידה ניכרת, תוך מתן תשומת
לב יתירה ליעדה הסופי.

פרוטוקול 7 נושא המלחמה העולמית, שהופיע ב"פרוטוקול" 2, מצוי כאן ושב ב"פרוטוקול" 10. אולם לא ברור מהן אופייה ומטרתה של המלחמה הזאת: מחד גיסא מבקשים זקני

ציון לערער את המדינות הקיימות מבפנים באמצעות מלחמות אזרחים, ומאידך גיסא נכתב על מלחמות בין המדינות כעל צעד מקדים להשתלטות על העולם. הדבר מעלה תהיה בנוגע ליישום המזימה, שכן במקרה של מלחמת אזרחים או מלחמת מעמדות, לא ייתכן לגייס חיילים למלחמות חיצוניות. הפרדוקס מתברר בעיון בדבריו של מקיאבלי ב"דיאלוגים" מהגייה נום". כאמור, מקיאבלי דן עם מונטסקייה בדרכים הראויות לשליט לביסוס מעמדו. הדברים המובאים ב"פרוטוקול" זה מבוססים על הדיאלוג השביעי, שבו מקיאבלי שוטח את משנתו לגבי אופן התמודדותו של המלך מול מהפכות ומלחמות.

לצורך

השלמת התכניות אשר הוזכרו לעיל, עלינו להגדיל את ריכוזי החימוש ולהגביר את כוחות המשטרה בכל מדינה. עלינו להביא לידי כך שבכל המדינות יעמדו לרשותנו מספר אילי הון, מדינאים, חיילים נאמנים וכן כלל מעמד הפועלים.

יש לעורר אי-שקט, מחלוקות וטינה הדדית בכל רחבי אירופה, ובהמשך ביתר היבשות בהן קיימת מעורבות אירופית. שתי השלכות חיוביות תהיינה למעשה זה:

ראשית, לאחר שמנהיגי המדינות ישכילו להבין כי בהינף יד יכולים אנו לעורר מהומות אלימות ובהינף יד נרגיע את הרוחות הסוערות, הם ינהגו בכבוד כלפינו ויחששו מפנינו. כתוצאה מכך, הם יראו בנו משליטי סדר, הנחוצים להם כאוויר לנשימה.

שנית, מזימה זו תסייע בידנו להדק ולסבך את החוטים שנטוו מבעוד מועד בעזרת טובות הנאה בכלל לשכות הממשלה. **על מנת להגשים תכנית זו עלינו לגייס את מיטב עורמתנו ואת יכולת ההונאה שניחנו בה.** לכשיבוא מועד חתימת ההסכמים, כפי שיוס זה מכונה בשפה רשמית כביכול, או אז נשמור על חזות הגונה והגיונית. ההמונים, כמו מנהיגי הגויים, אשר חינכנו זה מכבר לראות את הצעותינו באופן שטחי, **יראו אותנו כמיטיבי המין האנושי וכמושיעיו.**

כל גילוי התנגדות למהלכינו יוביל לפריצת מלחמה בין המדינה המתנגדת ובין שכנתה. אם צמד מדינות שכנות תזמומנה להתאחד כנגדנו - תפרוץ מלחמה כלל עולמית בהינתן פקודה.

הגורם המרכזי למדיניות מוצלחת טמון בסוד ההשתלטות. אין כל קשר בין דבריו של דיפלומט ובין מעשיו.

על מנת להגשים תכנית זו עלינו לגייס את מיטב עורמתנו ואת יכולת ההונאה שניחנו בה. "זקני ציון" מעידים על עצמם לא אחת כי הם מונעים מרשעות

וכי ניחנו במעלות שליליות, כדוגמת יכולת הונאה וכיו"ב. ניכר כי המחברים ביקשו להגביר את ההסתה כנגד היהודים באמצעות "הודאותיהם" של "זקני ציון" בדבר שפלותם ורשעותם.

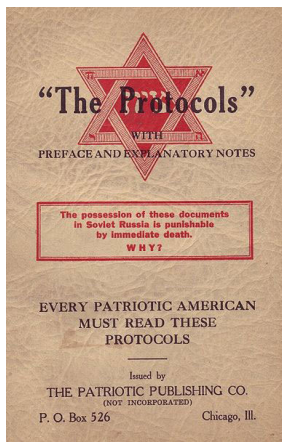
יראו אותנו כמיטיבי המין האנושי וכמושיעיו.

מדובר בביטוי נוסף של עקרון ההונאה, וראו הערה ב"פרוטוקול" 5. **עמוד 53:** "עלינו לסגל לעצמנו".

רובים אמריקניים, סיניים או יפניים אפשר שהכוונה היא להתנגדותן של אנגליה, ארצות הברית ויפן לפעולותיה של רוסיה באזור מנצ'וריה בשנת 1902, וראו זה מיכליס, כתב היד שאינו קיים, עמ' 69.

עלינו לכפות על ממשלות הגויים לאמץ מהלכים אשר יקדמו את מזימתנו במידה ניכרת, תוך מתן תשומת לב יתירה ליעדה הסופי. "כוחה" הרב של העיתונות, יסייע בידינו להכביד את עול דעת ההמון המשולהב, עול אשר תוכנן בקפידה רבה מבעוד מועד. מהלך זה הושלם כמעט בכללותו, למעט חריגות בודדות וחסרות חשיבות.

אסכם בקצרה את דבריי, ואומר כי על מנת להוכיח את יכולותינו בשעבוד ממשלות הגויים של אירופה, עלינו להפעיל את עוצמתנו בהתפרצויות אלימות כלפי ממשלה אחת בלבד, כלומר, בהשלטת אימה. אם אותה ממשלה תרשה לעצמה למרוד בנו, תשובתנו תישמע מתוך קניהם של **רובים אמריקניים, סיניים או יפניים**.

"הפרוטוקולים" - "הפרוטוקולים" של זקני ציון" בהוצאה הפטריטית, שיקגו, 1934.

פרוטוקול 8

ממשלת המעבר

יש להציב

בפני אנשים אלו שתי ברירות בעקבות כל מקרה של חוסר ציות לפקודותינו. שתי ברירות אלו תהיינה משפט או הגליה.

להציג עצמנו בפני ההמון כבעלי אמות מידה מוסריות וחוקיות. נושא חוזר ב"פרוטוקולים" הוא פנייתם של עמי העולם ל"זקני ציון" בבקשה לעזרה ולהצלה לאחר

אנשים מעין אלה יכירו היטב את רזי הקיום החברתי, פסקה זאת מקורה בגישתו של מקיאבלי, בדיאלוג השביעי מתוך ה"דיאלוגים מהגיהנום" לחיזוק שלטונו של המלך.

קריסת המדינות
במתכונתן
הנוכחית.
ב"דיאלוגים
מהגיהנום" שב
מקיאבלי ומדגיש
כי על "הנסיך"
(בעקבות ספרו
המפורסם)
להציג חזות
רכה על מנת
לעוראת אהדת
הציבור, וזאת
בשעה שבאופן
סמוי הוא נוהג
בקשיחות.
ב"דיאלוגים
מהגיהנום"
באה אהדת
הציבור לידי ביטוי
באמירות מסוג
זה.

עלינו

לחמש עצמנו באותם כלי הנשק אשר אויבינו עלולים להתחמש בהם כנגדנו. אם ניאלץ להכריז הכרזות מיותרות ולא מוצדקות, יהיה עלינו לבחור בניסוחים המרומזים ביותר כדי להסביר את עמדתנו. קיימת חשיבות רבה להכרזות מעין אלה, אשר מטרתן להציג עצמנו בפני ההמון כבעלי אמות מידה מוסריות וחוקיות.

ממשלתנו תקיף עצמה בכלל הכוחות החברתיים שבקרבת תפעל. בין הכוחות הללו ניתן למנות את העיתונאים, עורכי הדין, פקידים רמי דרג, דיפלומטים וכן אנשים אשר אומנו היטב בבתי הספר המיוחדים שלנו.

אנשים מעין אלה יכירו היטב את רזי הקיום החברתי, ידברו בכל השפות ויבינו כל מילה וכל סימן. הם ילמדו היטב את הצד הנסתר בטבע האדם, על שלל מיתריו הרגישים ביותר, ויטיבו לפרוט על כל אחד מהם. מיתרים אלה הם-הם המבנה הרגשי של הגויים, כלל נטיותיהם וכישלונותיהם, כל כללי המוסר והחסד, והם המבחינים בין המעמדות. ברור כי האנשים המוכשרים הללו, שותפי הסוד של ממשלתנו, לא יגויסו מקרב הגויים בעלי הדרגות, שכן אלה האחרונים רגילים בביצוע משימותיהם הפקידותיות בלא הרהור במעשיהם. הפקידים הגויים חותמים על גבי ניירות וטפסים מבלי לטרוח לקרוא בהם ומשרתים אך ורק מתוך מניעים של רווח כלכלי או גאווה.

היות שמדע הכלכלה הוא הנושא העיקרי אשר נלמד בקרב היהודים, שנים רבות עסקו היהודים באירופה במסחר וזאת משום הגבלות רבות שנגזרו עליהם

היות שמדע הכלכלה הוא הנושא העיקרי אשר נלמד בקרב היהודים, נקיף את ממשלתנו בערב רב של מומחים וידענים מתחום זה. בכל רגע נתון יקיפו אותנו מאות רבות של בנקאים, אנשי תעשייה, בעלי הון ובייחוד בעלי האמצעים, משום שכל הכרעה שתקבל הלכה למעשה בהתאם לעלותה הכספית.

עד למועד שבנוכל להעביר בבטחה את תחומי אחריות הממשלה לאחינו היהודים, נפקיד אותם בקרב אותם אנשים אשר עברם ותכונותיהם יעידו על כך שתהום מפרידה בינם ובין ההמון. יש להציב בפני אנשים אלו שתי ברירות בעקבות כל מקרה של חוסר ציות לפקודותינו.

שתי ברירות אלו תהיינה משפט או הגליה. כך נכפה עליהם לרצות בטובתנו גם במחיר נשמת אפם.

מצד השלטונות. אחד העיסוקים הרווחיים ביותר עבור היהודים היה ההלוואה בריבית, אך כאן המקום לציין כי גם מוסדות נוצריים ואנשים פרטיים הלוו בריבית ולא דווקא בריבית נמוכה יותר, וראו רות, אנציקלופדיה, בערך "Jewish Moneylenders".

פרוטוקול 9

תעמולה חובקת-כל

אנשים מכל

קצות הקשת המדינית והמעשית מצויים בשירותנו: משקמי המלוכה, דמגוגים, סוציאליסטים, קומוניסטים ובעלי חזיונות דמיוניים אחרים, והכול החלו לפעול לטובתנו.

משום שרעיונות אנטישמיים הינם הכרח לצורך שמירה על סדר בקרב אחינו הנחותים. ייתכן שמשפט זה הביא רבים לידי סברה כי ההוכחות לזיופם של

"הפרוטוקולים" מחזקות את מהימנותם. מן האמור ניתן להבין כי "זקני ציון" בעצמם מעלילים עלילות אנטישמיות כדי לשרת את מטרותיהם הנסתרות. בדיאלוג השמיני מכנה מקיאבלי את הנגדויות מלאכותיות מסוג זה "התנגדויות רשמיות", ללמד כי "הנסיך" שולט ביד רמה בכל אשר סביבו.

יישום

עקרונותינו יסיט את תשומת לבם של ההמונים בכל המדינות שבהן אתם, מאזיניי, עתידים להתגורר ולעבוד. יישומם האחיד והקבוע של העקרונות לא יסתיים עד אשר האוכלוסייה כולה תחונך מחדש בהתאם לתכניתנו. לא יחלוף עשור בודד וגם בעלי האופי העיקש ביותר ישנו את דעותיהם. כך תיכנס אומה נוספת לרשימה ארוכה של האומות המשוועבדות לרצונותינו.

סיסמת הבונים החופשיים שטבענו: "חירות, שוויון, אחווה", תייצג את החזות החופשית שלנו, אך לאחר שנמשול נחליפה באחרת: "זכות החירות, חובת השוויון ורעיון האחווה". כך נוכל לאחוז את השור בקרניו. אמנם חיסלנו את כל הממשלות זולת ממשלתנו, אך מתוקף הזכות נותרו מספר מוסדות אחרים. בימים אלה, אם ממשלה פלוגנית מעיזה להביע התנגדות למעשינו, אין זו אלא מראית עין תחת פיקוחנו ובהנחייתנו, **משום שרעיונות אנטישמיים הינם הכרח לצורך שמירה על סדר בקרב אחינו הנחותים.** לא אכביר פרטים בנושא זה, משום שהעניין נדון מספר פעמים בעבר.

לא נותר אף לא מכשול אחד הניצב לפנינו. ממשלת העל ברשותנו היא ממשלה בעלת תוקף שמעל לכל חוק, וניתן לכנותה במילה רבת עוצמה - **רודנות.** החוקים נקבעים על ידינו, ואודה כי מצפוני שקט. הרי זה מכבר יצרנו את בתי המשפט ואת תורת המשפט. אנו המענישים ואנו המוחלים. כולנו בעלי תפקידים בכירים ביותר בכל צבאות אירופה ועל כן כס ההנהגה שייך לנו. שיירי הכוחות, אשר שלטו בעבר במדינות, משועבדים לנו, כמוהם בעלי השררה ומוקדי העוצמה - כולם מצויים תחת שליטתנו. בלבנו בוערת שאיפה לא נשלטת, חמדנות ללא גבול, נקמנות חסרת רחמים ושנאה מרה.

לא נותר אף לא מכשול אחד הניצב לפנינו. משפט זה עומד בסתירה לפסקה ב"פרוטוקול" 10: "ראשית עלינו לשכור את שירותיהם של סוכנים אמיצים העשויים ללא חת, אשר יסירו את המכשולים העומדים בדרכנו".

רודנות

רודנות: שלטון יחיד בלתי מוגבל (על פי מילון אבן-שושן).

ברם, אידיאולוגים אלה לא יניחו לממשלותיהם
עד אשר יכירו בממשלת העל בראשותנו בגלוי

ובהכנעה. עוד

על כניעתם של
הגויים לממשלת
העל של "זקני
ציון" ב"פרוטוקול"
8, עמוד 64:
"מטרתן להציג
עצמנו".

נפיץ אימה בקרב כלל האזרחים. אנשים מכל קצות הקשת
המדינית והמעשית מצויים בשירותנו: משקמי המלוכה,
דמוגים, סוציאליסטים, קומוניסטים ובעלי חזיונות דמיוניים
אחרים, והכול החלו לפעול לטובתנו. כל אחד מהם יחתור תחת
שיירי הסמכות הנותרים מנקודת מבטו שלו, וינסה להכריע את
סדר השלטון הקיים. בעבר סבלו הממשלות מפעולות מעין
אלו, כעת משתוקקות הן למנוחה ומוכנות להקריב הכול למען
שלוותן. **ברם, אידיאולוגים אלה לא יניחו לממשלותיהם עד אשר
יכירו בממשלת העל בראשותנו בגלוי ובהכנעה.**

ההמונים זועקים לפתרון הבעיות החברתיות באמצעות חתימה
על הסכמים בינלאומיים. התפלגותם של הגויים למפלגות
מסייעת לנו כיוון שנזדקק לממון רב כדי לחרחר מלחמה וכעת,
הממון כולו בידינו.

ייתכן שלרגעים נחשוש מליכוד כוחותיהם של אנשי הרוח מקרב
הגויים עם האספסוף העיוור, אך אין סיבה של ממש לחשש
זה, כיוון שזה מכבר נקטנו בכל האמצעים כנגד התלקחות שכזו
– הרי הקדמנו וזרענו סכסוכים רבים בין שתי הקבוצות הללו.
על כן, כוח האספסוף העיוור תמיד יעמוד לרשותנו ואנחנו נהיה
להם למנהיגים. מובן כי מתוקף מעמדנו נוכל לכוון את מרצם
ואת רצונותיהם על מנת להגשים את מטרותינו.

עלינו לקרב את ההמון העיוור, אם באופן גלוי, אם באמצעות
סוכנינו, על מנת שידינו תיוותרנה כבולות ולא תוכלנה לאחוז
במנהיגותנו. לאחר שסמכותנו תהיה בפי כול, נוכל להפגין חיבה
גלויה כלפי ההמון ולהנחותו בנוגע לתורות המדיניות בהתאם
לצרכינו ולטובתנו.

בעבר פעלו מוסדות אלה באופן תכליתי וברור, אולם משנפלו לידינו הם נהיו מוסדות ליברליים. הפסקה כולה מועתקת מתוך דבריו של מקיאבלי בדיאלוג

השמיני, למעט המשפט: "אולם, משנפלו לידינו, הם נהיו מוסדות ליברליים". ככל הנראה מדובר בתוספת של מחברי "הפרוטוקולים" שנועדה לחזק את מעורבותם של "זקני ציון" ברעיונות הליברליים (וראו גם [הערה בעמוד 31](#): "האמרה 'חירות! שוויון! אחווה' העמידה לרשותנו...").

מהי מידת האמת הנלמדת בבתי הספר העממיים? כל אשר ייאמר מפיו של נציג ממשלה או אף מפי המלך בכבודו יופץ באוזני כל, שכן האנשים בעצמם יעבירו את הדברים מפה לאוזן.

השתלטנו על מוסדות הגויים ביעילות כדי לא לחסלם בטרם עת, ועתה ניצני המנגנונים הללו בידינו. **בעבר פעלו מוסדות אלה באופן תכליתי וברור, אולם משנפלו לידינו הם נהיו מוסדות ליברליים.** התרנו את הסדרים הקודמים, מינינו באופן שרירותי חבר מנהלים וטיפלנו באופן משפטי בענייני זיכיונות, עיתונות, חירות האדם ומעל לכל – חינוך ותרבות. כל אלו הם אבני הפינה של הקיום החופשי.

טמטמנו, הולכנו שולל והשחתנו את אמות המוסר של צעירי הגויים באמצעות חינוך לעקרונות שווא ובהחדרת רעיונות כוזבים למחשבותיהם.

הודות לפרשנויות סותרות עלה בידינו לחולל תופעה מופלאה בכל הנוגע לחקיקה, וזה מבלי לשנות את מהות החוקים אלא באמצעות עיוותם. פרשנותנו הוסיפה פן חדש, שונה לחלוטין מכוונת המחוקק ונשגב מבינתן של הממשלות, אשר מצדן נדרשו לחקיקה מורכבת עוד יותר בניסיון להבין את התהליך. לאחר מכן הכנסנו להכרעת הדין גורם נוסף, העולה על נאמנותו של השופט ללשון החוק, והוא: עקרון הכרעה בהתאם לצו המצפון.

ודאי סבורים אתם כי הגויים יתקוממו נגדנו אם יגלו את מזימתנו בטרם עת. מתוך ציפייה לכך, העמדנו בארצות המערב תמרון שיזרה אימה רבה עד שאף האמיץ מבין הגויים ייחרד.

ביום פקודה יתרחש פיצוץ אדיר במנהרות אלה, יביא לקריסתן וכתוצאה מכך גם להחרבתם

הממשית של

כלל המוסדות

בכל מדינה

ושל הארכיבים

שבהם מצויים

הרישומים

הציבוריים.

פסקה זאת אינה

מופיעה ב"דיאלוגים

מהגיהינום" ולא

ב"נאום הרב".

מסילות רכבת תת קרקעיות ומעברים תחתיים שונים ייבנו בכל בירות המדינות עד למועד שייקבע בהמשך. ביום פקודה יתרחש פיצוץ אדיר במנהרות אלה, יביא לקריסתן וכתוצאה מכך גם להחרבתם הממשית של כלל המוסדות בכל מדינה ושל הארכיבים שבהם מצויים הרישומים הציבוריים.

מסילות הרכבת התחתיות החלו להיבנות בערים הגדולות באירופה בסוף המאה התשע עשרה. שמרנים רבים ברחבי אירופה חרדו מן השינויים הטכנולוגיים והחברתיים שבאו בעקבות המהפכה התעשייתית, וראו גוטמן, האנציקלופדיה של השואה, בערך "אנטישמיות". ייתכן שמחברי "הפרוטוקולים" ביקשו לעורר חרדה בקרב הקוראים השמרנים ולכן הוסיפו פסקה זאת.

פרוטוקול 10

חיסול החוקה ועליית שלטון היחיד

משעה שפנו את

המנגנון הממשלתי לרעל הליברליזם, השתנתה
מורכבותו המדינית לחלוטין.

הלוא איך יוכלו הם לרדת לעומקם של דברים
ראו על נושא זה ביתר פירוט ב"פרוטוקול" 13.

אם יהיו נושאים אלו ידועים לכל, עלול ההמון
לחשוב כי ניתן לוותר עליהם. חלקים ניכרים מתוך
"פרוטוקול" זה הועתקו מתוך דבריו של מקיאבלי בדיאלוגים
השמיני והתשיעי,

למעט שיבוצה
של המילה
"הגויים".

יסירו את
המכשולים
העומדים
בדרך בנו.
ראו הערה
ב"פרוטוקול" 9.
עמוד 68: "לא
נותר אף לא
מכשול אחד".

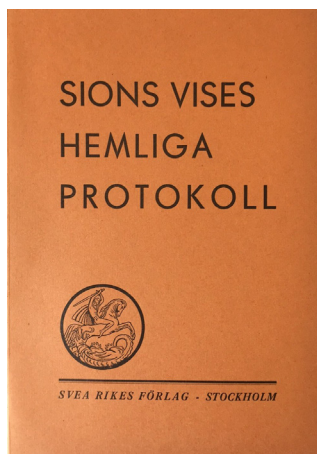
היום אפתח בנושאים שנדונו בעבר. אני מפציר בכם לזכור
כי בעניינים מדיניים די בהתרשמות שטחית כדי להשביע את
רצון הממשלות וההמון. **הלוא איך יוכלו הם לרדת לעומקם של
דברים** אם בעיני נציגיהם בבית הנבחרים אין דבר בעל חשיבות
מלבד תענוגות? עובדה זו תסייע בידינו להעלות לדיון ציבורי
את הנושאים הבאים: חלוקת השלטון, חופש הביטוי, חופש
העיתונות, חופש הדת והאמונה, הזכות להתאגד, השוויון בפני
החוק, קדושת הרכוש, מסים (ובכללם בעיית המיסוי העקיף),
וכן החלה מאוחרת של חוקים. כל הבעיות הללו הן מסוג הבעיות
אשר אין לדון בהן בישירות או בפתיחות בפני ההמון. אם יתעורר
הכורח להתייחס לבעיות אלו, אין לפרט יתר על המידה, אלא
להזכירם במובנם הכללי, בהתאם לעקרונות החוק המודרני.
הקפדה על איפוק בנושא זה תאפשר לנו להשמיט פרטים כאלו
או אחרים מבלי שהדבר יורגש בקרב ההמון. **אם יהיו נושאים אלו
ידועים לכל, עלול ההמון לחשוב כי ניתן לוותר עליהם.**

בני האדם נוטים לחוש חיבה וכבוד כלפי הכישרוני, כלפי האדם
המשתמש ביעילות בכוחו המדיני, ועל כך הם יאמרו: "מעשיו
פשוטים אך מחוכמים! אמנם הוא משטה בנו, אך ראו כיצד
הוא עושה זאת! כה נשגב וכה חסר בושה!"

אנו סמוכים ובטוחים כי אומות העולם יכוננו את יסודות המבנה
אשר תוכנן עבורן, אולם ראשית עלינו לשכור את שירותיהם של
סוכנים אמיצים העשויים ללא חת, אשר **יסירו את המכשולים
העומדים בדרך בנו.**

לאחר שנכונן את ממשלתנו באמצעות הפיכה צבאית, נאמר
להמוני האנשים: "אנחנו נהיה אלו ששימו קץ לכל הגורמים

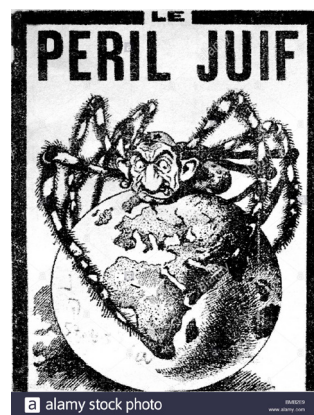
לסבלותיכם: הלאומיות, הגבולות וריבוי המטבעות. מי מכם שירצה לקרוא עלינו תיגר - חופשי לעשות כן, אך לא יהיה צדק בדבר אם תעשו זאת בטרם תשמעו את הצעתנו לכם". כתוצאה מכך, ירוממו ההמונים את שמנו בפרץ של תקווה ובצהלה. המצאנו את זכות ההצבעה על מנת לסייע בעלייתנו אל מוקדי הכוח ובתוך כך הטמענו אותה אף בקרב היחידות האנושיות הקטנות ביותר. זכות זו שירתה עד כה את מטרותינו בכינון מפגשים ובחתימה על הסכמים, ובעתיד תגשים את מטרתה הנעלה כאשר ההמונים יבטאו בעזרתה את בקשתם לעכב את הקריאות נגדנו, עד אשר ישמעו ויבינו היטב את הצעותינו.

"הפרוטוקולים של זקני ציון" בתרגום לשבדית, 1940.

לשם כך עלינו להנהיג זכות הצבעה כלל עולמית וכלל מעמדית. כך ניצור מראית עין של החלטת הרוב וחשיבותם של בני המעמדות הגבוהים תפחת.

משעוררנו את חשיבותו העצמית של ההמון, נוכל לנתץ את השפעת חיי המשפחה בקרב הגויים וכן את חשיבותם החינוכית של חיים אלו. אדם יחיד בעל יוזמה או חשיבה עצמאית, אשר ינסה לסחוף אחריו את ההמון, ייתקל בקושי רב, שכן ההמון המשולחב תחת הנהגתו ימנע ממנו להביע את רעיונותיו. הרי הם כבר הורגלו בהאזנה אך ורק לדברינו, שכן אנו מתגמלים אותם על הקשבתם ועל צייתנותם. עלינו ליצור אפוא כוח עיוור אשר לעולם לא ימרה את דברי סוכנינו - האנשים אשר שמנו על הגויים להיות להם למנהיגים. ההמון ייכנע למשטר שכזה משום שגמולו, שכרו ורווחתו, כל אלה טמונים במנהיגיו.

"הסכנה היהודית" - תרגום "הפרוטוקולים של זקני ציון" לצרפתית, 1921.

על כן, אל לנו להביא את תכניתו של מנהיגנו לרשות הרבים, או אף לא לרשות קבוצה מצומצמת. האמור בפסקה זאת מייתר את כינונה של ממשלת העל, כפי שנדון

ב"פרוטוקולים"

9,6,5,1 גם במקרה

זה הפתרון טמון

ב"דיאלוגים

מהגיהינום", שם

מצדד מקיאבלי

בגישה המלוכנית

הדוגלת בשליט

יחיד. אך הוא חוזר

ומדגיש שאינו

מתכוון להחריב

את המוסדות

הקיימים אלא

עתיד להסתייע

בהם על מנת לכוון

את שלטונו (ומכאן

הסתמכותו על

הממשלה ועל

נשיא המדינה). עם

זאת, מוסדות אלו

יתרוקנו מתוכנם

בעת שלטונו של

הנסיך. מחברי

"הפרוטוקולים"

לא יכלו להתעלם

מקיומו של

הקונגרס הציוני

שהתכנס בבאזל,

על כן "כוננו"

ממשלת-על רבת

עוצמה, המרמזת

אף לפרק המוזכר

בנובלה "ביאריץ"

ולחיבור "נאום הרב" שהתפרסם לאחריה.

שיטת הניהול תונהג על ידי אדם יחיד, כיוון שלא ניתן ליישם שיטה יעילה כאשר מספר אנשים, חכמים ככל שיהיו, מעורבים במלאכה. על כן עלינו להכיר את תכנית הפעולה, אך אל לנו לדון בה, שמא נחבל באופייה הייחודי, בקשר בין סך רכיביה וכן בשילובם הסודי זה בזה. כדי להביא גוף המורכב מפרטים בודדים רבים כל-כך לכדי הצבעה למען תכנית שכזאת יש לרמוס את כלל חילוקי הדעות הטבעיים מבלי לחדור לעומקם של הקשרים בין הרעיונות. עלינו להשגיח כי תכניתנו תיראה בעיני הציבור כשלמה ועקיבה ללא פגם. **על כן, אל לנו להביא את תכניתו של מנהיגנו לרשות הרבים, או אף לא לרשות קבוצה מצומצמת.**

תכנונינו לא יביאו בעתיד הקרוב לתחושת אי-נחת בקרב המוסדות הגדולים. אופן ניהול מוסדות אלו ישתנה אט-אט, עד אשר כלל פעילותם תתנהל בהתאם להנחיותינו.

מרבית המוסדות הללו מתקיימים בארצות שונות תחת כינויים שונים: נציגויות, משרדי ממשלה, בתי מחוקקים, מועצות המדינה, וכן רשויות מחוקקות ורשויות מבצעות. בהמשך אציג בפניכם את מנגנון הפעולה המייצג את הקרבה של המוסדות הללו האחד כלפי השני, דבר הידוע לכולנו. שימו לב כי כלל המוסדות שהוזכרו לעיל ממלאים היבט חשוב בתפקוד הממשלתי, ובהקשר זה אעיר עוד כי המילה "חשוב" אינה מתייחסת למוסד אלא לתפקידו. על כן אין חשיבות למוסדות, כי אם לתפקיד שהם ממלאים. חלוקת התפקידים בין המוסדות הללו - הרשות המנהלת, הרשות המחוקקת והרשות המבצעת, מדמה אותם ליצור חי, כאחד מאיברי גוף האדם.

אם נפגע בחלק אחד מן המנגנון הממשלתי הזה, הממשלה כולה, כמו גוף האדם, תחלה ותמות. הדימוי מועתק מתוך דבריו של מקיאבלי בדיאלוג התשיעי.

כל זה יתרחש בעוד המבוכה – בשל חוסר היכולת למציאת נשיאים – תגבר, עד אשר החיים במדינה

י ש ת ב ש ו

כליל. לגישתו של מקיאבלי ב"דיאלוגים מהגיהינום", רק שליט יחיד יכול לנהל מדינה באופן ראוי, על כן קיומו של בית נבחרים עשוי להכביד על מלאכתו של השליט. מסיבה זאת הוא נוקט בגישה ההונאה שנזכרה לעיל.

אם נפגע בחלק אחד מן המנגנון הממשלתי הזה, הממשלה כולה, כמו גוף האדם, תחלה ותמות.

משחשפנו את המנגנון הממשלתי לרעל הליברליזם, השתנתה מורכבותו המדינית לחלוטין. הממשלות כולן לקו במחלה חשוכת מרפא – ריקבון הדם. כעת הן ממתינות למותן בייסורים. ממשלות מבוססות חוקה נוסדו על ברכי הליברליזם, והחליפו את שלטון היחיד אשר שימש כמנגנון הישועה של הגויים. החוקה, כפי שיודעים כולכם, אינה אלא בית מדרש לוויכוחים, לחילוקי דעות, לקטטות, לתסיסה מפלגתית חסרת ערך ולמריבות פנימיות. במילים אחרות, החוקה היא שיטה המחלישה את כוחה ואת יעילותה של הממשלה. אמצעי התקשורת, המשמשים במה לשם כך, דנו את הרשויות לחוסר אונים ולרפיון על ידי הצגתן כמיותרות וחסרות תוחלת. כך התאפשרה צמיחתן של הרפובליקות. ואת בתי המלוכה החלפנו בקריקטורות, כלומר, בנשיאים אשר בחרנו מקרב המון עבדינו ומקרב יצירי כפינו. זהו היסוד למוקש אשר הנחנו מתחת לרגלי הגויים, או ליתר דיוק, מתחת לרגלי העמים הגויים.

בעתיד הקרוב נבסס את תחומי אחריות הנשיאים, ולאחר מכן נוכל לפקוד על הבובות הללו לעשות כאוות נפשנו. מי יבחין בדעיכת מעמדם של בעלי השאיפות המדיניות? כל זה יתרחש בעוד המבוכה – בשל חוסר היכולת למציאת נשיאים – תגבר, עד אשר החיים במדינה ישתבשו כליל.

"פנמה" 1. המילה "פנמה" מובאת לעיל בהקשר לפרשה שהתרחשה בצרפת. מתוך ספרו של תיאודור הרצל, "מדינת היהודים" (1896): **"כפיית מחירים תהיה בלתי אפשרית**

[בפלישת יונה] משום שהערך של האדמות יקבע על ידי חברה באמצעות איגוד ההתיישבות, תוך שיתוף ותחת פיקוח חברת היהודים. זו תדאג לכך שהמפעל לא יהפוך להיות פנמה, אלא סואץ" (עמוד 14) (עד כאן ההערה במקור). 2. להלן הציטוט המקורי: **"לתנועת השער במידה מרובה אין לחוש עתה, כי החברה רק היא תעלה את מחיר האדמה בהעתיקה את היהודים אליה בעצת "אגדת**

היהודים" המפקחת על דרכה. על האגדה לדאוג לכל תהיה אחרית הקבלנות הזאת "כפאנאמא" בשעתה כי אם טובה ומועילה כתעלת ה"סועץ". וראו בפרק "קנין האדמה" מתוך "מדינת היהודים".

בית הנבחרים יבחר את הנשיא, יגן עליו ויגבה את מעשיו. 1. סעיף זה מתייחס לנוהל הנהוג בצרפת (ההערה במקור). 2. לא בכדי מתייחסת ההערה לנוהל הנהוג בצרפת, שכן שם נכתבו "הדיאלוגים מהגיהנום".

קופת שרצים מכל סוג שהוא, מעין "פנמה". שערוריית פנמה: פרשת שחיתות בצרפת. תכנון תעלת פנמה היה פרויקט גדול וחשוב במימון צרפתי, ונמשך חמש עשרה

שנים. בשנת 1889 קרסה חברת "תעלת פנמה", והחלו שמועות על מנהל לא תקין ועל שוחד. דרומון (Drumont) (עיתונאי צרפתי בעל דעות אנטישמיות) עקב אחר הפרשה בעיתונו Le Libre Parole (עיתון בעל תפישה אנטישמית מובהקת), ובשנת 1890 הכריז שפרדיננד דה לספ (Ferdinand de Lesseps) הוא האחראי לפרשה. בשנת 1892 פורסמו בעיתון סדרת כתבות אנונימיות

שהאשימו בשחיתות שלושה יהודים ממוצא צרפתי. היהודים, בנסותם להציל את שמם הטוב, סיפקו לדרומון מידע יקר-ערך. ככל שהתבררו העובדות, הסתבר שפוליטיקאים רבים היו מעורבים בפרשה, וראו אמרינגר, פנמה (הערת המתרגם).

על מנת להגשים מטרה זו עלינו להשפיע על מהלך בחירת הנשיאים, ולבחור אך ורק נשיאים אשר מאחורי גבם תלויה **קופת שרצים מכל סוג שהוא, מעין "פנמה"**. כך יבצעו הנשיאים את פקודותינו נאמנה, אם מתוך יראתם כי עלולים אנו לחשוף אותם בערוותם, ואם מתוך התשוקה האנושית להשגת מעמד של שליטה שבאמצעותה יוכלו לשמור על זכויות היתר שניתנו להם, על שכרם הגבוה ועל הכבוד הרם הנלווה למשרה. **בית הנבחרים יבחר את הנשיא, יגן עליו ויגבה את מעשיו.** אך אנו נשלול את זכותו של חבר הנבחרים להציע חוקים חדשים או לשנות את הקיימים, היות שהאחריות לנושאים אלה תינתן בידי הנשיא – אותה בובה שבידינו. מובן מאליו כי כוחו של הנשיא יהווה מטרה להתקפות מדיניות שונות, אך אנו נעניק לו את הזכות לפנות אל ההמון ולבקש את הכרעתם. כל סוגיה כזו תוכרע באופן ישיר מעל ראשיהם של הנציגים בבית הנבחרים. במילים אחרות, הנשיא יפנה אל המאמינים העיוורים שלנו. בעוד אנו מנהיגים מדיניות זו, נקבע כי בידם של הנשיאים הנבחרים הזכות להכריז על משטר חירום.

כדי להצדיק החלטה זו נטען כי ראוי פסקה זאת, המועתקת מתוך דבריו של מקיאבלי בדיאלוג התשיעי, מחוכמת ביותר: אדם מן המניין, הרואה את ראש מדינתו מכריע לבדו

בעניינים שונים נהירים יותר או פחות, יכול בנקל להסיק כי החלטות הנשיא התקבלו כתוצאה מהשפעתם של "זקני ציון". יתר על כן, בהיבחרו של הנשיא, יכולים יריביו להאשימו כאילו הוא עושה דברם של היהודים, ובשל כך זכה להיבחר. תעמולה מסוג זה רווחת גם במאה העשרים ואחת במדינות ערב השונות.

כדי להצדיק החלטה זו נטען כי ראוי שהצבא יעמוד לפקודותיו המידיות של מפקדו העליון, הוא הנשיא, שכן נשיא המדינה, מתוקף תפקידו כנציג החוקה, אמון על הגנת הרפובליקה בכל מחיר.

מובן מאליו כי בנסיבות אלו המפתח אל **קודש הקודשים** יהיה בדינו, ואיש מלבדנו לא ינחה את שררת החוק.

ובעניין אחר - בעת הצגת החוקה החדשה בפני אזרחי הרפובליקה, נשלול מבית הנבחרים את הזכות לערעורים הנוגעים לאמצעים ממשלתיים באמתלה כי מעשה זה מגן על הסודות המדיניים. יתר על כן, באמצעות החוקה החדשה נחנוק את התשוקה ואת הרצון להשפיע על ענייני המדינה בקרב המדינאים. אם למרות החוקה עדיין ייוותרו מדינאים בודדים שיתעקשו להמשיך בפעילותם זו, יהיו אלה ההמונים אשר יכפו עליהם לחדול מכך.

הנשיאים הנבחרים ימנו את מנהיגי בתי הנבחרים ואת סגניהם. נפעל לקיצור משך כינוסי בית הנבחרים לכדי מספר חודשים בכל שנה, ולנשיא תישמר הזכות לכנס או להאריך את כהונת בית הנבחרים. במקרה של פילוג, יוכל הנשיא להאריך את משך הכהונה עד לבחירת נציגים חדשים לבית הנבחרים. אולם, כדי למנוע מקרה שבו הנשיא יצטייר בטרם עת כאחראי למעשים שאינם חוקיים, נעודד שרים ופקידים רמי דרג אחרים המקיפים אותו לעקוף את הנחיותיו. באופן זה האחריות תוטל על כתפיהם ולא על כתפיו. עוד נמליץ כי ביצוע תכנית זו תינתן בידי הסנאט, בית הנבחרים או הממשלה ולא בידי אדם בודד.

הנשיא יפרש חוקים מסוג זה בהתאם להנחיותינו ולהוראותינו. יתרה מזו, הנשיא יחסל חוקים בהתאם לפקודתנו.

קודש הקודשים קודש הקודשים: כינוי לדבר שיש בו קדושה יתרה. במקור הכוונה הייתה לפנים המשכן או המקדש, ההיכל או הדביר (על פי מילון אבן-שושן). בימי בית המקדש היה הכהן הגדול לבדו רשאי להיכנס לקודש הקודשים, וזאת ביום הכיפורים בלבד. הביטוי כאן מתייחס לליבת השררה שאליה שואפים "זקני ציון". המילה **святителища** משמעותה מקדש, ומכאן הביטוי "קודש הקודשים".

ברם, יודעים אתם כי כדי לזכות בביטוי כניעה

וכו' פסקה זו והבאה אחריה אינן מופיעות ב"דיאלוגים מהגיהנום".

הנשיא יהיה בעל זכות לחוקק חוקים זמניים ואף להורות על שינויים בפעילות הממשלה המכהנת, באמתלה כי טובת הממשלה תובעת ממנו לעשות כן.

אמצעים אלו יתנו בידנו את האפשרות לחיסול אָטִי אך יסודי של כל התחייבויותינו הקודמות וכן את האפשרות להצגת החוקות בפני הממשלות, תוך השתדלות להגשמת זכויותינו, ובעקיפין לביטול עתידי של כלל החוקות ביום הפקודה. כל זה על מנת למזג את הממשלות הרבות תחת שלטון היחיד שנכונן.

ההכרה בשלטוננו עשויה להתעורר טרם ביטול החוקה. ההמונים סובלים מחוסר יכולתם של מנהיגיהם לשלוט באזרחים, וכתוצאה ממעשינו, הם סובלים גם מחוסר דאגתם של המנהיגים לרווחת הפרט. כאשר יבינו זאת יבואו ויאמרו: "הבו לנו מנהיג עולמי למשול בנו, לאחד אותנו ולשים קץ לכל המחלוקות בינינו, לכל המלחמות אשר גורמיהן הם סכסוכי גבולות לאומיים, דתות וחובות ממשלתיים. הבו לנו מנהיג יחיד אשר יביאנו אל עידן המנוחה והנחלה. מנהיג כזה אינו בנמצא מקרב מנהיגינו ומקרב נציגינו."

ברם, יודעים אתם כי כדי לזכות בביטוי כניעה מעין זה שנזכר לעיל, קיים צורך בערעור בלתי פוסק בהטרדת היחסים שבין האזרחים ובין מנהיגיהם בכלל המדינות. כמו כן עלינו לעורר מחלוקות, יריבויות, נקמות-דם ואף סבל, רעב והתפרצויות של מגיפות, עד אשר הגויים לא יראו כל מפלט מלבד תחינה בפני כספנו, בפני כוחנו ובפנינו למען נשלוט עליהם.

עלינו להעניק להמון מרווח נשימה, אולם ייתכן שיום זה לעולם לא יגיע.

פרוטוקול 11

חיסול חוקת האוטוקרטיה
ושליטה כלל-עולמית

האל
העניק לנו,

העם הנבחר, את ברכת התפוצות [...] ברכה זו
מביאה אותנו כעת אל סף השליטה העולמית.

באמצעות הפיכה צבאית כנגד הממשלה, אם תעלה בידינו ההזדמנות לעשות כן. לפי גישתו של מקיאבלי בדיאלוג התשיעי, מועצת המדינה משמשת לכאורה כזרוע של הרשות

מועצת המדינה

תדגיש את סמכות המלך. מועצת המדינה תפעל בתור הגוף המכריז על החוקים מתוקף צו המלך, דהיינו מתוקף סמכותה כזרוע הנראית של הרשות המחוקקת.

להלן מובאים עיקרי החוקה החדשה כפי שתיכתב ותופץ בהמשך. מטרתנו היא יצירת מערכת חוקים, תורת משפט וכן מערכת משפט: 1. כהמלצות עבור הרשות המחוקקת. 2. באמצעות צווים נשיאותיים, כתקנות בתקנון, באמצעות חוקי סנאט וכן בהחלטות מועצת המדינה, כלומר חוקים ממשלתיים. 3. באמצעות הפיכה צבאית כנגד הממשלה, אם תעלה בידינו ההזדמנות לעשות כן.

כאשר יהיו מצויים בידינו ראשי הפרקים לרעיון הפעולה, נרד לעומקם של הדברים האמורים, אשר באמצעותם נוכל להשיב את תנועת המנגנון הממשלתי לאחור. עלינו להביא את המנגנון הממשלתי לכדי הכרה בהבנת זכויות המלך. בעניין זה נכלול את חופש העיתונות, את זכות ההתאגדות, את החירות הדתית, את זכות ההצבעה ויתר התופעות אשר עליהן להיעלם מעולמו של המין האנושי או להשתנות במידה רבה. לחלופין, נוכל להכריז על מחויבותנו לשינוי יסודי מיד לאחר הכרזת החוקה החדשה. נוכל ליישם את חוקינו באופן גלוי מרגע ההכרזה. כתוצאה מכך, כל שינוי נראה יהווה סכנה משום טבען של ההגבלה והדיכוי, והסיבה לכך ברורה: אם שינוי, אשר מעצם טבעו הינו מדכא ומגביל, מתרחש בעוצמה רבה, הדבר עלול לעורר ייאוש וחשש משינויים דומים העתידיים לבוא.

המחוקקת, אולם למעשה החלטותיה נעשות בהתאם לרצון המלך. ייתכן שכוונתם של מחברי "הפרוטוקולים" הייתה להצביע על "זקני ציון" כאלה העומדים מאחורי החלטות מדיניות שונות.

באמצעותם נוכל להשיב את תנועת המנגנון הממשלתי לאחור.

"הפרוטוקולים" אינם אחידים בתכניהם. במקומות אחדים נכתב כי מזימתם של "זקני ציון" ממית ינה להשלמתה, ואילו ב"פרוטוקול" זה נכתב כי המזימה עדיין בשלבי תכנון, ותידרש הכרעה לגבי דרך הפעולה.

דהיינו מתוקף סמכותה כזרוע הנראית של הרשות המחוקקת. על דרכי הפעולה המשתנות תדיר ב"פרוטוקולים" (ראו הערות ב"פרוטוקול" 2, עמוד 34: "מלחמות הן הכרח להשגת מטרותינו")

וב"פרוטוקול" 7, עמוד 60: "נושא המלחמה העולמית").

התופעות אשר עליהן מעולמו של המין האנושי או להשתנות במידה רבה. דברים אלה, מתוך דבריו של מקיאבלי בדיאלוג התשיעי, מקבלים משנה תוקף לאור בחינת הרקע ההיסטורי לניסיון ההפיכה נגד הצאר ניקולאי השני בשנת 1905 וזיקתם המדינית של מחברי "הפרוטוקולים". גישה אנטישמית זו מפילה את האחריות לכל אלה לפתחם של היהודים.

נהיה מוכנים למחויף בכוח המרות כל גילוי דעת פומבי, וכל הפגנה בכל מקום ובכל זמן. משפט זה אינו מופיע ב"דיאלוגים מהגיהנום", והדברים הכתובים בו עומדים

בניגוד לנאמר
ב"פרוטוקול"
השנים עשר,
העוסק בשליטה
בעיתונות
ובשימוש
בעיתונות
לצרכי תעמולה
ולצרכי הטעיית
האזרחים.

אם שינוי כזה יתממש באופן מתון, אזי ההמון יודה בטעותו, והדבר עשוי לערער בקרבנו את תפישת הרשות החדשה כחפה מטעויות. מנגד, עלולים הם לסבור כי בהלה כפתה עלינו לנהוג בִּרְפוּת, ואם יראו אף את היד הרכה ככורח המציאות, לא יכירו לנו טובה על כך. כך או כך, יוקרתה של החוקה החדשה תיפגע במידה רבה.

יש לזכור כי עלינו להחיל את ההפיכה הצבאית מרגע ההכרזה, עת ההמון עודנו מוכה תדהמה בגין ההתרחשויות. כאשר תשלוטנה בהם תחושות האימה וההססנות הם יכירו בכוחנו שאינו ניתן להכנעה. בשום אופן לא תינתן להם זכות ההחלטה. לא זאת בלבד שדעותיהם ומאוייהם ייענו בהתעלמות מוחלטת, **נהיה מוכנים למחויף בכוח המרות כל גילוי דעת פומבי, וכל הפגנה בכל מקום ובכל זמן.** כמו כן, עם השתלטותנו הגלויה על כלל מטרותינו נשמור את עמדות הכוח בקרבנו. ההמונים, מתוך יראתם, יעצמו עיניהם וימתינו לבאות.

הגויים אינם אלא עדר כבשים ואנו כזאבים עבורם. כולכם יודעים מה גורלן של הכבשים כאשר הזאבים נכנסים אל תוך הדיר...

הגויים יעצמו את עיניהם בפני המתרחש משום שבתמורה לכך נבטיח להשיב להם את חירויותיהם שנגזלו זה מכבר מיד לאחר שייכנעו אויבי השלום ותתפייסנה המפלגות השונות.

האם יש צורך להכביר במילים על משך הזמן שהם יאלצו להמתין לכל אשר איבדו?

לאיזו תכלית הגינו את תכניתנו זו ומדוע החדרנו את עיקריה במוחותיהם של הגויים, מבלי שתהיה בידם האפשרות לבחון

על מנת שיגשימו אותה בשיטות עקיפות ולא ניתנות להבנה פסקה זאת אינה מופיעה ב"דיאלוגים מהגהינום", וראו על היהדות כגזע בהערה בעמוד 41, "המדע

המדויק של המבנה החברתי".

המועצה ככל הנראה, הכוונה ללשכה המזרחית (ההערה במקור).

אותה על שלל צדדיה, אם לא למען כלל בני הגזע שלנו המפוזרים ברחבי העולם על מנת שיגשימו אותה בשיטות עקיפות ולא ניתנות להבנה?

אחד היסודות העיקריים של **המועצה** הוא סוד הבנייה החופשית. ומטרתו של סוד זה, סוד אשר עדר הגויים אינו מכיר ואינו חושד בו, מכוונת אל הכוח הגלוי של לשכות הבונים החופשיים ולחסכת דעתם של הגויים מכוח זה.

האל העניק לנו, העם הנבחר, את ברכת התפוצות, וזו, על אף שנתפשת בקרב העמים כחולשתנו, אינה אלא סלע קיומנו ומעוז עוצמתנו. ברכה זו מביאה אותנו כעת אל סף השליטה העולמית. היסודות לתכניתנו כמעט ונשלמו.

ולחסכת דעתם של הגויים מכוח זה. פסקה זאת אף היא אינה מופיעה ב"דיאלוגים מהגהינום", אולם היא מבוססת על עקרון ההונאה החוזר ועולה הן ב"דיאלוגים מהגהינום", הן ב"פרוטוקולים".

אינה אלא

סלע קיומנו

ו מ ע ו ז

עוצמתנו.

דברים ברוח

דומה נכתבו

ב"נאום הרב".

"הפרוטוקולים"

בכללם נקראים

כחיבור חילוני

לחלוטין ללא

רמיזות דתיות

אופייניות

ל י ה ד ו ת

(כדוגמת תלמוד

תורה, חוקי

הכשרות, קיום

מצוות וכו'),

למעט המושג

"גויים" החוזר

לעיתים קרובות.

ב מ ר ב י ת

"הפרוטוקולים"

אין התייחסות

לאלוהים וכינויים כגון

"הקדוש ברוך הוא",

הרווחים בעולם

התורה והמדרש אינם

מוזכרים בו אף לא

פעם אחת.

מכך ניתן להסיק כי

עולם היהדות לא

היה מוכר למחברי

"הפרוטוקולים".

פרוטוקול 12

ממלכת העיתונות והשליטה בה

את כל אשר

נוציא לאור בעצמנו, נוציא מתוך כוונה להנחות את הלך הרוח הציבורי, ותכנים אלה יהיו תכנים זולים הפונים לקהל בעל המכנה המשותף הנמוך ביותר.

פרוטוקול 12 "פרוטוקול" זה מבוסס כמעט כולו על דבריו של מקיאבלי בדיאלוגים האחד עשר והשנים עשר, בהם הוא שוטח את משנתו בדבר ההתמודדות הנדרשת מול העיתונות החופשית

וחופש הביטוי. המושגים הבולטים שאותם הוסיפו מחברי "הפרוטוקולים" הם אלה שנכתבו בגוף ראשון, כביכול מפיהם של "זקני ציון".

במפלטים

מאמרים פוליטיים חריפים, המופצים בדרך כלל כחוברות קטנות ועוסקים בנושא אחד.

המילה

הבא:

חירות היא הזכות לעשות ככל שמתיר החוק.

לבסוף תשרת אותנו הגדרה זאת, משום שכל האפשרויות להגבלת החירות תהיינה בידינו, והחוקים יתירו או יאסרו כפי רצוננו, בקנה אחד עם התקדמות התכנית.

להלן דרך ההתמודדות שלנו מול אמצעי התקשורת: מהו תפקידה של התקשורת? תפקידה הוא הצתת התשוקות של התומכים באנוכיות בהתאם לתועלתנו. אמצעי התקשורת כיום רדודים, רוויים בשקרים ובמשוא פנים ומרבית האנשים כלל אינם מבינים את תכליתם. **עלינו להשתלט עליהם, להחזיקם ולרסנם ברסן הדוק.** עלינו לפעול באופן זהה כלפי כלל החומרים המובאים לדפוס, שכן אין טעם לפטור עצמנו מהתקפותיהם של אמצעי התקשורת אם עלולים אנו להיוותר חשופים לביקורת שעלולה להופיע **במפלטים** ובספרים. נפעל לשינוי נזהלי הפרסום, שהודות לחובת הצנזורה הפכו ליקרים ממילא, והם יהיו מקור הכנסה נוסף לממשלתנו. כמו כן, נגבה מס מיוחד על כל ייסוד עיתון או בית דפוס והבעלים יחויבו בהפקדת בטחונות כעירבון כנגד ביקורת המכוונת אל ממשלתנו. לא נהסס להטיל קנסות כבדים ביותר על המבקרים אותנו. אמצעים אלו, כגון המיסוי המיוחד, הביטחונות והקנסות יניבו הכנסה נאה עבור הממשלה. אמנם יהיו מי שיסרבו להעביר אלינו את הסכומים הללו, אך גם אלה ייכנעו לאחר התקפתם השנייה נגדנו. איש מהם לא יוכל לקרוא תיגר על תהילת הצדק הממשלתי מבלי להיענש. דיכוי חירות הפרסום ייעשה באמתלה כי אמצעי

עלינו להשתלט עליהם, להחזיקם ולרסנם ברסן הדוק. קיים קושי להבין את השתלשלות האירועים מתוך "הפרוטוקולים". בעוד שבפסקה זאת מוגדרת ההשתלטות על עולם התקשורת

כיעד הכרחי, נכתב

ב"פרוטוקול"

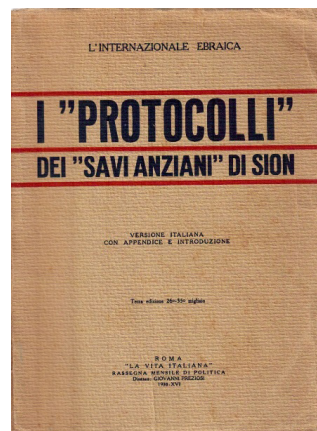
השני:

"העיתונות נפלה לידינו לאחר הקרב של רבים מאנשינו", וכן "בזכות כוחה של העיתונות השגנו השפעה רבה". השוואה לדבריו של מקיאבלי מלמדת כי בתחילת הדיאלוגים נעשה שימוש בזמן עבר משום שמקיאבלי סקר פרקים מההיסטוריה הצרפתית, ואילו בדיאלוגים האחד עשר והשנים עשר הוא מציג את מזימתו של ליוטן יעילה באמצעי התקשורת,

וזאת כדי למנוע מרידות והתנגדויות.

התקשורת בוחשים בהלכי הרוח הציבוריים ללא כל יסוד או סיבה מוצדקת. אני מפציר בכם לזכור כי בקרב אלה אשר תוקפים אותנו קיימים תאים אשר ייסדנו בעצמנו ותאים אלו יתקפו את העקרונות אשר בתכניתנו לשנות או לחסל כליל.

כל הצהרה אשר תובא לידי הציבור תעבור תחת פיקוחנו ההדוק. זה מכבר הגשמנו עיקרון זה בשיעור נרחב, שכן כלל החדשות, גם מידע המרוכז מהעולם כולו, מופצות באמצעות סוכנויות ספורות. סוכנויות אלה תעשינה, בבוא הזמן, למוסדות הנתונים לשליטתנו המוחלטת וכל אשר יפורסם – יפורסם בהתאם להיתר שיינתן תחת פיקוח.

"הפרוטוקולים של זקני ציון" – תרגום לאיטלקית, 1938.

כריכת "הפרוטוקולים של זקני ציון" במהדורה רוסית משנת 1922.

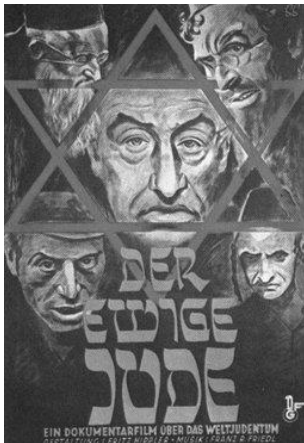
אם עד כה הצלחנו לשלוט במחשבותיהם של חברת הגויים עד אשר הכול, כמעט, רואים את ענייני העולם מבעד לעדשות הצבעוניות של המשקפיים שהרכבנו מעל אפיהם, ואם אין בנמצא כמעט אף ממשלה המסוגלת למנוע את חדירתנו אל מה שהגויים מכנים בטיפשותם "סודות המדינה", כיצד ייראו הדברים לאחר ההכרה כי אנו אדוני העולם כולו?

הבה ונשוב לעתידה של העיתונות. כל המבקש להתמנות למשרת עורך, ספרן או עובד דפוס יחויב ברישיון, אשר יישלל ממנו מיד אם יעבור על אחד החוקים.

כתוצאה מכך לא יוכלו אמצעי התקשורת להשפיע על הלכי הרוח של הציבור, וההשפעה על הלכי הרוח תיכלל בתכנית החינוכית שתייסד ממשלתנו. תכנית זאת תמנע מן הציבור ליפול בפח החלומות והברכות המיוצגים באמצעות הקדמה. הרי יודעים אתם כי הברכות הללו אינן אלא אשליות הסוללות את הנתיב לחלומות, ומתוך אלה נובעת ההפקרות ביחסם של

אנרכיסטים אנרכיסטים הם אלה אשר רואים באנרכיה תפישה חברתית רצויה. ראו הערה ב"פרוטוקול" 1, עמוד 28: "אנרכיה".

ההמונים אל השלטונות. זאת משום שהקדמה, וליתר דיוק - רעיון הקדמה, נקשר בהלך הרוח השגור בחירות מבלי להגדיר מושג זה או לקבוע את גבולותיו. כל הליברלים-לכאורה הינם **אנרכיסטים** ביסודם, אנרכיסטים במחשבה אם לא במעשה. כל אחד מהם רודף אחר אשליית החירות, ועל כן שוקע לכדי התפרעות אישית, כלומר, ההפקרות הנובעת מן המחאה לשם המחאה.

כרזת הסרט "היהודי הנצחי",
גרמניה 1940

הבה ונשוב פעם נוספת אל עניין העיתונות. בעבור כל עמוד מודפס ייגבו מסים חתומים, וכן נדרוש ערבון כהתחייבות כנגד כל הדפסה. ספרים המכילים פחות משלושים עמודים יחויבו בתשלום כפל מס והם יכוננו "פמפלטים". מחד גיסא מהלך זה יפחית את מספר כתבי העת היוצאים לאור, שהם-הם הרעל המודפס החמור ביותר, ומאידך גיסא מהלך זה יכפה על הכותבים תהליך ארוך ומורכב, אשר בשל העלויות הגבוהות יביא בסופו רק מעטים לקרוא את דבריהם. את כל אשר נוציא לאור בעצמנו, נוציא מתוך כוונה להנחות את הלך הרוח הציבורי, ותכנים אלה יהיו תכנים זולים הפונים לקהל בעל המכנה המשותף הנמוך ביותר. המס ידכא את מרבית השאיפות הספרותיות, באשר הפחד מענישה יעודד את הכותבים להתרפס לרגלינו. אף אם יהיו מי שיתאוו לכתוב דברי שטנה על אודותינו, איש לא יוציא לאור את עבודותיהם. הרי, טרם ההוצאה לאור, מחויבים המוציאים לאור או המדפיסים בהיתר מן הרשויות. כך נדע מבעוד מועד אילו התקפות עיתונאיות מתוכננות כנגדנו, ולרשותנו תעמוד האפשרות לסתור אותן באמצעות תירוץ תירוצים על הנושא המדובר.

עלינו ליצור קבוצה נוספת, שתכלול מוסדות אשר כביכול יתנגדו למעשינו, ומתוכם מוסד אחד לכל הפחות,

שהתנגדותו

תיחשב

קיצונית.

מקיאבלי, מכון להפעלת "סוכנים

פרובוקטורים

(Agent Provo)

בקר (cateur) האוכלוסייה המקומית. שיטת הפעלת "סוכן פרובוקטור"

רווחה בעיקר

בקרב משטרים

לא דמוקרטיים,

ומטרתה הייתה

לעורר פעולות

לא חוקיות כנגד

המשטר ואחר

כך לחשוף אותן.

שיטה זאת

הייתה מוכרת

היטב במאה

התשע עשרה,

ובאופן אירוני

אף הרמן גדשה,

מחבר הנובלה

"ביאריץ"

הנזכרת לעיל,

היה סוכן

פרובוקטור של

המשטר הפרוסי. לעיון נוסף:

פולונסקי, סוכן פרובוקטור.

ספרות ועיתונות הם שניים מהכוחות החינוכיים החשובים ביותר, ומשום כך יהיו בבעלות ממשלתנו מרבית כתבי העת היוצאים לאור. באופן זה נעקר את ההשפעה המזיקה של העיתונות הפרטית ונוכל לשלוט ביעילות באופן חשיבתם של ההמונים. אם נותיר את קיומם של עשרה כתבי עת בבעלות פרטית, עלינו לייסד שלושים כתבי עת בבעלותנו, וכן הלאה. עם זאת, יש להסתיר מהלכים אלו מעיני הציבור על מנת שלא לעורר כל חשד. מסיבה זו כלל כתבי העת אשר בבעלותנו יפרסמו בעיקר דעות מנוגדות זו לזו וכן מגמות הפוכות זו מזו. כך יקנו כתבי העת הללו את אמון ההמון וימשכו את תשומת לבם של מתחרינו, אשר יפלו אף הם בפח זה, ולא יוכלו עוד להזיק.

גופים ציבוריים יחזיקו בכלל עמדות הכוח. גופים אלו יעמדו לצדנו ויגנו עלינו לפי הצורך. כתוצאה מכך השפעתם תהיה פחותה באופן יחסי לכוחם. את עמדות הכוח המשניות יתפסו גופים ציבוריים למחצה, שמטרתם למשוך את דעתם של האדישים ואת החלקים בציבור שטרם גיבשו דעה.

עלינו ליצור קבוצה נוספת, שתכלול מוסדות אשר כביכול יתנגדו למעשינו, ומתוכם מוסד אחד לכל הפחות, שהתנגדותו תיחשב קיצונית. אלו המתנגדים באמת לדרכנו, יטעו ויסברו כי כל מוסדות ההתנגדות המדומה שווים זה לזה, ועל ידי כך יחשפו בפנינו את סודותיהם.

העיתונים שנוציא לאור יציגו את מירב חילוקי הדעות הקיימים: דעות אריסטוקרטיות, דעות התומכות ברפובליקה, ואף דעות הדוגלות באנרכיה, כלומר אנרכיה תחת חוקה.

בדומה לאל ההינדי וישנו, האל ההינדי, מתואר במקורות כבעל ארבע זרועות. הטעות הנוגעת למספר הזרועות ב"פרוטוקולים" מקורה בדבריו של מקיאבלי ב"דיאלוגים

מהגיהנום". יתר על כן, הקבלה לאל הינדי אינה אופיינית ליהודי מאמין הרואה במעשה הפסלים חילול קודש ועבודת אלילים. מדובר אפוא בהוכחה נוספת לזיוף החיבור.

בדומה לאל ההינדי וישנו, גם לעיתונים אלו יהיו מאה זרועות, אשר כל אחת מהן תחוש את הדופק הפועם ואת הלך הרוח בכל רגע נתון. הואיל ואנשים נרגשים מאבדים את כוח רצונם ועל כן ניתנים להשפעה חיצונית. תנחה הזרוע את הלך הרוח בכיוון המתאים לכוונותינו בעת שיעלה הדופק. הטיפשים הללו, אשר יחשבו בתום לב כי אינם אלא מצטטים מתוך עיתוני המפלגות שלהם, ישננו למעשה את הדעות שהורינו להם לשנן. בעודם מדמיינים שהם הולכים בעקבות עיתוני המפלגות השונות, הם ילכו בעקבות הדגל אשר הנפנו לפניהם.

כדי להנחות את הכוחות העיתונאיים העומדים לרשותנו לפעול בהתאם לעקרונותינו, עלינו ליצור מערכת ברורה וזהירה של חוקים. תחת הכותרת "לשכת העיתונות המרכזית" נוכל ליזום אספות סופרים, אשר סוכנינו הרבים יחליפו במהלכן סיסמאות ואותות זה עם זה, מבלי ששאר הנוכחים ירגישו בכך. כוחות העיתונות שבשליטתנו יירו תחמושת סרק כנגד העיתונות הרשמית בדמות סתירות שטחיות למאמרים פרי עטנו ודיונים אשר אינם יורדים לעומקם של דברים, וכל זאת אך ורק כדי לספק לנו הזדמנות להביע את דעותינו בצורה נרחבת יותר מאשר יכולנו בהצהרתנו הראשונה. תועלת רבה נפיק מכך.

ההתקפות שתצאנה מתוך העיתונות תסייענה בידינו לשכנע את הציבור בקיומו של חופש העיתונות. סוכנינו ינצלו הזדמנות זאת, ויצהירו כי כל אותן התנגדויות למהלכינו הינן פטפוטי סרק ותו לא, מכיוון שעד כה לא נמצאו צידוקים בעלי משקל ליציאה כנגד הוראותינו.

הבנייה החופשית הכוונה למסדר "הבונים החופשיים". משפט זה הוא שיבוש של דברי מקיאבלי בדיאלוג האחד עשר: "העיתונות היא סוג של בנייה חופשית". בעוד שדבריו

של מונטסקייה מ ל מ ד י ם כ י ל ד ע ת ו העיתונות היא תחום שבו רבים הסודות, מחברי "הפרוטוקולים" ט ו ע נ י ם לתיאוריית קשר רחבת היקף בין "זקני ציון" למסדר "הבונים החופשיים". ה ת י י ח ס ו ת מקיפה לנושא ז ה ת י ד ו ן ב"פרוטוקול" החמישה עשר.

אמצעים כגון אלו שצוינו לעיל הינם אמצעים מועילים אך עם זאת הם מוסתרים מעיני הציבור. כפועל יוצא של השימוש בהם נוכל להטות בהצלחה את הלך הרוח הציבורי לביטחון מוחלט בממשלתנו. הודות להם נוכל לעורר או להרגיע את קול ההמון בכל הנוגע לסוגיות מדיניות בהתאם לצרכינו. באופן זה נוכל להכריע בדיון ציבורי או לחסלו, להוציא לאור בדפוס דברי אמת או דברי שקר, עובדות או הפרכות, הכול בהתאם להבנת הציבור ולאהדתו, על מנת שנוכל להכיר טוב יותר את הקרקע בטרם נצעד עליה. כך נוכל לגבור על מתחרינו מבלי להיכשל, היות שלצדם לא עומדים גופי התקשורת העומדים לרשותנו. מתחרינו אינם מסוגלים להביע את עמדותיהם בבירור ואילו אננו לא נידרש כלל להפריך את עמדותיהם. מעת לעת נפרסם רעיונות אחדים בקטגוריה השלישית של העיתונות שהוזכרה לעיל, ולאחר מכן העיתונות הרשמית לכאורה תפריך אותם באופן נמרץ.

בעיתונות הצרפתית קיימת זה זמן רב הזדהות מרומזת עם **הבנייה החופשית**. כל זרועות העיתונות כפופות יחד לסודיות מקצועית, וכמו הידעונים מימי קדם, אף חבר לא יגלה את מקורות המידע אשר מהם הוא ניזון, מלבד כאשר ברצונו להביאם לידיעת הכלל.

וקופת שרצים זו עלולה להתגלות. בנוסח האנגלי ל"פרוטוקולים" וכן ב"דיאלוגים מהגיהנום" נכתב (בתרגום) "סודות מבישים". על כן הביטוי העברי "קופה של שרצים"

(מסכת יומא, כב ע"ב) מתאים היטב להקשר.

חישובינו העלו כי יהיה עלינו לעורר את השאיפות שתי הפסקאות האחרונות ב"פרוטוקול" זה אינן מתאימות להקשר שבו הן מופיעות. דברים ברוח דומה טוען מקיאבלי

בדיאלוגים השלושה עשר והחמישה עשר, הדנים בתיאוריות קשר ובזכות הבחירה. ייתכן שמחברי "הפרוטוקולים" שגו בשיבוץ הפסקאות הללו, שאותן ייעדו ל"פרוטוקול" מאוחר יותר.

אין עיתונאי אחד המעז לבגוד בתקנת הסודיות, היות שאיש מהם לא הורשה לעסוק במקצוע זה אלא אם תלויה קופת שרצים על גבו וקופת שרצים זו עלולה להתגלות. בינתיים, ידועות קופות השרצים הללו אך למתי מעט, והעיתונות ממשיכה להשפיע על דעות ההמונים השמחים לנהור בעקבותיה.

חישובינו העלו כי יהיה עלינו לעורר את השאיפות כלפי העיר הגדולה דווקא במחוזות הכפריים, ועלינו להציגה כמקום אידיאלי לחיות בו, משום שבו, ולא במחוזות הספר, ניתן לשאוף לעצמאות. ברור כי ידנו תהא גם בזה, וכי העיקרון הנובע מהחלטה זו זהה לדברים שצוינו לעיל. ברם, טרם נגשים את כוחנו במלואו עלינו לדאוג לכך שהערים הגדולות תיכנענה להלכי הרוח הציבוריים המקובלים במחוזות הספר השונים, כלומר, להלכי הרוח של ההמון אשר סוכנינו הטמיעו מבעוד מועד. לכשתבשיל נפשם של הכפריים בעניין זה, לא תהיה ליושבי הערים היכולת להתנגד לתפישות עולמם, והם יקבלו עובדה זו כעובדה מוגמרת.

לכשיחל עידן המשטר החדש ונבוא בשערי עמדות הכוח, לא נוכל להותיר לעיתונות לחשוף כל שחיתות ציבורית. עלינו לנטוע בהמונים את האמונה שהמשטר החדש עומד לשביעות רצון כלל האזרחים במידה כה רבה עד כי אף הפשיעה פסקה לחלוטין. אין להביא לידיעת הציבור התרחשויות של פשעים, והבודדים שידעו על כך יהיו הקורבנות ועדים אקראיים.

פרוטוקול 13

ביטול חיוניותה של דעת הציבור

כדי למנוע

מההמונים לחשוב בכוחות עצמם עלינו להטות
את תשומת לבם לשעשועים, למשחקים,
לבילויים, לריגושים ולאולמות מפוארים.

פרוטוקול 13 "פרוטוקול" זה, בדומה ל"פרוטוקול" השנים עשר, מועתק מתוך הדיאלוגים השנים עשר והשלושה עשר, למעט משפטים בודדים היוצרים זיקה

למזימתם של

"זקני ציון". משפטים אלה נוספו מאוחר יותר בידי מחברי "הפרוטוקולים".

מכאן תחל התקשורת לפלג את תשומת הלב הציבורית לבעיות

חדשות, אחד מתפקידיה של התקשורת, כפי שמצטיירים מדבריו של מקיאל ב"דיאלוגים מהגיהינום" ובהמשך ב"פרוטוקולים" הוא הסחת דעת הציבור מפני הנושאים הדחופים שעל סדר היום בעיקר באמצעות ריבוי גירויים ועידוד הצרכים החומריים. רעיון דומה עלה ברומן

העיסוק בשאלות המדיניות המשמעותיות ייוותר בידיהם של אלו שהעלו אותן מלכתחילה וכיוונו אותן במשך

מאות שנים.

הכוונה היא ל"זקני ציון". בנבילה "ביאריץ" נכתב כי נציגי שנים עשר השבטים נהגו להתכנס בבית הקברות פעם במאה שנים ולדון בהמשך מזימתם להשתלטות על העולם.

הצורך

הקיומי בפת לחם יכפה על הגויים את השתיקה ויהפוך אותם למשרתים כנועים. עלינו לקחת מקרב הגויים משרתים שאותם נגייס אל שורות אמצעי התקשורת. משרתים אלה יעוררו פולמוסים שונים שעניינם בחוסר הנוחות שלנו להוציא לאור מסמכים רשמיים שונים. באותה שעה, תחת מעטה השאון שייווצר כתוצאה מדיונים אלה, נוציא אל הפועל צווים ותקנות ונציגם לציבור כעובדות מוגמרות. איש לא יעז לדרוש שינוי לאחר שאלה ייקבעו באופן גמור. יתר על כן, צווים ותקנות אלה יוצגו כשיפורים. **מכאן תחל התקשורת לפלג את תשומת הלב הציבורית לבעיות חדשות**, משום שהטמענו בהמונים את ההרגל לחפש בכל הזדמנות עניין חדש לעסוק בו.

לאחר מכן, מובילי דעת קהל חסרי מוח, אשר אף ברגע זה אינם תופשים שאין להם כל מושג בנוגע ליכולותיהם, ישקעו בפולמוסים חדשים על אודות סוגיות חדשות. **העיסוק בשאלות המדיניות המשמעותיות ייוותר בידיהם של אלו שהעלו אותן מלכתחילה וכיוונו אותן במשך מאות שנים.**

מכל זה עליכם להבין כי באמצעות שליטה בדעת ההמון נוכל להביא ביתר קלות את הצלחת פעולת המנגנון שלנו, ואתם יכולים להבין עוד כי איננו מחפשים גילויי אהדה למעשינו, אלא בעבור הדברים שיהיה עלינו לומר ביחס לשאלה כזו או אחרת. בכל רגע נתון עלינו להודיע בציבור כי אנו מקווים ומשוכנעים כי פועלנו זה הינו לטובת הכלל, ותחושות אלו הן המנחות אותנו בכל מעשינו.

על מנת להסיח את דעתם של האנשים המתוחים יתר על המידה מדיונים בנושאים מדיניים, עלינו להעלות בעיות חדשות

"עולם חדש מופלא" מאת אלדוס האקסלי, ובספרו של ניל פוסטמן "בידור עד מוות" (ספריית פועלים, 1990) מובא לדיון תפקידה של תקשורת ההמונים.

אשר רק לכאורה תהיינה קשורות בהם, כדוגמת התעשייה. בבעיות אלה יוכלו ההמונים להתחבט כאוות נפשם. רוב ההמון ישמח לנוח מכל אותם מהלכים כמו-מדיניים, אותם מהלכים אשר הובלנו במו ידינו, על מנת להיאבק בממשלות הגויים. בתנאים אלו נוכל להובילם לכדי ההבנה שקיימת התייחסות מדינית גם לנושאים חדשים.

"הפרוטוקולים של זקני ציון"
תרגום לבוסנית, 1929.

כדי למנוע מההמונים לחשוב בכוחות עצמם עלינו להטות את תשומת לבם לשעשועים, למשחקים, לבילויים, לריגושים ולאולמות מפוארים. בקרוב נשלח הודעות לעיתונות לגבי תחרויות נושאות פרסים בענפים שונים של אמנויות וספורט. עניינים מסוג זה יסיחו את דעתם לחלוטין מן הסוגיות שלגביהן עלול להתעורר הצורך במאבק. ברבות הימים יורגלו ההמונים בחוסר עצמאות המחשבה והם יביעו את דעתם הזזה לזו שלנו, משום שאנחנו בלבד נוכל להציע קווי מחשבה חדשים באמצעות גופים אשר אינם נראים כמקושרים אלינו.

מטרתם של הליברלים האוטופיים תוגשם במלואה לאחר שממשלתנו תוכר כממשלה היחידה. עד לרגע ההוא הם עתידים לשרת אותנו שירות מועיל. מסיבה זו בלבד עלינו להמשיך ולכוון את המחשבה דרך כל פיתולי התיאוריות הפנטסטיות, החדשות והמתקדמות לכאורה. אם נתבונן במילה "קדמה", נראה כי הצלחתנו בהטעיית הגויים הטיפשים מובנת מאליה. כעת, אף לא גוי אחד יכול לתפוש כי למעט המצאות חומריות, מילה זו רחוקה מן האמת, וזה מכיוון שהאמת היא אחת ומיוחדת ואין עבודה מקום בתוך ה"קדמה".

קדמה היא תפישת עולם שקרית שתי הפסקאות
החותמות את "הפרוטוקול" אינן מופיעות ב"דיאלוגים
מהגיהנום" או ב"נאום הרב".

קדמה היא תפישת עולם שקרית שתפקידה הוא הטלת צל על
האמת, כך שאיש לא יוכל לדעת זאת מלבדנו, העם הנבחר,
שומרי האמת.

כאשר נייסד את ממלכתנו, יקומו דרשנים מקרבנו ויספרו
בלהט על אודות הבעיות הגדולות אשר בגללן נותר המין
האנושי באנרכיה מוחלטת עד אשר באנו עם ממשלתנו הטובה
והמיטיבה. מי יחשוד שכל הבעיות הללו כווננו ונוצרו בידינו
בהתאם לתכנית המדינית אשר איש לא חשף משך מאות שנים?

פרוטוקול 14

השמדת הדת כצעד קודם
לעליית אלוהי היהודים

ד"ר
הסיבה

בגינה עלינו לחסל את יתר דתות העולם.

אלא ישמש דוגמא עבור הדורות הבאים אשר יתחנכו על ברכי תורת משה. אחת ממטרותיהם של "שנים עשר נציגי שבטי ישראל", מתוך הנובלה "ביאריץ", היא

הכחדת הנוצרים וזאת באמצעות גיור ובאמצעות נישואי יהודים לנוצרים. ל"דבריהם" יכול הגזע היהודי לסבול עירוב דם נוצרי מבלי לסכן את המשך קיומו. על הגזע היהודי ראו הערה ב"פרוטוקול" 3. [עמוד 41](#): "המדע המדויק של המבנה החברתי"

נפרסם מדי יום מאמרים אשר בהם נשווה בין שלטוננו המיטיב ובין ממשלות העבר. פסקה זאת והבאות אחריה מועתקות בחלקן מתוך דבריו של מקיבלי בדיאלוג השנים

עשר מתוך "הדיאלוגים מהגיהנום". יתר התוכן שב"פרוטוקול" זה הוא פרי המצאתם של מחברי "הפרוטוקולים".

לאחר עלייתנו לשלטון, לא נתיר חופש דתי אלא את היהדות לבדה, וזאת משום שקיים אל אחד אשר קבע את ייעודנו כעם הנבחר, והוא זה שקשר את גורלנו בגורל העולם. זו הסיבה בגינה עלינו לחסל את יתר דתות העולם. אם ייוותרו מספר אתאיסטים כשלב ביניים, מכל סיבה שהיא, הדבר לא יפגום בתכניתנו, **אלא ישמש דוגמא עבור הדורות הבאים אשר יתחנכו על ברכי תורת משה**. שעבדנו את כלל האומות באמצעות מערכת ההיגיון ובהמשך נוכל להדגיש את חוקיה הנסתרים אשר בהם, כך נאמר, טמון הכוח כולו.

נפרסם מדי יום מאמרים אשר בהם נשווה בין שלטוננו המיטיב ובין ממשלות העבר. אף על פי שהשלום הושג לאחר מאות שנים של מהומות ואי-סדר, יתרונותיו יוצגו כהישג של עידן מבורך. כמו כן, נציג את משטרי הגויים ואת מגרעותיהם בצבעים אפלים, נזרע סלידה ותיעוב כלפי ממשלות העבר עד אשר ההמונים יעדיפו שלום בתנאי עבדות על פני זכויות לכאורה של חירות - זכויות אשר הביאו לעינוי האזרחים ולהשמדת ניצני הקיום האנושי משום שנוצלו בידי חבורת הרפתקנים אשר לא ידעו מימינם ומשמאלם. בשל השינויים המרובים אשר חוללנו בסדרי הפקידות בזמן שחתרנו תחת מוסדותיהם הממשלתיים, יתעייפו ההמונים ויסכימו לקבל כל חלופה אשר נציג בפניהם, ולו כדי לא לשוב אל המאבק ואל העבודה הקשה. נזכיר שוב ושוב את הטעויות ההיסטוריות של משטרי הגויים, אשר גרמו למין האנושי לסבול במשך מאות רבות של שנים כתוצאה מחוסר הבנה הקשור בענייני רווחה, מרדף אחר מפעלים דמיוניים ליצירת שירותי רווחה ציבוריים והתעלמות

לנו בלבד יהיו מקורות הידע על היהדות ולעולם לא

נסגיר את סודותיה. בדיאלוג השנים עשר אוסר מקיאבלי

על כל שיח ביקורתי דתי באשר הוא, אך מתיר דיונים בסוגיות

דת. מחברי

"הפרוטוקולים"

שינו את כוונתו

ואת הנושאים

שבהם יותר

להוגי הדעות

לדון.

מכך שמפעלים אלה החמירו את המצב במקום לשפרו, בכל
האמור לקיום האנושי.

הצגתם של עקרונותינו ושל האמצעים בהם ננקוט, כניגוד גמור
לסדר הישן והרקוב של החברה, תגביר את כוחם.

הוגי הדעות שבקרבתנו ידונו בכל החסרונות שמציגות הדתות
האחרות בהן מאמינים הגויים, אך לאיש לא יותר לדון בדת
היהודית מנקודת מבט אובייקטיבית, למעט לבני עמנו. **לנו
בלבד יהיו מקורות הידע על היהדות ולעולם לא נסגיר את סודותיה.**

במדינות המכונות "נאורות" יצרנו זה מכבר סוגות ספרותיות
חסרות היגיון, טמאות ודוחות. נמשיך להותיר את קיומן של
סוגות ספרותיות אלו בתחילת ימי ממשלתנו כדי להוכיח את
הניגוד בין לבין ההכרזות שתישמענה ממרום מושבנו. אנשינו
החכמים, שהוכשרו להנהגת הגויים, יכינו נאומים, תכניות,
רשימות ומאמרים שונים אשר באמצעותם נוכל להשפיע
על מוחותיהם של הגויים ולכוון אותם בהתאם לכיווני הידע
והמחשבה בהם נחפוץ.

פרוטוקול 15

ייסוד הבנייה החופשית;
דיכוי חסר רחמים של האויבים

אין להם, לגויים,

מושג קלוש באשר לתכניותינו ובאשר להשלכות
המידיות של מעשינו.

והיא תתבצע במקומות רבים בו זמנית. ההפיכה הצבאית כאופן ההשתלטות על העולם נדונה בהערה ב"פרוטוקול" 7, עמוד 60 "נושא המלחמה העולמית".

האגודות הללו, אשר שירתו בעבר את מטרותינו, תפורקנה לחלוטין וחבריהן יוגלו ליבשות מרוחקות.

מאירופה.

מקיאבלי בדיאלוג השלושה עשר אינו מתייחס למסדר "הבונים החופשיים" באופן ייחודי, אלא מכריז באוזני מונטסקייה כי בדומה לכלי התקשורת, גם האגודות הסודיות מהוות סכנה לשלום השליט. בפסקאות הבאות הוא מסביר את דרך פעולתו בנושא.

ההפיכה

הצבאית שתביא לשלטוננו תבוא לאחר ההכרה בחוסר התועלת של כל צורות הממשל הקיימות (זמן רב עשוי לחלוף, ואולי אף מאה שלמה, בטרם יכירו בכך ההמונים), והיא תתבצע במקומות רבים בו זמנית. לאחר מכן יהא עלינו למנוע כל ניסיון לקשירת קשר נגדנו. כדי להגשים מטרה זאת נוציא להורג ללא רחמים כל אדם חמוש שיתנגד לממשלנו.

כל חברות באגודה סודית מכל סוג שהוא תגרור אחריה עונש מוות. האגודות הללו, אשר שירתו בעבר את מטרותינו, תפורקנה לחלוטין וחבריהן יוגלו ליבשות מרוחקות מאירופה.

להלן אציג את האופן בו נתמודד מול הגויים הנמנים עם מסדר הבונים החופשיים, אשר ידיעותיהם מסוכנות לתכניתנו, ואם נחוס על חייהם מכל סיבה שהיא יהא עליהם להיוותר בחשש מתמיד מהגליה. היות שממשלתנו העתידית תשב באירופה עלינו לחוקק חוק לפיו נגלה מיבשת זו כל חבר לשעבר באגודה סודית. ספר חוקי ממשלתנו יושלם ללא קושי.

את הסדר נוכל להשיב על כנו באמצעים חמורים אשר יוכיחו את סמכותנו המוחלטת, ונעשה זאת בכל מקום שבו שתלנו בקרב הגויים זרעים של חוסר שקט ושל עקרונות הדת הפרוטסטנטית. אל לנו לחשוש ממספרם הרב של הקורבנות אשר יוקרבו למען רווחת העתיד. זוהי חובתה של כל ממשלה אשר במחויבותה וביכולתה להשיג את הטוב העילאי אף במחיר חיי אדם.

להלן אציג את האופן בו נתמודד מול הגויים הנמנים עם מסדר הבונים החופשיים, פסקה זאת אינה מופיעה ב"דיאלוגים מהגיהנום".

עקרונות הדת הפרוטסטנטית. ב"דיאלוגים מהגיהנום" קיימת התייחסות אחת לנצרות הפרוטסטנטית, וזאת בהקשר שונה מהמובא כאן. הדת הרשמית של האימפריה הרוסית הייתה הנצרות הפרובוסלאבית (אורתודוקסית). מבחינה היסטורית, מקורה של הנצרות האורתודוקסית במזרח האימפריה

הרומית, במה שהפך להיות האימפריה הביזנטית. הנצרות האורתודוקסית שונה מן הנצרות שהתפתחה במערב האימפריה הרומית, והפכה לימים להיות הנצרות הקתולית. מתוך הנצרות הקתולית יצא הזרם הפרוטסטנטי, לאחר הרפורמות שהנהיג הכומר מרתינ לותר במאה השש עשרה. מכאן ברור כי מטרתם של מחברי "הפרוטוקולים" הייתה גם תעמולה דתית כנגד הנצרות הפרוטסטנטית, שאותה הציגו כחלק ממזימה יהודית.

בית המלוכה הרוסי אין כל התייחסות ב"דיאלוגים מהגיהינום" לבית המלוכה הרוסי, וייתכן שזאת תוספת של מחברי "הפרוטוקולים" שנועדה כדי להציג את בית המלוכה

האימפריאלי כאחד מאויביהם הגדולים של "זקני ציון".

נייסד לשכות של בונים חופשיים, פסקה זאת והבאה אחריה אינן מופיעות ב"דיאלוגים מהגיהינום", אך הן מתאימות לעקרונות ההונאה של מקיאבלי וראו הערה ב"פרוטוקול" 5. [עמוד 53](#): "בשל כך, עלינו לייסד מוסדות ראווה"

אשר נהרות של דם זרמו בה ואף על פי כן לא פגעה כלל בסיציליה שעמדה מאחורי מאורעות הדמים. משפט זה הוא שיבוש הכתוב ב"דיאלוגים מהגיהינום".

בעוד שמקיאבלי מתייחס למנהיג הרומי סילה (78-138 לסה"נ) מחברי (Sylla), "הפרוטוקולים" התייחסו, ככל הנראה, למלחמת האזרחים שהתחוללה באיטליה בתקופת כתיבת "הדיאלוגים מהגיהינום", כחמישים שנה קודם לכן.

הגורם החשוב ביותר להבטחת יציבות ממשלתנו הוא חיזוק כוחה ושמה הטוב, ואת אלה נוכל להגשים אך ורק באמצעות מצג של סמכות יציבה אשר לו חזות בלתי מנוצחת הנשענות על סמכות עליונה - כאילו האל בעצמו בחר בממשלה. עד לאחרונה היה **בית המלוכה הרוסי** בעמדה כזאת ולמעשה היה אחד מיריבינו הגדולים ביותר בעולם, למעט האפיפיור. זכרו את הדוגמא של איטליה, **אשר נהרות של דם זרמו בה ואף על פי כן לא פגעה כלל בסיציליה שעמדה מאחורי מאורעות הדמים**. בעקבות התעללויותיו באיטלקים, ראו אנשי סיציליה את האפיפיור כמו אל, ועם שובו לאיטליה בגאון, הוא הועלה לדרגה שממנה לא ניתן היה להוציאו להורג. אלה אשר גבורתם ואומץ לבם מהפנטים את ההמונים, אינם נפגעים על ידם.

נייסד לשכות של בונים חופשיים, נכפיל את מספרן ונמשיך בכך עד אשר נבסס את שלטוננו. עלינו לפתות ברחבי העולם את אלו היכולים לשמש בתפקידים ייצוגיים, היות שלשכות אלו תשמשנה לאיסוף מידע חשוב ולרכישת השפעה.

הלשכות הללו תפעלנה תחת גוף מנהלי יחיד שינוהל על ידי הטובים שבאנשינו ואיש מלבדנו לא יידע את דבר קיומו. ראשי הלשכות ימנו נציגים על מנת להסתיר את קיומו של הגוף המנהלי הנזכר לעיל, ונציגים אלו ינפיקו תכניות ואשרות כניסה. נכבול בשלשלאות כבודות את הגורמים המהפכניים והליברליים של החברה המצויים בתוך הלשכות הללו. החברות בלשכות לא תוגבל למעמד חברתי זה או אחר, כי אם כל אדם בכל מעמד חברתי יוכל להצטרף לשורות הבנייה החופשית. מטבע הדברים כל המזימות, אף הסודיות ביותר, תתגלינה לנגד עינינו ותיפולנה לידינו האמונות למן הרגע שבו הגו אותן

על פי רוב הבאים בשערי האגודות הסודיות
הם דווקא השאפתנים ביותר פסקה זאת והבאות
 אחריה משלבות קטעים מתוך הדיאלוג השלושה עשר עם

תוספות מקוריות
 של מחברי
 "הפרוטוקולים"
 ברוח הדברים
 שנכתבו
 ב"פרוטוקולים"
 קודמים.

לראשונה הזוממים. מרביתם של סוכני הביון ישתייכו אף הם
 ללשכות השונות. תרומתם לתכניותינו לא תסולא בפז, שכן הם
 יתמודדו בעצמם מול אלו המסרבים להיכנע. מתוקף תפקידם
 ימלאו הסוכנים הללו אחר פקודותינו בכל מקרה שבו יבחינו
 בהתגרות, התססה או דבר דומה.

על פי רוב הבאים בשערי האגודות הסודיות הם דווקא השאפתנים
ביותר: אנשי עסקים ואנשים אחרים אשר סביבתם אינם
 מחשיבה אותם כאנשים הגונים. בכל אלה נוכל לשלוט באופן
 מלא וכך יעלה בידנו לנהל את המנגנון המתוכנן שנזכר לעיל.
 בהתאם לתכניותינו, על מנת לנתץ את תחושת ההזדהות בקרב
 האומות ובקרב הפלגים הרעיוניים השונים, נעזיר תסיסה
 במקומות רבים ברחבי העולם. אם בעיצומו של מהלך זה
 תירקם קנוניה מכל סוג שהוא, יעמוד בראשה אחד ממשרתינו
 הנאמנים ביותר. יהא זה אך טבעי שאנו לבדנו נקבע את מסלול
 פעולותיהם של הבונים החופשיים, משום שאיש מלבדנו אינו
 יודע מהו היעד ומהי המטרה של כל מהלך שיינקט בעתיד. אין
 להם, לגויים, מושג קלוש באשר לתכניותינו ובאשר להשלכות
 המידיות של מעשינו. הרי הם טרודים בדרך כלל בהגשמת
 מאווייהם הרגועים ובשאיפותיהם להשיג דבר מה שאותו
 ביקשו להשיג זה זמן רב.

הם אינם משגיחים בכך שאותו רעיון ממש אינו אלא פרי תכנון
 מוקפד ושנחננו, במו ידינו, שתלנו אותו במחשבותיהם.

הגויים מצטרפים ללשכות הבנייה החופשית מתוך סקרנות, או מתוך התקווה כי באמצעות לשכות אלה הם יוכלו למצוא את דרכם להכרה חברתית. אחדים מצטרפים על מנת למצוא את הבמה להצגת רעיונותיהם האוויליים וחסרי הבסיס בפני קהל מאזינים. אלה צמאים לתחושת ההצלחה העממית ולתשואות הקהל, ועלינו לדאוג לכך כי יקבלו אותן בשפע. מטלתנו אפוא היא להביאם אל ההצלחה אשר אליה הם מייחלים ובעשותנו כך נוכל לנצל את היהירות הנובעת ממנה. בל נשכח כי ההמונים משתכנעים לקבל את עצתנו באופן בלתי מודע ובלא כל היסוס. באופן זה נוכל לשכנעם שדרך חשיבתם היא הנכונה. מתוך נפתולי מחשבתם נבעו רעיונות ייחודיים, ואין מקום לקבלת רעיונותיהם של אחרים. לא תוכלו לשער בנפשכם את מידת התמימות המאפיינת אף את הנבונים מבין הגויים כאשר הם מובלים

"הפרוטוקולים של זקני ציון" - תרגום לאוקראינית 1927.

לכדי הונאה עצמית, ולא תוכלו להעלות בדעתכם כמה קל להניא אותם ממעשיהם באמצעות כישלון זעיר כדוגמת קהל שאינו מריע, ולאחר מכן להביאם לכדי התרפסות וכניעה על מנת לזכות שוב באהדת הקהל. הגויים מוכנים ומזומנים להקריב את עתידם על מזבח האהדה הציבורית, ממש כשם שבני עמנו מוכנים להתעלם מן האהדה הציבורית, על מנת להבטיח את עתידנו. התנהגות זו הופכת את מלאכת ההשפעה על מחשבותיהם לפשוטה מאין כמוה, הרי הגויים - חזותם כשל נמרים, אך אופיים כשל כבשים, ואין בראשיהם דבר מלבד אוויר. והנה, מצאנו להם תחביב לעסוק בו - לחלום על היום שבו תשקע ייחודיותו של הפרט, ותהיה חלק מן האנושות.

הוכחה זו מבטיחה את הצלחתנו יותר מכול. לכל אורך "הדיאלוגים מהגיהנום" בז מקיאבלי לעקרון השוויון, אך הוא אינו נוקט במינוחים מדעיים כגון "חוק עליון של הטבע"

המופיעים בפסקה. אלה, כמו גם הכתיבה בגוף ראשון, הם הוספות של מחברי "הפרוטוקולים", וראו ["פרוטוקול" 11 עמוד 84](#): "אינה אלא סלע קיומנו ומעוז עוצמתנו" על הגישות החילוניות בחיבור זה.

כך מגנים אנו על הגזע היהודי מפני השמדה.

הכתוב במשפטים אלה אינו מצוי בדיאלוג השלושה עשר, אולם מקיאבלי התייחס במקומות שונים ב"דיאלוגים מהגיהנום" לקרבנות ההכרחיים שיש להקריב על מנת לבסס את שלטון הנסיך.

חכמינו ניחנו בראיית הנולד כשאמרו "המטרה מקדשת את האמצעים". אמירה המיוחסת למקיאבלי, ודמותו של מקיאבלי אף אומרת אותה בדיאלוג הראשון.

הגויים לא השכילו להבין עד כה, וככל הנראה לעולם לא יבינו, כי תחביב זה אינו אלא הפרה ישירה של חוק עליון של הטבע, לפיו כל ישות מברואי העולם נפרדת מזולתה. אם מתוך חוסר הבנתם עלתה בידנו ההזדמנות להוביל אותם אל עבר עיוורון רוחני, האין זה מוכיח בבירור כמה מפגרת היא דרך חשיבתם בהשוואה לדרך חשיבתנו אנו? הוכחה זו מבטיחה את הצלחתנו יותר מכול.

חכמינו ניחנו בראיית הנולד כשאמרו "המטרה מקדשת את האמצעים". כיום, אנו יודעים בבירור כי על מנת להגשים מטרה רבת חשיבות יש לנקוט ללא היסוס בכל האמצעים העומדים לרשותנו ואין לחשוש ממספר הקרבנות אשר יוקרבו על מזבח ההצלחה. אל לנו למנות את הקורבנות מקרב צאן הגויים. אמנם הקרבנו רבים גם מקרב בני עמנו, אך בעשותנו כן הבטחנו עבורם מעמד נשגב. מניין הקורבנות מקרב אנשינו נמוך באופן יחסי מזה של הגויים. כך מגנים אנו על הגזע היהודי מפני השמדה.

המוות הוא הסוף הבלתי נמנע של כל אדם ואדם. טוב יהיה אם המוות יפקוד במהרה את אלו אשר מתערבים בעבודתנו ולא את אנשינו – מהנדסי התכנית. מובן מאליו שעלינו להביא למותם של הבונים החופשיים באופן שלא יעורר כל חשד, למעט, אולי, את חשדם של אחיהם למסדר. כל אלה ימותו בבוא העת ממחלה קשה, ואחיהם, ביודעם זאת, לא יעזו למחות כנגדנו. באופן זה נעקור מן השורש את התנגדותם של חברי מסדר הבונים החופשיים להוראותינו.

ואין לחשוש ממספר הקרבנות אשר יוקרבו על מזבח ההצלחה.

מחברי "הפרוטוקולים" לא העתיקו את תוכן הדיאלוג השלושה עשר בחטיבה אחת, כי אם טרפו את הרעיונות שעלו בו. הערה זאת על הקרבנות ההכרחיים מופיעה בתחילת הדיאלוג, בהקשר לתיאור המאורעות באיטליה (הפסקה הרביעית שב"פרוטוקול" זה).

בעוד אנו מטיפים לליברליזם באוזני הגויים עלינו לשמור על צייתנותם המוחלטת של אנשינו ושל

סוכנינו. פסקה

זאת אינה מצויה ב"דיאלוגים מהגיהנום" או ב"נאום הרב" וייתכן שהיא מקורית.

לאור זה ברור כי הטבע בעצמו ייעד אותנו להוביל את העולם ולהנחותו.

מחברי "הפרוטוקולים" הטמיעו ב"זקני ציון" אורח מחשבה חילוני ומדעי. על כן לא האל בחר בעם היהודי, אלא הטבע בעצמו "ייעד" לגזע היהודי את השליטה בעולם, וראו גם הערות

ב"פרוטוקול" 11.

בעמוד 84: "אינה אלא סלע קיומנו ומעוז עוצמתנו", וב"פרוטוקול"

זה, עמוד 106

"הוכחה זו

מבטיחה את הצלחתנו יותר מכול".

בתי המשפט יכריעו בהתאם לרצוננו אף בסוגיות החשובות ביותר העוסקות בעקרונות יסוד או בעניינים

מדיניים. משפט זה מועתק מתוך דבריו של מקיבלי בדיאלוג השלושה עשר. יתר הכתוב בפסקה נכתב על ידי מחברי "הפרוטוקולים".

בעוד אנו מטיפים לליברליזם באוזני הגויים עלינו לשמור על צייתנותם המוחלטת של אנשינו ושל סוכנינו.

אכיפתם של החוקים אשר חוקקו הגויים תידלדל לפי הנחיותינו, ואילו הפרשנות הליברלית לחוקים הקיימים תוביל לחתירה תחת שלטון החוק. בתי המשפט יכריעו בהתאם לרצוננו אף בסוגיות החשובות ביותר העוסקות בעקרונות יסוד או בעניינים מדיניים. בעזרת סוכנינו בעיתונות ובמקומות אחרים נפעל להצדקת ההחלטות הללו בעיניהם של הפקידים השונים. לכאורה אין כל משותף בינינו ובין סוכנינו, אולם סוכנים אלה יביעו את רצונותינו באינספור מאמרי דעה באמצעי התקשורת. סנאטורים ופקידים בכירים ילכו אף הם, כעיוורים, בעקבות יועצינו. שְׁקָלָם של הגויים הוא כשל בעלי החיים, והם אינם מסוגלים להכיל את מורכבותן של חקירות ושל תצפיות, לא כל שכן ראייה לטווח ארוך או הבנת תהליכים ותוצאותיהם.

הפרדה זו בין יכולת החשיבה וההיגיון של הגויים לבין זו שלנו, ברורה מעצם בחירתנו כעם הנבחר, כלומר, גזענו נעלה על הגויים אשר עודם נוהגים בהתאם לדחפים הבסיסיים ביותר, כבעלי החיים. הם מסוגלים לייחל ולהביע משאלות אך אינם מסוגלים לחזות את העתיד ואינם מסוגלים להמציא דבר, למעט, אולי, המצאות חומריות. לאור זה ברור כי הטבע בעצמו ייעד אותנו להוביל את העולם ולהנחותו.

כאשר יבוא היום לשלטוננו הגלוי, ועמו הצגת התועלת שבו עבור בני האדם ככלל, נהפוך את עולם החוק על פיו. החוקים שנחוקק יהיו קצרים, ברורים ואיש לא יחמוק מפניהם.

חוקינו לא יהיו מושאים למגוון פרשנויות, אלא כאלה שכל אדם יוכל להביןם באופן המדויק ביותר.

הרעיון המרכזי בחוקינו יהיה הציות לסמכות, ומיומנות הציות תובא לכדי שלמות. כך נחסל את חורשי רעתנו, משום שהכול יהיו חייבים בדין בפני הסמכות העליונה.

ניצול הסמכות לרעה מצדם של בעלי הדרגות הנמוכות יגרור ענישה חמורה וחסרת רחמים עד אשר הכול יאבדו את רצונם לבדוק את מגבלות כוחנו. נעקוב יומם וליל אחר כל צעד של מעמד הפקידות, אשר בו תלוי תפקוד המנגנון הממשלתי, משום שרשלנות במקום זה עשויה להוביל לרשלנות במקומות אחרים. כל מקרה של הפקרות או ניצול סמכות לרעה יסתיים בענישה שתהווה דוגמא, ולא יהיו חריגות מכך.

"הפרוטוקולים של זקני ציון",
תרגום לרומנית, 1923

פשעים כגון הסתרת אשמה או העלמת עין מעבירות על החוק, שעברו פקידים בכירים, ייעלמו לאחר ענישתו של הראשון בפושעים, מכיוון שהכול יראו את העונש החמור שייגזר עליו. למען השמירה על כוחנו ועל כבודנו יש להחמיר בענישה כנגד העוברים על החוקים על מנת לזכות ברווח אישי, גם אם מדובר במעשה פעוט. ענישה מוגזמת כמוה כנפילה בשדה הקרב הפקידותי למען הסמכות, העקרונות הנעלים והחוק אשר אינם מתירים כל סטייה מדרך הישר. ענישה מוגזמת היא תפישת עולם המציבה את טובת החברה בראש מעייניה. אציין עוד כי לסטייה ייחשב כל מקרה שבו מעלה הפרט את טובתו האישית על טובת החברה, אף אם יטען להגנתו כי מעשיו נועדו לטובת הכלל. שופטינו יבינו כי על מנת להעצים את ההיגיון הטיפשי של מידת הרחמים, יש להפר את החוקים השיפוטיים ואת הליכי המשפט. הליכים אלו נוצרו כדי לשמש מופת עבור ההמון ולחינוכו באמצעות ענישה, ולא

צוות המערכת המשפטית לא יכלול אף אדם

שעבר את שנתו החמישים וחמש. בדיאלוג השלושה

עשר מביע מקיאבלי את ההשקפה כי יש להגביל את גיל

השופטים לגיל
מסוים, אך
הוא אינו מציין
במפורש את
גיל הפרישה.
יתר הפסקה
מועתקת מתוך
דבריו בהשמטות
אחדות.

למען הצגת הגינותו של השופט. אין להציג הגינות שכזו בגלוי, משום שעל מנת לחנך את הציבור כראוי יש לנקוט באמצעים חינוכיים ברורים ביותר.

צוות המערכת המשפטית לא יכלול אף אדם שעבר את שנתו החמישים וחמש. הסיבה הראשונה לכך היא כי אדם מבוגר נוטה להיתפס בעקשנות לדעות קדומות ולהימנע מאימוץ שיטות חדשות. הסיבה השנייה היא כי מהלך זה יסייע בידנו לשמור על מידת תחלופה גבוהה של אנשים וכך ייכנעו בנקל לדרישותינו. שופט המעוניין לשמור על משרתו יציית ללא רבב. שופטינו ייבחרו מבין אלו שיהיו מוכנים להעניש ולאכוף את החוקים. שלא כדרכם של השופטים הגויים, שופטינו לא יעלו בדעתם להחיל את עקרונות הליברליזם על חברת בני האדם ויעדיפו לחנכם לערכי החוק.

נוסף לאלה, מנגנון החלפת צוות המערכת השיפוטית ישמש לחתירה תחת ההזדהות הכללית של העובדים, משום שהכול ישרתו באופן זהה וייכפו עליהם תנאי הממשלה, אשר היא הגורם הישיר לתשלום שכרם. השופטים בדורות הבאים יוכשרו למנוע ניצול אשר עלול להעכיר את האיזון בין הנתינים לבין עצמם.

לפי הנוהג הרווח בימינו, השופטים הגויים מתייחסים לעבירות רבות כאל מקרים חריגים, ולמעשה אינם פועלים באופן הראוי לתפקידם. תופעה זאת מתרחשת בשל העובדה שהממשל ממנה שופט, ואינו טורח לעזור בו את תחושת המחויבות והחשיבות הנדרשת ממקצוע זה. בקרב הגויים נהוג לרומם אדם לתפקיד רב מעלה מבלי ליצור עבורו סביבה ראויה,

יצאו לשחר לטרף הדימוי אינו מופיע ב"דיאלוגים מהגיהנום".

התעסוקה במערך הפקידות תתאפשר אך ורק לאלו אשר חונכו והוכשרו בידינו לצרכי ניהול.

פסקה זאת אינה מופיעה ב"דיאלוגים מהגיהנום" והיא

ממשיכה את
תעמולתם
של מחברי
"הפרוטוקולים"
אשר קשרו
בין היהדות
לבין רעיונות
חברתיים
וכלכליים
חדשניים
לזמנם.

ממש כשם שבקרב בעלי החיים נהוג כי הצעירים **יצאו לשחר לטרף**. הממשלות נחלשות אפוא כתוצאה ממהלכיהם של כוחות פנימיים. עלינו ללמוד את הלקח המתבקש מאופן פעולה זה.

עלינו לעקור את שורש הליברליזם מקרב כל אלה העומדים בעמדות מפתח במערך הפקידות שלנו, הוא המערך המכשיר את כלל בעלי המשרות הציבוריות. **התעסוקה במערך הפקידות תתאפשר אך ורק לאלו אשר חונכו והוכשרו בידינו לצרכי ניהול**. היה ויאמרו מתנגדינו כי פרישתם של בכירים מבוגרים תהווה נטל כלכלי על ממשלתנו, אשיב כי הללו יוכלו לעבוד באופן פרטי כדי לפצות על הפסדיהם אלה. כמו כן, היות שממון העולם יהיה בידינו, אין כל סיבה שממשלתנו תחשוש מהוצאה כספית כזו או אחרת.

שלטוננו המוחלט יהיה עקיב בתגובותיו, ונוהג זה יביא את ההמון לכיבוד סמכותנו ולציות מוחלט לכל פקודותינו. לא יישמעו כל דיבורי חרש המביעים חוסר שביעות רצון, היות שכל ניסיון התססה ייעצר והאשמים יוענשו בפומבי.

עלינו להעביר את זכות הערעור בבית הדין תחת תחום שיפוטנו הבלעדי. בבוא היום נבטל זכות זו לחלוטין, על מנת שהציבור ילמד מהו כוחו של המושל וכדי שלא יתעורר כל חשד לפיו השופטים שמינינו עלולים להכריע באופן שגוי. אם תתרחש טעות בהכרעת הדין - נגיש את הערעור בעצמנו ובו בזמן נעניש את השופט בגין חוסר הבנתו את תפקידו ובגין הכרעתו השגויה. כך נוכל למנוע הישנות של מקרה כזה בעתיד. אזכיר שוב כי עלינו לפקח אחר כל מהלך של מערך הפקידים תחת ממשלתנו.

משום שזוהי זכותם לדרוש מערך פקידות מקצועי ויעיל. הרעיונות המובאים בפסקה זאת ובבאות אחריה הם רעיונותיו של מקיאבלי בדיאלוג השלושה עשר,

והם ממשיכים בעקרון הממשל הרודני המבקש את טובת אזרחיו על מנת לייצב את מעמדו של השליט. התוספות של מחברי "הפרוטוקולים" אינן רעיונות חדשים, כי אם חזרה על הדברים שנכתבו ב"פרוטוקולים" קודמים.

עלינו להבטיח כי הפקידים יפעלו כדי להשביע את רצון ההמונים, **משום שזוהי זכותם לדרוש מערך פקידות מקצועי ויעיל.**

לממשלתנו תהיה חזות של **ממשל פטריארכלי**, והמושל יוצג כדמות אב. הנתינים יראו בו אב הדואג לכל צרכיהם, הנראה בכל מקום, אשר כלל מערכות היחסים בממלכתו - הן בין הנתינים לבין עצמם, כמו גם בינם לבינו - הן מעניינו האישי. הם יתמלאו אפוא השראה מהמחשבה שאם מבקשים הם להמשיך ולחיות בעולם של שלום ושל שלושה, אין הם יכולים לוותר על האב המגן והמנחה אותם. לאחר שיבינו כי נציגי המושל אינם מנסים לנצל לרעה את כוחו, אלא מבצעים את פקודותיו מתוך נאמנות עיוורת ותו לא, יכירו ההמונים בשלטון היחיד במסירות זהה לזו של האמונה באל. הם ישמחו על כך שחייהם סדורים ונטולי הפתעות, כהורים המשתוקקים לחנך את ילדיהם למוסר ולחובת הציות. עמי העולם לעולם ינהגו כילדים בכל האמור לחוסר ההבנה של תכניותינו המדיניות.

כפי שראיתם, עריצותנו מבוססת על זכויות ועל חובות ועל ממשלתנו לנהוג בנתינים כמו אב כלפי ילדיו. תפקידה של הממשלה הוא כפיית ביצוע החובות. לעריצותנו עומדת זכות החזקים והיא תשתמש בזכות זו כדי לכוון את האנושות ולהפכה לכדי חברה המיוסדת בהתאם לכוח הטבע ומושתתת על עקרונות הצייתנות. כל הקיים בעולם מציית לחוקים. אם אין אלו חוקי האדם, יהיו אלה חוקי הנסיבות או חוקי הטבע, ובכל המקרים הללו החלש הוא המציית להוראותיו של החזק. אנחנו נהיה הכוח החזק לשם יצירת חברה טובה.

ממשל פטריארכלי הפטריארך הוא תואר הניתן לראש כנסייה נוצרית. מילה זאת נגזרת מיוונית - אבי השבט (מכאן "חברה פטריארכלית" כמבנה חברתי המתאפיין בשליטת המין הגברי). התואר "פטריארך" הוא גם תואר הניתן לראש כנסייה נוצרית, ובהקשר הנדון בפסקה זאת הכוונה היא לממשל שהעומד בראשו יהיה ראש הכנסייה.

עלינו להקריב ללא היסוס את אישיות הפרט ואת ייחודיותו, בעיקר בקרב אלו המפרים את הסדר הקיים, משום שקיים ערך חינוכי חשוב בהענשה פומבית של עושי רע.

כאשר מלך ישראל יניח על ראשו את הכתר המוצע לו בידי אירופה, הוא יכריז על עצמו כעל אבי העולם. הקורבנות ההכרחיים שהקריב היו נחוצים ומנינם לעולם לא ישתווה לקורבנות של ממשלות הגויים ולשאיפותיהן עתיקות היומין ונטולות ההיגיון למאבקים חיצוניים ופנימיים.

השליט שנמליך יהיה בקשר קבוע עם נתיניו, וינאם נאומים אשר יועברו מיד בכל רחבי העולם.

פרוטוקול 16

ביטול החינוך

מערכת של

שעבוד החשיבה כבר החלה בפעולתה, וכינוייה הוא "חינוך חזותי". מערכת זו תהפוך את הגויים לאנשים נטולי יכולת חשיבה...

על מנת לחסל את איחוד הכוחות נגדנו יהיה עלינו להחליש את האוניברסיטאות, עיקרי הדברים ב"פרוטוקול" זה הועתקו מתוך דבריו של מקיאבלי בדיאלוג

השישה עשר, ולאנוספוזיות והרחבות פרי עטם של מחברי "הפרוטוקולים".

על מנת לחסל את איחוד הכוחות נגדנו יהיה עלינו להחליש את האוניברסיטאות, וזאת משום שהאוניברסיטאות מייצגות את השלב הראשוני של האחדות. ההחלשה תבצע באמצעות הסטת הפעילויות החינוכיות המתקיימות באוניברסיטאות לכיוונים חדשים. בעלי המשרות והפרופסורים יוכשרו לעבודתם באמצעות לימוד מפורט של תכניות פעולה סודיות, ואם יסוו מתכנית הלימודים הם ייענשו בחומרה. הממשלה תקבע את אופן ניהול הפקולטות תוך הקפדה מדוקדקת על כל פרט ופרט ותדחק אותן למקום של תלות מוחלטת בממשלה.

נבטל את לימודי החוק הממשלתי בתכניות הלימודים, כמו גם את זכויותיהם של אלה אשר עסקו במדעי המדינה. רק בודדים ונבחרים ילמדו נושאים אלה, והם ייבחרו בשל כישוריהם העולים על כישורי החניכים האחרים. אל להן לאוניברסיטאות להוציא מקרבן בוגרים בורים ונבערים המסוגלים לרקיחת חוקות, שינהגו כאותו סופר המבקש לכתוב קומדיות וטרגדיות, ולעיתים קרובות מערב בכתיבתו שאלות מדיניות באופן לא ברור. כיום ניתן לראות כי איכותם הנמוכה של הלימודים המדיניים הובילה לקיומם של אזרחים השוגים באשליות מחד גיסא, ולעניים מרודים מאידך גיסא. המשותף לאלה ולאלה הוא קבלתם בהכנעה את שיטות החינוך המקיף בהתאם לתפישת הרווחת בקרב הגויים. לפיכך עלינו להנהיג בתהליכי ההכשרה האלה את השיטות אשר הכשילו בהצלחה רבה את התאגדויות הגויים בעבר. הואיל והכוח בידינו, נוכל להשמיט מתוך תכניות הלימודים את כלל הנושאים השנויים במחלוקת ולהביא את הצעירים לידי צייתנות מוחלטת, כילדים אל מול בעל המרות אשר אותו הם אוהבים ומכירים ביכולתו להביא תקווה לשלום ולשלווה.

עלינו למחוק ממוחו של האדם הפשוט את כל המידע העוסק במאות הקודמות. בדיאלוג השישה עשר טוען מקיאבלי כי יש ללמד היסטוריה עכשווית ומגדיל

בדרישתו ללמד את ההיסטוריה של מלוכתו בעודו בחיים.

מניין ההוכחות השליליות להתנהגות האדם עולה פי עשרות מונים מרבית הרעיונות בפסקה זאת ובפסקאות הבאות אינם מופיעים ב"דיאלוגים מהגיהינום" או ב"נאום הרב".

מניין ההוכחות השליליות להתנהגות האדם עולה פי עשרות מונים על מניין ההוכחות החיוביות, וזאת ניתן למצוא בכל תכניות הלימודים הקלאסיים ובכל תכניות לימודי ההיסטוריה העתיקה. לפיכך עלינו להמיר תחומי לימודים אלה בתכנית לימודים שעניינה יהיה העיסוק בעתיד. עלינו למחוק ממוחו של האדם הפשוט את כל המידע העוסק במאות הקודמות. העלמתו של מידע זה בתהום הנשייה יועיל לנו. עלינו להותיר אך ורק את הדוגמאות המוכיחות את טעויותיהן של ממשלות הגויים. בראש תכניות הלימודים ניתן יהיה למצוא את תחומי הלימוד הבאים: חיים מעשיים, חובת הסדר, יחסי הגומלין בין אנשים שונים, הימנעות מאנוכיות וממעשים שליליים – אלו הם הזרעים לרוע האנושי, וכן שאלות אחרות בעלות אופי חינוכי. רשימה זו תשתנה בכל תחום התמחות, למעט לימודי החינוך, אשר להם חשיבות מיוחדת, ובהם נדון בהמשך.

כל אדם יחונך בהתאם לגבולות ברורים אשר יכללו רק את נושאי הלימוד הקשורים במטרה ובטבע של עבודתו המיוחדת. לעתים נדירות יצוצו מבין הנתינים אנשים מחוננים המסוגלים לרכוש ידע גם בנושאים אחרים, אך איתור המחוננים יהיה צעד נטול היגיון כי בתוך כך עלולה להיפתח דלת ההזדמנויות עבור כלל חסרי הכישרון. כתוצאה מכך הכול יזכו לגישה לבחור נתיבים אחרים מאלה שיועדו להם וחסרי הכישרון עלולים לתפוס את מקומם של המוכשרים והמחוננים, בין אם כישרונם בא להם מלידתם או מעצם הכשרתם. הרי יודעים אתם מה עוללה תפישת עולם טיפשית שכזו לגויים.

לאחר מכן נעלה תיאוריות מעין אלה לכדי הלכות של ממש, בנוסח האנגלי נכתב "אמונות דוגמטיות", היינו אמונה המתקבלת מטעם סמכות דתית ושאינה ניתנת לערעור.

אמנם ההלכה אינה "אמונה" אלא מערכת עקרונות שעל פיהם מצווה היהודי לנהוג, אך המילה "הלכה" מתאימה להקשר הכללי של הפסקה.

המלך יהיה רשאי להגדיר הגדרות נוקשות לגבי אופן חשיבתם ורגשותיהם של נתיניו. על כן קיים הכרח להנחות את ההמונים הן בבתי הספר, הן במסגרות אחרות, בחשיבותו של צעד זה ובכוונותיו הטובות.

נחסל את כל מסגרות החינוך החופשי. התלמידים יורשו לבוא בשערי המוסדות החינוכיים עם חבריהם וקרוביהם והמוסדות החינוכיים ישמשו להם כמועדון חברים. התכנסויות כאלו תיערכנה בימי חופשות ומדריכים מוסמכים יישאו הרצאות בנושאים הבאים: בעיות ביחסי הגומלין בין בני אדם, חוקים להרתעה, דיכוי אשר מקורו במערכת יחסי גומלין המונעת מדחפים, ולבסוף – פילוסופיה של תיאוריות שטרם הוגדרו. **לאחר מכן נעלה תיאוריות מעין אלה לכדי הלכות של ממש,** ונשתמש בהן כאבני דרך עבור הדת שלנו. במהלך השלמת תכנית הפעולות בהווה ובעתיד אקריא בפניכם את עקרונות הרעיונות הללו.

ניסיון של מאות שנים לימד אותנו שאנשים חיים ונוהגים בהתאם לרעיונות שונים. למעשה, הם הופכים חדורי השראה מרעיונות אלו, וזוהי תוצאה של חינוך איכותי הניתן במידה שווה לכל הגילאים אך בשיטות הוראה שונות. עלינו להחרים ולהכחיד כל שריד של חשיבה עצמאית שעמלנו במשך זמן רב להסיט אותה אל עבר רעיונות ונושאים המיטיבים עם תכנונינו.

מערכת של שעבוד החשיבה כבר החלה בפעולתה, וכינוייה הוא "חינוך חזותי". מערכת זו תהפוך את הגויים לאנשים נטולי יכולת חשיבה, כבעלי חיים צייתניים, הזקוקים לראייה על מנת להבין דבר מה. אחד משליחינו בצרפת, **לואן בורג'ס**, הכריז זה מכבר על תכנית החינוך החדשה לפי עקרונות החינוך החזותי.

לואן בורג'ס ליאון ויקטור אוגוסט בורג'ס – Léon Victor – Auguste Bourgeois (1851–1925), היה מדינאי צרפתי, אשר קידם רפורמות כלכליות וחברתיות רבות, ובהן רפורמה לשוויון בחינוך.

הוא נמנה עם מסדר הבונים החופשיים, והואשם, עת מונה לשר המשפטים, בהפעלת לחצים על התיבה בתקופה שבה נדונה פרשת פנמה בבית המשפט, וראו ב"פרוטוקול 10, עמוד 78: "קופת שרצים מכל סוג שהוא, מעין 'פנמה'".

פרוטוקול 17

גורלם של עורכי הדין
ושל אנשי הכמורה

הופש המצפון

כבר הוזכרז בכל מקום. על כן, אין לנו אלא
להמתין עד להתרסקותה המוחלטת של הדת
הנוצרית.

העיסוק בחוק מביא את אנשי החוק לנהוג בקור רוח, באכזריות ובחוסר מוסר, תוכנו של "פרוטוקול" זה תואם את רעיונותיו של מקיאבלי בדיאלוג השישה עשר.

בדיאלוג זה מתייחס מקיאבלי אל הסכנה הטמונה באיגודים המקצועיים, אשר עשויים לערער את יציבות השלטון. הפירוט לגבי אופן פעולתם של עורכי הדין אינו מופיע ב"דיאלוגים" מהגיהנום.

העיסוק בחוק מביא את אנשי החוק לנהוג בקור רוח, באכזריות ובחוסר מוסר, ולנקוט בגישה מרוחקת כלפי כל מקרה ומקרה. גישה זאת אינה גישה אישית ולעיתים אינה עומדת בכפיפה אחת עם החוק. עיסוק זה מלמד אותם להעריך את חשיבותם של כלל הגורמים, כפי שנדרש מן ההגנה בבית המשפט, אך הם אינם מסוגלים להעריך את התוצאות הנוגעות לרווחת הציבור. על פי רוב דורשים עורכי הדין המגנים על הנאשם לזכותו בכל מחיר, תוך ניצול לרעה של סוגיות טכניות פעוטות, וטיעוניהם אינם נדחים. מהלכים מעין אלה מוציאים את מערכת הצדק מכלל שימוש. מסיבות אלו בלבד עלינו להפקיד את עריכת הדין במסגרת הצרה של השירות הציבורי. תישלל מעורכי הדין ומהשופטים הזכות ליצור קשר עם הטוענים לדין. עורכי הדין יקבלו את התיקים לדיון אך ורק בהנחיית בית המשפט והם יורשו לעסוק בהם לאחר בחינת המסמכים ולאחר מסירת דין וחשבון לגורמים המתאימים. הם יחויבו להגן על לקוחותיהם בהתאם לעובדות שהובאו בפניהם תוך כדי החקירה בבית המשפט. שכרם של עורכי הדין ישולם להם ללא קשר לאיכות שירותיהם.

על כן הם ישמשו כנציגים משפטיים פשוטים וככוח נגדי לתובע הציבורי אשר ייצג את הצד המאשים. באופן זה ההליכים המשפטיים יקוצרו ותיווסד מערכת הגנה צודקת ונטולת פניות. מערכת הגנה זו תשאף לפתרונות שיהיו לטובת החוק ולא תכניס לשיקוליה את טובת הפרט. כמו במקרים קודמים שדננו בהם בעבר, גם מצב זה יסייע בחיסולו של הסדר המקובל כיום לפיו עורכי הדין מקיימים התמקחות מושחתת ביניהם והצד המשלם את המחיר הגבוה ביותר הוא המנצח.

השפעת מוסד הכמורה על ההמונים דועכת

מיום ליום. דבריו של מקיאבלי בהמשך הדיאלוג השישה עשר. דמותו של מקיאבלי מבקשת להפריד בין "נצרות" לבין

הזרם הקתולי, מתוך תפישתו של החלש מעמד הכמורה תביא לתמיכת הכנסייה במלך. דבריו אלה היוו השראה לתכנית שנקתבה ב"נאום הרב" על החלשת הדת הנוצרית עד להכחדתה הסופית, ומחברי "הפרוטוקולים" שילבו את שני המקורות הללו בבואם לכתוב את ה"פרוטוקול" הנוכחי.

דאגנו היטב להכתים את מוסד הכמורה של הגויים, ובעתיד מעשה זה יחסל את ייעודו, אשר מעיב על הגשמת תכניתנו במידה רבה. **השפעת מוסד הכמורה על ההמונים דועכת מיום ליום.**

חופש המצפון כבר הוכרז בכל מקום. על כן, אין לנו אלא להמתין עד להתרסקותה המוחלטת של הדת הנוצרית. בעתיד נתמודד בקלות רבה מול שאר הדתות, אולם כעת אנו מצויים בשלב מוקדם מדי מכדי לדון בהמשך התכנית. נייסד מערכת כהונה, שכוהניה יחלשו על כל תחומי החיים. השפעתם של הכוהנים תגרע מהשפעתם של הכוחות הדתיים הקודמים.

כאשר יגיע המועד לחיסולה הסופי של חצר האפיפיור, אצבע בלתי נראית תנחה את ההמונים לכיוון זה. ההמון יתקוף ואילו אנו נתייצב כמגנים על מנת למנוע שפיכת דמים מוגזמת. כך נוכל לחדור אל מרכז חצר האפיפיור ולא ניסוג משם עד אשר נחתור תחת כוחו של הכס הקדוש.

מלך היהודים יהיה **האפיפיור** של העולם - אבי הכנסייה הבינלאומית.

בינתיים עלינו לחנך מחדש את בני הנוער לדתות ביניים ולבסוף לדת היהודית. לא נפגע בגלוי בכנסיות הקיימות אך ניאבק בהן באמצעות ביקורת וכך נביא לאי סדר.

העיתונות בת זמננו תחשוף פרשיות הקשורות בממשל ובדת וכן הוכחות למגבלותיהם של הגויים. גילויים אלו ייכתבו בשפה בוטה על סף העלבון. מאז ומעולם נודעו בני הגזע שלנו כבישורי הכתיבה.

אפיפיור המילה "אפיפיור" מופיעה גם במהדורתו של נילוס: папою ובהמשך נכתב "הפטריארך של הכנסייה העולמית": патриархом интернациональной церкви. פירוש המילה

הלטינית Papa

(ביוונית Papas)

הוא "אבא"

ובהשאלה,

בישופ או ראש

הכנסייה. מכאן

עולה הקשר

ל"פרוטוקול"

החמישה עשר,

שבו הצהירו

"זקני ציון" כי

דמות המושל

תהיה לדמות אב

בקרב ההמונים.

כינוייהם של

המנהיגים

הדתיים ביהדות

מבוססים על

התואר "רב"

ועל שמות

תואר אחרים

הקשורים

בגדולה

ובחוכמה.

הקבלתו של

"מלך היהודים"

לאפיפיור

ולפטריארך

אינה עומדת

בקנה אחד עם

תפישת היהדות.

הרי וישנו בעל מאה ידיים על האל ההינדי וישנו ראו
 "פרוטוקול" 12, עמוד 90: "בדומה לאל ההינדי וישנו"

הסוכנים יגויסו מכל המעמדות – הגבוהים, הנמוכים ומקרב מעמד הפקידות השבע. פסקה זאת מבוססת על דבריו של מקיאבלי בדיאלוג השבעה עשר

העוסק בכוחות המשטרה.

שלטוננו ידמה לחזותו הגשמית של האל וישנו, אשר ביטויה החומרי הוא מטרתנו. הרי וישנו בעל מאה ידיים, וכל אחת מהן מניעה את ניצני המכונה החברתית.

בעתיד יהיו בידינו האמצעים לפקח ולאסוף מידע בלא עזרתה של המשטרה הרשמית, שאינה אלא מכשול לפיקוח ממשלתי ראוי, וזאת בהתאם לחוקים שנחקקו למען הגויים. בהתאם לתכניתנו, שליש מהאזרחים יפקחו על מעשיהם של שני השלישים הנותרים, כמוטל עליהם במסגרת שירות ההתנדבות למדינה. לא תהיה זו בושא לרגל או להלשין, כי אם מעשה ראוי לשבח, אולם נאסור לטפול האשמות ללא בסיס מוצק. כל אלו אשר יעשו כן ייענשו בחומרה.

הסוכנים יגויסו מכל המעמדות – הגבוהים, הנמוכים ומקרב מעמד הפקידות השבע. ביניהם יהיו עורכי העיתונים, הִנְפָּסִים, מוכרי הספרים, אנשי המכירות, הפועלים, הנהגים והמשרתים. אסופה זו של אנשים תשמע ככוח משטרה, אך לא תהיה להם סמכות לפעול וכן לא תוענקנה להם זכויות יתר. למעשה, תפקידם יהיה התבוננות והעברת רשמים. הסמכות לוודא אמיתות המידע ולהוצאת צווי מעצר תהיה בידיה של פלוגת מפקחים שתוסמך לענייני שיטור. המעצרים יבוצעו בידי שוטרים חמושים או בידי כוח השיטור העירוני. סוכן אשר לא ימסור דין וחשבון על אשר ראה או שמע בנושאים מדיניים – יישפט בעוון הסתרת מידע.

בימים אלה מצויים אחינו תחת החובה להוקיע בוגדים מקרב בני משפחותיהם, או מקרב כל אדם אחר המוכר להם מתוך ה"קהל". כאשר נייסד את מלכותנו, כל הנתינים יחויבו לשרת את המדינה באופן דומה.

ניהול מסוג זה יעקור כל ניצול סמכות לרעה,
פסקה זאת אינה מופיעה ב"דיאלוגים מהגיהינום"
או ב"נאום הרב".

ניהול מסוג זה יעקור כל ניצול סמכות לרעה, כל ניסיון לכפייה, לשחיתות וכל יתר המנהגים אשר הנהגנו בקרב הגויים. כמו כן, נכללים כאן רעיונותינו בדבר יתר "זכויות האדם". האם עומדים לרשותנו כלים טובים מאלה שהוזכרו בפירוט על מנת להרבות מהומות בארצות הגויים? אחת השיטות החשובות להצלחה היא העסקתם של סוכנינו בביצוע פקודות, ופקודות אלה תעוררנה את נטיותיהם להרס עצמי, את מידותיהם הרעות, את אנוכיותם, את תאוות הכוח הטמונה בהם, ומעל כל אלה – את הידיעה כי מגרעות אלה ניתנות למחילה.

פרוטוקול 18

ייסוד התשתית לקראת אי-סדר

כל ניסיונות

ההתנקשות במלכי הגויים, שמאחוריהם עמדו סוכנינו, תקפו והחלישו את יוקרתם של בתי המלוכה.

כשיגיע הרגע המתאים לקביעת המהלכים לשירותי

ההגנה החשאיים תוכנו של "פרוטוקול" זה מתבסס על

דברי מקיאבלי בדיאלוג השבעה עשר, ומחברי "הפרוטוקולים"

הוסיפו לפסקאות

חזרות ותוספות

שונות על מנת

לחזק את זיקת

הכתוב ל"זקני

ציון".

כשיגיע הרגע המתאים לקביעת המהלכים לשירותי ההגנה

החשאיים (מתוך הנחת היסוד כי הצורך בהגנה הוא אחד הרעלים היעילים כנגד הכבוד לשלטון), יקומו הדרשנים הטובים ביותר והנאמנים המוכשרים ביותר ויעוררו חוסר שקט בקרב הציבור. מסביבם יתקהלו חסידים מטעמנו. מעשה זה יספק תירוץ לחיפוש ולפיקוח יתר שיבצעו הסוכנים אשר נטמיע בין שוטרי הגויים.

מרבית קושרי הקשרים עושים את מעשיהם משום שהם רואים בהם מעין משחק ילדים שניתן להתרברב לגביו. כל זאת, כמובן, עד אשר הם נחשפים ונתפסים. אל לנו להפריע להם במלאכתם, אך על סוכנינו לפקוח עיניהם על קושרי הקשרים הללו. יש לזכור כי יוקרתה של המרות האזרחית פוחתת אם מתגלות מזימות להפלת הממשל לְעֵתִים תכופות, משום שהדבר מרמז על היחלשות מודעת של המשטר או גרוע מכך – על חוסר צדק. עליכם לדעת שכל ניסיונות ההתנקשות במלכי הגויים, שמאחוריהם עמדו סוכנינו, תקפו והחלישו את יוקרתם של בתי המלוכה. ניתן להצית בכבשים העיוורות שבעדר את הדחף לפשיעה בהשמעת אמירות קיצוניות ספורות. אמירות כאלה יעילות כל עוד הן צבועות בצבעים מדיניים. זה מכבר אילצנו שליטים להכיר קבל עם ועדה בחולשותיהם ולהודות בגלוי בשימוש באמצעי הסתה. באופן זה נמשיך להחליש את סמכויותיהם.

לעולם לא נודה בגלוי כי תיתכן בגידה במלכנו, שבשלה יחויב המלך להסתתר מחשש לחייו. לפיכך ימונה שומר סמוי אשר יהיה בסביבתו של המלך יומם וליל.

בהתאם לתפישת המדינית המכונה "מראית עין" משפט זה אינו מופיע ב"דיאלוגים מהגיהנום". ככל הנראה מדובר בהבהרה של מחברי "הפרוטוקולים" לדברים

שנכתבו קודם לכן.

עליכם לזכור שאם תתגלה סוגיה זו בציבור, הדבר עלול לחרוץ את דינו של המלך ואת דינה של שושלתו העתידית.

בהתאם לתפישת המדינית המכונה "מראית עין", המלך יעשה שימוש בסמכותו אך ורק לטובת נתיניו ובשום אופן לא ינצל את סמכותו כדי להושיב את שושלתו על כס השלטון. בזכות צניעותו יכבדו נתיניו את סמכותו. יתרה מכך, נתיניו יגנו על שלטונו בכל מחיר, מתוך הידיעה כי המלך הוא מקור רווחתם ובו תלוי הסדר הציבורי.

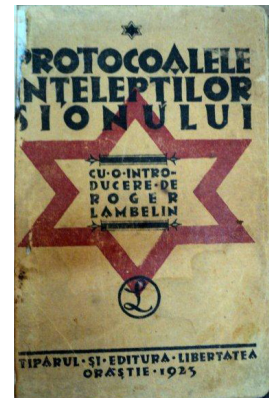
הצבת שומרים גלויים על המלך תהיה הודאה בחולשת כוחו וסמכותו.

אנשים רבים יקיפו את מלכנו בכל מקום שאליו יפנה, אף אם יצעד בתוך קהל רב. המתבונן מהצד לא יראה אלא אספסוף מקרי של סקרנים, גברים ונשים, אשר ילכו בכל אשר ילך המלך, וייוותרו בסמוך אליו. צעד שכזה יעודד הערכה למשמעת. כמו כן, הדבר ידגים בפני ההמון את ההכרח לנהוג באיפוק. אם יימצא בקהל אדם אשר יבקש למחות בפני המלך וינוע לעברו כשמסמך תובענה בידו, ייקח השומר הקרוב אליו את המסמך מידי, יגישו לידי המלך, וכל זאת לעיני העוטר. באופן זה הכול ידעו כי המחאה הגיעה אל יעדה. מהלך זה יצביע על כך שהמלך בעצמו עומד בראש שלטונו, ולא יועצים או פקידים. חובתו של ראש המדינה האלוהי להשתית את כוחו עד כדי כך שיוכל פלוני לומר לחברו "הלוואי שהמלך יוכל לדעת זאת", או "המלך יידע על כך".

חובתו של ראש המדינה האלוהי להשתית את כוחו עד כדי כך שיוכל פלוני לומר לחברו "הלוואי

שהמלך יוכל לדעת זאת", או "המלך יידע על כך". הכתוב כאן נלקח מתוך סיכומו של מקיאבלי את משנתו בדיאלוג העשרים וחמישה, הדן בהאדרת דמותו של הנסיך בעיני האוכלוסייה הכללית.

סמכותו של המלך מאבדת את יוקרתה עם כינון מעגל האבטחה הרשמי סביבו. לפיכך, אם יקום אדם אמיץ מקרב ההמון יראו בו הכול אדם השווה למלך. אדם זה, אותו תועמלן אמיץ, יזהה את עוצמתו שלו וימתין עד בוא הרגע שבו תינתן בידו ההזדמנות לתקוף את סמכות המלך. התורה שאנו מטיפים באוזני הגויים שונה. ראו בעצמכם עד להיכן הגיעו הדברים ותוכלו להבין מה היו ההשלכות לקיומם של מעגלי האבטחה המקיפים את שליטי הגויים.

ראשית עלינו לעצור את הפושעים על בסיס חשד סביר פחות או יותר. ננהג בחוסר רחמים כלפי חשודים מדיניים או פליליים. אלה יהיו נתונים בחשש מתמיד שמא טעו, ולא תעמוד להם היכולת לברוח מפנינו. עם זאת, מעת לעת נתעלם מעבירות קלות אשר בוצעו ממניעים סבירים, אך לא מפושעים המעסיקים עצמם בעניינים סתומים וחסרי פשר, למעט עניינים ממשלתיים. לא כל הממשלות מבינות את העמדה הנכונה.

"הפרוטוקולים של זקני ציון",
תרגום לרומנית, 1923

פרוטוקול 19

הבנה הדדית בין המלכים
ובין הנתינים

על מנת להסיר

את דימוי הקדוש המעונה המוצמד לכל פושע
פוליטי, עלינו להציג עבריינים כאלה כשווי
ערך לגנבים, רוצחים ויתר פושעים מגונים
ומבחילים.

פרוטוקול 19 הבנה הדדית בין המלכים ובין הנתינים

אמנם לא נתיר ליחידים לעסוק בעניינים מדיניים, הרעיון המובע ב"פרוטוקול" זה מתבסס על דבריו של מקיאבלי בדיאלוג השבעה עשר, אולם בעוד ב"דיאלוגים מהגיהנום"

מדובר במשפטים בודדים, מחברי "הפרוטוקולים" הוסיפו חזרות ודימויים, ככל הנראה מתוך כוונה לעבות את הכתוב.

הדעה הציבורית תתייחס לבגידה כאל מעשה שבושה בצדו, ויחסה אל הבוגד יהיה מבזה כיחסה אל שודד

דרכים.

בדיאלוג השבעה עשר מתייחס מקיאבלי לקשרים כנגד השלטון, ולאו דווקא ל"פושעים פוליטיים" במובן הרחב של המושג.

אמנם לא נתיר ליחידים לעסוק בעניינים מדיניים, אך נעודד הצגת דיווחים ועצומות אשר יציעו תכונות לשיפור תנאי המחיה של האנשים. כך תיחשפנה לעינינו מגרעות הממשלה ונבין טוב יותר את שאיפות האזרחים. בין אם תיענינה תביעותיהם של העותרים ובין אם תישללנה בתשובה מנומקת, תתגלינה חולשותיו של העותר.

רכילות פוגענית כנגד ממשל המנוהל היטב שקולה פחות מנביחתו של כלב שעשועים לעברו של הפיל. רכילות כזו אינה ראויה להתייחסות משטרית אלא דווקא להתייחסות מההיבט החברתי. כלב השעשועים אינו מודע לכוחו ולחשיבותן של נביחותיו כלפי הפיל, אולם לאחר שהפיל ידגים את כוחו, הכלב לא ינבח עוד, אלא יכשכש בזנבו בכל אימת שיראה את הפיל.

על מנת להסיר את דימוי הקדוש המעונה המוצמד לכל פושע פוליטי, עלינו להציג עבריינים כאלה כשווי ערך לגנבים, רוצחים ויתר פושעים מגונים ומבחילים. **הדעה הציבורית תתייחס לבגידה כאל מעשה שבושה בצדו, ויחסה אל הבוגד יהיה מבזה כיחסה אל שודד דרכים.**

ניסינו, ואני מקווה שהצלחנו, למנוע מהגויים לעשות שימוש בשיטת התנגדות זו במלחמתם בהסתה. לאור תפישה זו, הצלחנו להאדיר את ההקרבה האישית ולהציגה כאילו טובי המהפכנים הקריבו את עצמם לטובת רווחת הכלל. זאת עשינו באמצעות העיתונות ובאמצעות עריכה מתוחכמת של ספרי היסטוריה. כך גברו נציגי הליברלים וסחפו אלפים מקרב הגויים, כמו עדרי בקר, אל שורותינו.

פרוטוקול 20

התכנית הכלכלית
להשמדה ולתכנון

לאחר ששיחידנו

את בעלי ההון להעניק הלוואות למדינות זרות,
החלו קופות הממשלות להעביר את הכספים
לכיסינו התפוחים...

ממשלתנו, אשר כלל הרכוש בממלכה יהיה

בבעלותה, הרעיונות של מקיאבלי ב"דיאלוגים מהגהינום"
מבוססים על הנהוג בשלטונו של נפוליאון השלישי,

שכנגדו נכתב

הספר. דמותו

של מונטסקייה

מגיעה להבנה

זאת בסוף

הספר, כאשר

מקיאבלי מודה

כי כל רעיונותיו

וכל העקרונות

לביסוס מעמדו

של השליט

שאובים מתוך

הנעשה בארץ

הולדתו של

מונטסקייה,

צרפת.

היום נדון בתכנית הכלכלית. שתי הפסקאות

הפותחות "פרוטוקול" זה אינן מופיעות ב"דיאלוגים

מהגהינום". יתר

ה"פרוטוקול"

מבוסס על

דבריהם של

מקיאבלי ושל

מונטסקייה

בדיאלוגים

השמונה עשר

והתשעה עשר,

הן בהעתיקה

שלמה, הן בשינויי

ניסוח ובתוספת

הרחבות.

בדיאלוג זה מודה

מקיאבלי כי אינו

בקיא בתיאוריות

כלכליות,

ומונטסקייה

מפרט בהסברים

ודורש ממקיאבלי

פתרונות לקשיים

שהעלה. מחברי

"הפרוטוקולים"

השמיטו מן

הדברים את חלקו

של מקיאבלי

והעמידו את

הסבריו של

מונטסקייה

כחלק ממזימתם

של "זקני ציון".

היום נדון בתכנית הכלכלית. עד כה דחיתי דיון זה היות שהוא

הקשה ביותר, המכריע ביותר וזה שעליו מושתתים כל תכנונינו.

בטרם אחל, אזכיר שבעבר רמזתי כי מכלול פעולותינו יימדד

במספרים.

כצעד ראשון להגנת ממשלתנו הרודנית לאחר תפיסת השלטון,

עלינו להימנע מהכבדת נטל המס על הנתינים. אסור לה,

לממשלתנו, לשכוח כי עליה למלא את תפקיד האב המגן. ברם,

כאשר אחזקתם של הגופים הממשלתיים תתייקר, יהיה הכרח

לגייס כספים, וכתוצאה מכך, יתעורר הצורך להשגיח על מאזן

ההוצאות מול ההכנסות.

ממשלתנו, אשר כלל הרכוש בממלכה יהיה בבעלותה, תקבל

מן המלך היתר בדוי אשר ייחשב עובדה מוגמרת, ולפיו היא

תוכל לעקל ממון באופן חוקי כדי להסדיר את מנגנוני השלטון

בממלכה. מכאן נובע שהשיטה הטובה ביותר למיסוי היא

השתתת מס מדורג על הרכוש. האזרחים ישלמו את המיסים

בהתאם לאחוזים שייקבעו מראש, לפי עלות הרכוש שברשותם.

בעלי האמצעים ייאלצו להבין כי זוהי חובתם לחלוק את

עושרם לטובת הממלכה ככלל, משום שהממשלה מתחייבת

לביטחונם האישי, לְזְכוּתם לרווח נקי ולהגנה על יתר רכושם.

פירוש הצירוף "רווח חוקי" הוא מניעת חוקיות הגניבה.

בראש ובראשונה עלינו להנהיג את השינויים החברתיים,

משום שקרב המועד לביצוע תכניתנו והשינויים הללו הכרחיים

כהכרח המחויבות לשלום עולמי.

אך בעתיד נכביד עליהם את נטל המס, על מנת להפחית את רווחיהם. הפסקאות הבאות עוסקות בהפחתת נטל המס על העניים והן תוצר מחשבתו של מקיאבלי,

מתוך תפישתו כי ריצוי השכבות החלשות יסייע ביציבות המשטר. ייתכן שמחברי "הפרוטוקולים" בחרו לכלול רעיונות אלה מפני שקהל היעד שלהם הורכב ברובו מהשכבות בני המעמד הגבוה, ועקרונות המיסוי המוצגים עשויים לפגוע בראש ובראשונה בהונם וברכושם. זה המקום לציין כי מונטסקייה מפרך את דבריו של מקיאבלי, באומרו כי החלוקה שאותה עושה מקיאבלי לשתי קבוצות מובחנות – "האנשים העניים" ו"האנשים העשירים", אינה מתאימה לתקופתם, עידן המהפכה התעשייתית.

מיסוי העניים מוליד מהפכות. מהפכות עלולות לפגוע במיוחד בממשלה, אשר עלולה, בתורה, לאבד את ההון הגדול במרדף אחר הרווח הזעיר. כיום אנו מסייעים לבעלי ההון להגדיל את ממנם ואת רווחיהם כמשקל נגד לכוחן של ממשלות הגויים, אך בעתיד נכביד עליהם את נטל המס, על מנת להפחית את רווחיהם. תשלום מס מדורג העולה ביחס שווה להיקף הרכוש, יניב הכנסה גבוהה יותר מאשר אחוזים בודדים או מסי רכוש המסייעים בידינו אך ורק ככלי שמטרתו לעורר את חוסר השקט בקרב הגויים ולהוביל למרידות.

הכוח המרכזי שעליו יישען המלך יתמצה בהגינות ובאחריות לשלום, וזה על מנת שבעלי ההון יתפשו אותו כבלתי ניתן להחלפה. כתוצאה מכך יחלקו הם את הכנסותיהם כדי להבטיח את פעולתו השקטה והבטוחה של המנגנון הממשלתי. אלה שרכושם רב עד כי אינם חשים בנטל המס – הם הראויים לממן את צרכי הממשלה.

בזכות מהלכים אלה, תיחלש שנאתם של העניים כלפי העשירים, והם יראו בעשירים סמל לשלום ולשגשוג. העניים יידעו כי בעלי ההון משלמים סכומי כסף נכבדים למען מטרה ז.

משלמי המיסים מקרב המשכילים יקבלו דין וחשבון מפורט של הוצאות הכספים השונות, בדומה לדין וחשבון הראוי ליושבים על כס השלטון ולמוסדות המנהליים, וזה על מנת למנוע רגשי מרירות בקרבם.

המלך לא יחזיק ברכוש על שמו, כיוון שכלל רכושה של הממשלה שייך לו מלכתחילה – והרי במצב העניינים הזה יכולה להתקיים סתירה.

עובדת היותו בעל רכוש פרטי תעמוד בניגוד לתפישתו בעיני נתיניו כאחראי על רכושם. שלוש הפסקאות הבאות אינן מופיעות ב"דיאלוגים מהגיהינום" או ב"נאום הרב".

יתרת המטבע יתרת המטבע היא שמירת נכסי המדינה בבנקים, באופן שבו הנכס הוא מטבעות.

עובדת היותו בעל רכוש פרטי תעמוד בניגוד לתפישתו בעיני נתיניו כאחראי על רכושם.

קרובי משפחתו של המלך, היינו, יורשיו המיועדים הנתמכים בידי המדינה, חייבים להתייצב בין שורות פקידי הממשלה ולעבוד למען זכותם לרכוש. אמנם דם מלכותי זורם בעורקיהם, אולם אין הדבר תירוץ לגזל מקופת הממשלה.

דף הפתיחה של התרגום לרומנית, 1923.

על כספי הירושה ועל רכישות גדולות יוטל מס מדורג ומחמיר. אם לא תתועד כראוי העברת רכוש פרטי, כספים או רכוש אחר בעל ערך, יחויבו בעליו המקוריים בתשלום ריבית נוספת, החל מיום ההעברה ועד למועד שבו דווחה ההתחמקות מהתשלום. יש להתקין תקנה לפיה על האזרחים להודיע מדי שבוע בלשכת האוצר המקומית על העברת המחאות, ולהמציא לצורך כך הצהרה אשר בה פרטיהם המלאים של הבעלים שאליהם הועבר הרכוש. מיסוי על פעולות עסקיות זעירות ייגבה בעבור רכישת פריטים המוגדרים "מותרות", היינו חפצים אשר מחירם גבוה משל הוצאות המחיה הנוספות. המיסוי על אלה ייגבה באמצעות תו מיסוי שיחושב לפי היחס הבסיסי באחוזים על כל פריט. כאשר ייגבו מממשלות הגויים המיסים, מהסוג שצוין לעיל, נוכל לחשב את היקפם בקלות רבה.

על הממשלה לשמור על **יתרת המטבע**, ויתרת הממון תשוב למחזור הכספים הרגיל. סכומי יתרת הממון ישלמו את הוצאות הפעולות הציבוריות. הואיל ומטרתה המרכזית של פעולה זו אינה אלא פועל יוצא של קיום הלשכות הממשלתיות, הוצאות אלה יביאו לכדי יצירת קשר של אחדות בין תועלתו של מעמד

אין להסיק מכך כי ניתן לשמור בקופת המדינה סכום כסף זעיר ולהותירו מעל כל חישובי התקציב האמור בפסקה זאת ובמרבית הפסקאות הבאות מועתק

מתוך דבריו של מונטסקייה בדיאלוג השמונה עשר, המתאר באוזני מקיאבלי כיצד מתנהלת הכלכלה במדינות אירופיות רבות בתקופתו.

הפועלים ובין תועלת הממשלה והמלכים. מתוך סכומי היתרה יופרשו כספים להקמת קרן פרסים עבור המצאות ותוצרת.

אין להסיק מכך כי ניתן לשמור בקופת המדינה סכום כסף זעיר ולהותירו מעל כל חישובי התקציב הרחבים, וזאת משום שהכסף עשוי לשוב אל מעגל המסחר. מניעת תפוצת הכסף הינה בעלת השפעה גורלית על מנגנון הממשלה, שכן הכסף הוא השמן הדרוש למנגנון הממשלה. עם זאת, עיבוי שכבת השמן עלול לעצור את תפקודו של המנגנון כולו.

התחליף החלקי להמרת כספים באמצעות ניירות יצר מכשול ברור, והתוצאות הן ההוכחות לכך.

עלינו לייסד גם משרד חשבונות שבו יוכל המלך למצוא בכל עת תיעוד מושלם של הוצאות והכנסות הממשלה, למעט אלו של החודש הנוכחי שטרם נכתבו, ואלו של החודש הקודם שטרם הוצגו. האדם היחיד שלא יחפוץ בגזל מקופת המדינה יהיה השליט, אשר הקופה ותוכנה שייכים לו.

תופסק לאלתר נוכחותו של המלך באירועים חברתיים, שהרי מדובר אך ורק בגינונים מיותרים. מנהגים שכאלה פוגעים ביכולתו של המלך להקדיש את משך הזמן הנחוץ להגות ולעבודה, ואילו אנשי הפמליה אינם דורשים בטובת הממשלה והמדינה, אלא שקועים בענייניהם.

הורינו על משיכת כספים מתוך מעגל המסחר, ועל ידי כך יצרנו משברים כלכליים חריפים. הונו של ההמון נותר בקיפאון, המטבע יצא מכלל שימוש עקב ניצול יתר מצד מספר רב של ממשלות, והן בתורן, חויבו לחזר אחר בעלי ההון להלוואות. מטבע הדברים הלוואות כאלה מביכות את הממשלה בגלל

תופסק לאלתר נוכחותו של המלך באירועים חברתיים, פסקה זאת אינה מופיעה ב"דיאלוגים מהגהינום", אך תוכנה תואם את רוח דבריו של מונטסקייה בדיאלוגים השמונה עשר והתשעה עשר. מעניין כי דווקא מקיאבלי אומר בדיאלוג התשעה עשר שכס המלכות לא יחסוך בהוצאות על מותרות ועל פאר, וזאת משום שהציבור ידרוש מן המלך לעשות כן. ייתכן שמחברי "הפרוטוקולים" בחרו לכתוב את ההפך לדברי מקיאבלי משום שרעיון זה כמוהו כהחלשת מעמדו של השליט ושל יתר המעמדות הגבוהים, קהל היעד העיקרי ל"פרוטוקולים" של זקני ציון.

אתם בוודאי יודעים כי שיטת המרת הזהב במטבע

המדובר ב"בסיס הזהב", וראו "[פרוטוקול 1](#), עמוד 25: "בסיס

הזהב". פסקה זו והבאה אחריה אינן מופיעות ב"דיאלוגים

מהגיהנום".

תשלום הריבית, ומשום שכך הממשלה מכפיפה עצמה אל מול בעלי ההון. יתרה מכך, ריכוז התעשייה בידיהם של בעלי הון מעטים, ולא בידי אנשי תעשייה בזעיר אנפין, החליש את אחיזתם של האזרחים ושל המדינות בעמדות השליטה.

הנפקת הכספים של ימינו אינה עולה בקנה אחד עם צרכיהם של האזרחים, וכתוצאה מכך, אינה לשביעות רצונם וצרכיהם של מעמד הפועלים. יש להתאים את סוגיות הממון באופן יחסי לגידול בשיעור האוכלוסייה, ולהתייחס אל הילדים כאל צרכנים מיום לידתם. סוגיות אלו ובחינתן הן הנושא החשוב ביותר בעולם כולו.

אתם בוודאי יודעים כי שיטת המרת הזהב במטבע הובילה להרס כל הממשלות שאימצו אותה, משום שלא ניתן לספק את הדרישה הגוברת למטבעות, בייחוד לאחר שסילקנו כמות ניכרת של זהב ממעגל המסחר.

עלינו להציג יחידת המרה המושתתת על עלותו של כוח עבודה, והערכתו תבוא לידי ביטוי באמצעות נייר או בעץ. כאשר נפיק כספים על מנת להשביע את דרישותיהם הסבירות של הנתינים, נוסיף סכום מסוים עבור כל לידה ונגרע מן הסכום הכולל בשל כל מיתה. כל מחלקה וכל מחוז ינהלו בעצמם את ספרי חשבונותיהם.

סכומי התשלום בתמורה לשירותי הממשלה ולשירותי אספקה אחרים ייקבעו לפי פקודות המלך וכן גם מועד התשלום. באופן זה נמנע ממשרדים לייסד גופים מסוג אחד על חשבון סוג אחר. כדי למנוע חוסר איזון יש לעקוב בכתב אחר תקציבי ההוצאות וההכנסות.

כך הגיעו הגויים וממשלותיהם לכדי פשיטת

רגל. ההתייחסויות ל"ממשלות הגויים" ב"פרוטוקול" זה

מקורן בדבריו של מקיאבלי על כישלונותיהן של ממשלות

אשר נהגו לפי
שיטת הכלכלה
שאותה מציג
מונטסקייה
בדיאלוגים
השמונה עשר,
התשעה עשר
והעשרים.

עלינו להציג באופן שלא יעורר חשד את תכניותינו לתיקון המוסדות הכספיים של הגויים וכן את העקרונות שעל פיהם יפעלו. עלינו להאיר את המקומות החשוכים ביותר שאליהם הגיעו אי הסדר וחוסר הוודאות הכלכלי וכך נוכיח את הצורך בשינויים של המוסדות הכלכליים המנוהלים בידי הגויים. ראשיתה של האנדרלמוסיה נעוצה בשיטה הרווחת בקרב הממשלות, לפיה יש להגדיל את תקציב הממשלה משנה לשנה. התקציב מיועד למחצית השנה בלבד, אך טרם חלפו חודשים בודדים וכבר היתוספו לתקציב תוספות בהתאם לצרכים. כעבור שלושה חודשים נפרצו אף הסייגים של התקציב המורחב, ולאחריהם הוגשה בקשה נוספת לתוספת כספים. לאחר מכן נקבע בחוק תקציב נוסף שמטרתו היא סילוק החובות הקודמים. הואיל והתקציב השנתי החדש הושתת על סכום ההוצאות של השנה הקודמת, הסטייה מן היעד הגיעה לכדי חמישים אחוזים. באופן זה התקציב השנתי משלש את עצמו בכל עשר שנים. כתוצאה מכך קופות האוצר של ממשלות הגויים חסרות האחריות התרוקנו כליל, והממשלות החלו לחזר אחר הלוואות ולנצל את הנכסים שעוד נותרו להן. כך הגיעו הגויים וממשלותיהם לכדי פשיטת רגל.

ניתן להסיק כי למרות העובדה שקבענו במו ידינו את המדיניות הכלכלית שהונהגה בקרב ממשלות הגויים, לא נוכל להמשיך בה לכשנשב על כס השלטון.

כל הלוואה נוספת מוכיחה כי הממשלה בורה בזכויותיה ואינה מתפקדת ביעילות.

חרב דמוקלס הביטוי "חרב דמוקלס" מתאר את הסכנה התלויה ועומדת מעל אנשים במשרות רמות, בעיקר מנהיגים. מקורו של הביטוי במיתולוגיה היוונית: דמוקלס, אחד מאנשי

החצר של המלך, טוען באוזניו כי חייו של המלך הם חיי תענוגות. המלך מזמין את דמוקלס לשבת במקומו, וכשהוא ניאות לבקשתו הוא מגלה שמעל ראשו תלויה חרב על חוט דק.

אם להלוואה מוצמדת ריבית של חמישה אחוזים זאת הריבית שרווחה בעת כתיבת "הדיאלוגים מהגיהנום" ומן הידוע כי שער הריבית משתנה במהלך חמישים שנה, ראו אייזנר,

המזימה, עמודים

84-85. בדיאלוג העשרים ואחד נכתב: "עד היום, הריבית שקבעתי עבור כספך הייתה חמישה אחוזים". ללמדנו כי שער הריבית בספר אינו אקראי.

הוכח כי

בהטלת מס

אחיד על כלל

האזרחים,

הממשלה

לוקחת,

הכתוב בפסקה

זאת ובחמש

הפסקאות

הבאות מבוסס

על דבריו של

מקיאבלי בדיאלוג

העשרים, אך

בעוד שמקיאבלי

נותר מעורפל

ביחס לדרכי

הפעולה

שלו, מחברי

"הפרוטוקולים"

טרחו והוסיפו

פרטים טכניים רבים.

ההלוואות, כמו **חרב דמוקלס**, תלויות מעל ראשיהם של השליטים, אשר במקום להטיל על נתיניהם מיסים זמניים, מעדיפים לפשוט את ידם ולהתחנן לצדקה מידיהם של אחינו הבנקאים. הלוואות החוץ אינן אלא עלוקות, אשר לא ניתן להסירן מן הגוף הממשלתי עד אשר הן נופלות בעצמן מן הנשא, או עד אשר הממשלה מסירה אותן בעצמה.

ברם, ממשלות הגויים אינן מסירות את העלוקות הישנות, אלא ממשיכות להוסיף על עצמן עלוקות חדשות. על כן, קרוב היום בו תגווענה הממשלות הללו, בשל התשישות הנובעת מרצונן לוותר על טיפות דמן האחרונות.

מהי התוצאה הסופית של ריבוי הלוואות החוץ מלבד אלה שצוינו לעיל? הלוואה היא הנפקת הניירות הממשלתיים והבטחה לריביות ביחס שווה לסכום ההון המלווה. **אם להלוואה מוצמדת ריבית של חמישה אחוזים**, הממשלה עתידה לשלם לשווא את תשלום הריבית במשך עשרים שנים, משום שסכום זה שווה לסכום ההלוואה. כעבור ארבעים שנה תהיה הריבית גדולה כפליים מערכה המקורי של ההלוואה, ובתוך שישנים שנה ערכה יהיה פי שלושה, בזמן שהממשלה טרם כיסתה את החוב הראשוני.

הוכח כי בהטלת מס אחיד על כלל האזרחים, הממשלה לוקחת, הלכה למעשה, את שארית כספו של העני ומעבירה אותו כהחזר למלווה ההלוואה, אזרח עשיר ממדינה אחרת. טוב הייתה עושה הממשלה אילו גבתה את כספי המיסים הללו לצרכיה ולא לתשלום הריבית.

כל עוד ההלוואות נועדו לענייני פנים, הגויים לא שינו מאום אלא העבירו את כסף מכיסיהם של העניים אל כספותיהם של העשירים. לאחר ששיחדנו את בעלי ההון להעניק הלוואות למדינות זרות, החלו קופות הממשלות להעביר את הכספים לכיסינו התפוחים, מהלך אשר הוכיח את שעבודן.

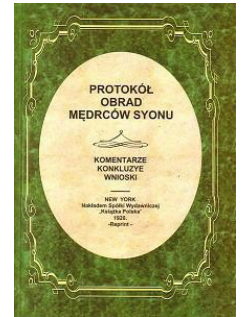

"הפרוטוקולים של זקני ציון"
תרגום לפולנית, 1923.

שטחיות מחשבתם של שליטי הגויים בענייני ממשל, מעשי השחיתות של שרי ממשלותיהם כמו גם בורותם בסוגיות כלכליות, כל אלה יצרו כורח עבור הממשלות ללוות כספים מתוך קופותינו למען הצלת מדינותיהם. לפיכך החובות הללו הצטברו ובקרוב ייווכחו השליטים לגלות מהי עלותם של טרחתנו ושל הזהב שברשותנו.

לא נתיר לכספים להגיע לכדי קיפאון, וכתוצאה מכך לא יהיו אגרות חוב ממשלתיות, למעט אלו שתשואתן היא אחוז

אחד בלבד. דבר זה ימנע את תשלום הריבית, כלומר, את שעבוד הרשות הממשלתית לתאוות בצע ולעלוקות. הזכות להנפקת אגרות חוב תינתן באופן בלעדי לחברות מסחר אשר ביכולתן לשלם את הריבית מסך רווחיהן. שלא כחברות מסחר, הממשלה אינה מסוגלת להגדיל את רווחיה מכסף שאול, מכיוון שאיננה לווה אותו לצורך פעילות כלכלית אלא לצורך כיסוי הוצאות שוטפות.

"הפרוטוקולים של
זקני ציון" - תרגום
לפולנית, 1920.

הממשלה תקנה ניירות ערך מסחריים ובניגוד למקובל בימינו לא תשלם מס על הלוואות, אלא תלווה כספים על רקע עסקי. אמצעי כזה ימנע קיפאון של ערך המטבע וכן אכילת חינם ועצלנות. שתי איכויות אלה עמדו לעזרנו כל עוד שמרו הגויים על עצמאותם, אך אין מקומן בממלכתנו העתידית.

הבאנו את הגויים לידי כך שיראו אך ורק את
היתרונות בהלוואת כספים בריבית. כאן רמיזה למיתוס
היהודי המלווה בריבית, אולם מניית היתרונות שבהלוואת

הכספים היא
גישתו של
מקיאלי
בדיאלוגים
העשרים
והעשרים ואחד.

מוחותיהם של הגויים חומרניים ומוגבלים באופן ברור. הדבר
בא לידי ביטוי בהלוואות שהלווינו, המושתתות על חישובי
אחוזים. הגויים אינם מסוגלים להבין שבכל מקרה של הלוואת
כסף, הריבית נגזרת גם היא מקופת המדינה, ומוחזרת אלינו.
מבחינתם אין דרך קלה יותר ללוות כספים מידיהם של בני
עמם.

זאת ההוכחה לגאונות מזימותינו. הבאנו את הגויים לידי כך
שיראו אך ורק את היתרונות בהלוואת כספים בריבית.

נציג את ספרי החשבונות שלנו במועד שייקבע בהתאם לניסיון
שרכשנו משך מאות שנים של התנסויות על חשבונן של
ממשלות הגויים. ספרי החשבונות שנציג יהיו שונים מאלה
המוכרים, שכן יהיו ברורים ומוחלטים, ויוכיחו את היתרונות
של המערכת שנכונן. כך נשים קץ לכל הפרצות המצויות
בחוקים ובתקנות, אותן פרצות אשר הקלו עלינו את מלאכת
ההשתלטות על הגויים.

נייסד מערכת חישוב אשר בה אף אדם, בין אם מלך או פקיד
זוטר, לא יוכל להטות מיעדו סכום כסף כלשהו, או לכוון אותו
לערוץ שונה מזה שיועד אליו מלכתחילה.

לא ניתן למשול בהמונים ללא תכנית אשר פרטיה ידועים
מראש. הדבר משול להליכה לאורך נתיב שאינו קבוע, עם
משאבים שאינם ברורים. הדבר עשוי להביא גם לנפילתם של
גיבורים ושל נפילים.

עודדנו את מלכי הגויים להזניח את עבודת הממשלה ולהכביר בטקסים, בתענוגות ובמנהגים אחרים פסקה זאת מבוססת על דבריו של מקיאבלי בדיאלוג

העשרים ושלושה.

עודדנו את מלכי הגויים להזניח את עבודת הממשלה ולהכביר בטקסים, בתענוגות ובמנהגים אחרים אשר מסיחים אותם עד כי אינם מבחינים בשלטוננו הסמוי מן העין. סוכנינו ניסחו את זכויותיהם ואת חובותיהם של אנשי החצר רבי העוצמה אשר החליפו את השליטים בעבודתם. מחשבותיהם הרדודות של השליטים מצאו את שלוותן לשמע ההבטחות לפיהן בעתיד הקרוב יחול שיפור ניכר בכלכלה. מה יהיה השינוי? מיסים חדשים? אלו שאלות שצריכות להישאל, אך לא מפי אלו הקוראים את דיווחינו ואת תכנונינו. הרי יודעים אתם לאיזה מקום הוביל חוסר הזהירות של הגויים ולאיזו רמה של אי-סדר הם הגיעו, וכל זאת למרות הישגי התעשייה שלהם.

פרוטוקול 21

הלוואות לצרכי פנים ואשראי ממשלתי

מיום שבתנו

על כס שלטון העולם נדאג לחסל לאלתר את
כל התכניות הכלכליות שלא תעמודנה בהתאם
לתכנונינו.

פרוטוקול 21 הלוואות לצרכי פנים ואשראי ממשלתי

לא אדבר עוד על הלוואות זרות, משום שהן מפנות אלינו את ממונם של הגויים, והרי לא

ישבו זרים

בממשלתנו.

מרבית הכתוב

ב"פרוטוקול"

זה מבוסס

על תכניתו

של מקיאבלי

להעלות

חובות המדינה

שנגרמו בעקבות

הלוואות. תכנית

זאת מופיעה

בפירוט רב

בדילוג העשרים

ואחד. לאלה

הוסיפו מחברי

"הפרוטוקולים"

תוספות ללא

חשיבות מבחינת

תוכן.

בהמשך

לדיווחי מן הפגישה האחרונה, אוסיף פרט נוסף הנוגע להלוואות פנימיות. לא אדבר עוד על הלוואות זרות, משום שהן מפנות אלינו את ממונם של הגויים, והרי לא ישבו זרים בממשלתנו.

את הוננו יצרנו בזכות שחיתות הפקידים, בזכות התרשלותם של השליטים אשר לוו סכומי כסף שבמשך הזמן הוכפלו, שולשו, הכפילו את ערכם ואף למעלה מכך פעמים רבות, תוך הלוואות מרובות לממשלות הגויים, אשר שמחו על ההלוואה, למרות שלא נזקקו כלל לאשראי. האם מישוהו יוכל לפעול בדומה לנו? על כן, להלן פרטים נוספים על הלוואות פנים.

לאחר ההכרזה על קבלת ההלוואה, תפתח הממשלה ברישום ניירותיה הן להמרה והן לאגרות חוב. מחירה של ההלוואה ישתנה ממאה לאלף, כדי לשוות מראית עין של רווח. הנחה תינתן למקדימים לרכוש את ניירות הערך. מיום המחרת יזנק המחיר באופן מלאכותי, והממשלה תטען שרבים ביקשו לרכוש את ניירות הערך הללו. כעבור מספר ימים תצא הודעה, שאינה אלא העמדת פנים, לפיה קופת המדינה נמלאה יתר על המידה ושוב אין שימוש לסכומי כסף כה גדולים. בנסיבות אלו תישאל השאלה - מדוע התקבל הכסף מלכתחילה? הרי נאמר כי קונים רבים היו להלוואה זו. זאת ההשפעה האמתית, משום שהוכח כי באופן זה אגרות החוב הממשלתיות תיוותרנה בטוחות.

אולם בסיומה של הפארסה המגוחכת הזאת, הגירעון הכבד ייראה בבירור. על כן, יהיה צורך ללוות הלוואות נוספות כדי לשלם את הריבית אשר למעשה אינה נפרעת, אלא עולה על הסכום הכולל של הקלווה. אחר כך יסתיים האשראי ויעלה

מחירה של ההלוואה ישתנה ממאה לאלף, כדי לשוות מראית עין של רווח. מהלך הפעולה המתואר כאן מכונה "הרצת מניות", כלומר, השפעה מלאכותית

על עליית

מחירי המניות.

משהגיעו

המניות לסכום

המבוקש, פודה

המשקיע את

כספו וכתוצאה

מכך קורסת

המניה. שיטה

זאת היא שיטתו

של מקיאבלי

בדיאלוגים

העשרים

ואחד להחזרת

כספים לאוצר

המדינה לאחר

שנטל הלוואות

מופרזות.

הצורך בהטלת מיסים חדשים, אך גם הם לא יפרעו את החובות, אלא יסייעו בכיסוי תשלום הריבית. מיסים אלה הינם גירעון שנועד לכסות על גירעון.

השלב הבא הוא מועד ההמרה אשר מפחית את תשלום הריבית אך לעולם אינו מכסה את החובות. יתר על כן, לא ניתן לדון בחובות הללו מבלי להגיע להסכמות עם בעלי אגרות החוב. כאשר ההמרה גלויה, ניתן להציע החזר כספי לאלו שאינם

מוכנים להמיר את אגרות החוב שלהם בהנפקות חדשות. אם הכול יביעו את מורת רוחם וידרשו החזר כספי, הממשלה עלולה להיתפס במערומיה ולא תוכל לשלם את סכומי הכסף הנדרשים. למזלנו הרב, הגויים טיפשים גמורים, ואינם בקיאים בתמרונים כלכליים. הגויים לעולם יעדיפו הפסד בשוק ניירות הערך והפחתת הריבית על פני הסיכון שבהשקעות חדשות. משום טיפשותם זו, ויתרו ממשלות הגויים פעמים רבות על ההזדמנויות להיפטר מגירעונותיהן. המצב כיום מלמד כי הגויים אינם מסוגלים לתכנן תחבולות דומות לגבי הלוואות זרות, היות שהם יודעים כי נדרוש את מלוא כספנו בחזרה.

ההוכחה הטובה ביותר לפער שבין האנשים ובין ממשלותיהם תהיה אפוא פשיטת רגל של הממשלה.

אבקשכם להקדיש תשומת לב מלאה אל העניינים שצוינו לעיל ואל העניינים הבאים: כל הלוואות הפנים הניתנות כיום מגובשות לכדי חובות צפים לכאורה, אשר תוקפם יפוג בטווח הזמן הקרוב פחות או יותר. החובות הללו, בדרך כלל, מופקדים בבנקים ובמוסדות חיסכון. מכיוון שחובות אלו עומדים לרשות

"הפרוטוקולים הציוניים - המזימה להשתלטות על העולם" - ספרו של תיאודור פריש, 1928

פרוטוקול 21 הלוואות לצרכי פנים ואשראי ממשלתי

מיום שבתנו על כס שלטון העולם נדאג לחסל
פסקה זאת והפסקה הבאה אינן מופיעות ב"דיאלוגים
מהגיהנום".

קופת הממשלה לתקופה הארוכה, הם מסייעים בכיסוי תשלום הריבית להלוואות הזרות ומומרים בסכומים זהים של ניירות ערך ממשלתיים. ניירות אלה משמשים כטלאים לכל הדליפות שבקופות הממשלות.

מיום שבתנו על כס שלטון העולם נדאג לחסל לאלתר את כל התכניות הכלכליות שלא תעמודנה בהתאם לתכנונינו. שוק המניות ידוכא גם הוא משום שלא ייתכן כי יוקרתה של מרותנו תיוותר לחסדיהם של זעזועים, תנודות ואי יציבות במניות השונות. לצורך כך נקבע בחוק את ערכן המלא של המניות מבלי להותיר לאף כוח להעלותו או להורידו. העלאת מחירים אינה אלא תירוץ להורדתם בהמשך, וכבר החילוננו לעשות כן בשוק המניות ובשוק אגרות החוב של הגויים.

את מסחר המניות נחליף במוסדות אשראי ממשלתיים גדולים, אשר תפקידם יהיה גביית מס על ניירות מסחר בהתאם לתקנות הממשלה. כוחם הרב של מוסדות אלו יסייע בידם למכור ולקנות עד סך של חצי מיליארד מניות תעשייה בכל יום. לפיכך, כל הערובות לתעשייה תהיינה בידינו, ואתם מסוגלים להבין בעצמכם מה מידת העוצמה שתהיה בידינו.

פרוטוקול 22

המלך היהודי הטוב והמיטיב

האם
עלינו

להוכיח כי האל ייעד עבורנו
את השליטה בעולם?

ככל שגובר המשבר האדיר שפוקד את העולם בעת האחרונה, דברים אלה אינם מופיעים ב"דיאלוגים מהגיהנום". אמנם "הפרוטוקולים" פורסמו בתקופה שבה

רגשה המתיחות באימפריה הרוסית (אשר עתידה הייתה לקרוס כעבור זמן קצר), אולם משפט זה חף מצייונים היסטוריים ברורים העשויים להסגיר את מועד כתיבתו. ייתכן שבזכות משפטים כלליים כאלה מצליח "הפרוטוקולים" לשמור על לחו בכל תקופה, שכן תמיד ניתן לטעון שהיהודים עומדים מאחורי המשבר הכלכלי, החוקים הפוגעניים, חוסר הצדק, ניסיונות הפיכה וכדומה.

בדיונים

שהתקיימו עד כה השתדלתי להצביע בזהירות על סודות העבר ועל אירועי העתיד וכן על ההתרחשויות החשובות של העתיד הקרוב, שלקראתו אנו מתקרבים במהירות. **ככל שגובר המשבר האדיר שפוקד את העולם בעת האחרונה**, גוברת הציפייה לעקרונות הסודיים של יחסי הגומלין עם הגויים וכן לפעולותינו הכלכליות. לפיכך, אין לי להוסיף אלא עניינים בודדים.

הכוח המודרני החזק ביותר, הוא הזהב, מצוי בידינו. ביכולתנו לשחררו מקופותינו בכל כמות שנחפוץ.

האם עלינו להוכיח כי האל ייעד עבורנו את השליטה בעולם? האם כל העושר שבידינו אינו מוכיח שדרכי הפעולה המושחתות שבהן נאלצנו לנקוט משך מאות רבות של שנים תסייענה, לבסוף, ליצירת אושר עולמי אמתי ולהבאת סדר ושלוש? אמנם עלינו לנקוט באמצעים אלימים, אך מטרתנו תוגשם. בעתיד נוכיח כי אנו המיטיבים אשר השיבו את המין האנושי מקיום תלוש ומושחת, לכדי קיום של צדק אמתי, של חירות אישית. אנו נביא למין האנושי את ההזדמנות ליהנות משלוש, שקט והגיונות של יחסי דו קיום, וכל זה בתמורה לציות מוחלט לחוקים אשר נחוקק. עלינו להוכיח כי קריאות להתרת רסן ולחוסר אחריות אינם כלולים תחת מושג ה"חירות", כשם שהמושגים "מעמד" ו"כוח" אינם מעידים על זכותם של יחידים להטיף לעקרונות הרסניים במסווה של חופש המצפון, שוויון ויתר **חלומות באספמיא**. חירות היחיד בשום אופן לא תעניק את החירות לאדם לפגוע בעצמו או באחרים, ולא את החירות לבזות אדם בפומבי ובהתכנסויות לא מסודרות. חירות אמתית

הכוח המודרני החזק ביותר, הוא הזהב, מצוי בידינו. אלה הם דבריו של מונטסקייה למקיאבלי בפתח הדיאלוג העשרים ושניים: "בידך טמון הכוח הרב ביותר של העת החדשה: כסף".

משפטים ברוח דומה נכתבו במקומות קודמים בחיבור זה.

חלומות באספמיא

חלומות באספמיא: ביטוי לעניינים שאינם עולים בקנה אחד עם המציאות. ביטוי זה עולה בקנה אחד עם הנוסח האנגלי הגורס "פנטזיות".

מתוך ההכרה בכבוד האדם משתמעת ההכרה של האדם בזכויותיו ובמגבלותיו, ולא בחלומות

ובפנטזיות

על בסיס אנוכיותו.

פסקה זאת והפסקה הבאה הן סיכום של הנאמר מפיו של מקיאבלי בדיאלוג העשרים ושניים.

אוטופיות אוטופיה: רעיון דמיוני לתיקון או ליצירת חברה אנושית כמעט ללא פגמים. חסרונה של האוטופיה הוא שרעיונותיה אינם ניתנים ליישום.

כוללת את ערך קדושת האדם, וכן צייתנות כנה וזהירה כלפי כל החוקים של החיים הציבוריים. **מתוך ההכרה בכבוד האדם משתמעת ההכרה של האדם בזכויותיו ובמגבלותיו, ולא בחלומות ובפנטזיות על בסיס אנוכיותו.**

כוח סמכותנו יגדל משום שיהיה נעלה. כוח זה ידריך וישלוט ולא ינהר אחר מנהיגים ודרשנים הזועקים מילים חסרות תקנה, אשר יש המכנים אותן "עקרונות נעלים" אך למעשה אין בהן כל אמת למעט **אוטופיות**. הסדר יבוא מכוח סמכותנו, והאזר יפציע לכל האומות. הילתו של הכוח הזה תלהיב את ההמונים לכדי הערצה על טבעית, והם יכרעו ברך לפניו. סמכות של אמת אינה כורעת תחת עקרונות זרים, אף אם יהיו אלה עקרונות אלוהיים. כאשר הסמכות רבת עוצמה, איש לא יעז לפנות אל מוקדיה, וזאת מפני החשש שעוצמה זו עלולה להתעמעם אפילו במעט.

פרוטוקול 23

הנחלת הצייתנות

האבטלה מילאה

את תפקידה נאמנה, ותפקידה יסתיים מיד
לאחר שכווח הסמכות ייפול לידינו.

על מנת ללמד את ההמונים את רזי הצייתנות, רוב התוכן ב"פרוטוקול" זה אינו מופיע ב"דיאלוגים מהגיהנום", למעט ציטוטים בודדים מהדיאלוגים העשרים ושניים והעשרים ושלושה.

נתינים יצייתו באופן עיוור אך ורק לסמכות בעלת יד חזקה. חלקה הראשון של פסקה זו מבוסס על דבריו של מקיאבלי בדיאלוג העשרים ושלושה, לפיהם, אין לנתינים צורך בשליט ברוח

שליחי הנצרות, כי אם בשליט בעל יד חזקה. המשפט האחרון בפסקה זאת הוא חלק מדבריו של מונטסקייה למקיאבלי בדיאלוג העשרים ושניים, לפיהם ראוי לו למלוך ברוח שליחי הנצרות. המופיעה בנוסח האנגלי של "הפרוטוקולים" היא - evangelic ובו נוסח הרוסי נכתב ангельская душа - נשמה של מלאך.

על מנת ללמד את ההמונים את רזי הצייתנות, עלינו להרגיל אותם לחיי צניעות, וכדי להשיג זאת יש להגביל את תעשיית המותרות. באופן זה יעלה בידינו לשפר מנהגים אשר הפזרנות התחרותית דיכאה. עלינו לייסד מחדש מלאכות יד אשר יחתרו תחת איכות המוצרים המיוצרים במפעלים הנתונים בידיים פרטיות. דבר זה הכרחי, בין השאר, משום שיצרנים גדולים נוטים להסית את מחשבות ההמון כנגד הממשלה גם אם אינם מודעים לכך.

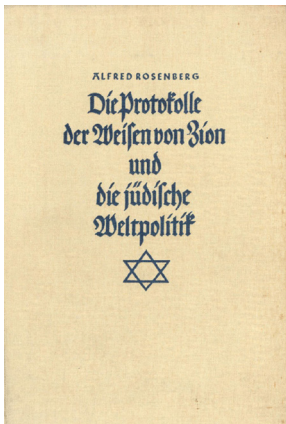
אומה המסורה למלאכת יד לא תדע מהו חוסר עבודה. עובדה זו קושרת אותם לתנאים הקיימים, וכתוצאה מכך לכוח הסמכות השלטת. אבטלה הינה הסכנה הגדולה ביותר בעבור הממשלה. האבטלה מילאה את תפקידה נאמנה, ותפקידה יסתיים מיד לאחר שכוח הסמכות ייפול לידינו.

נאסור שכרות על פי חוק, ומעשה זה יוגדר כחטא בר ענישה כנגד כבוד האדם. זאת משום ששיכורים נוהגים כחיות.

אחזור על דבריי: **נתינים יצייתו באופן עיוור אך ורק לסמכות בעלת יד חזקה.** זאת כל עוד הם חשים כי סמכות זו מעניקה להם תמיכה והגנה כנגד גזרות הגורל החברתיות והכלכליות והיא אינה תלויה בהם. רצוי שלבז של המלך יהיה טהור כשל מלאך, כי ההמונים דורשים מלך אשר יהווה מופת לסמכות ולמלוכה.

הממשלות בנות ימינו שורדות אך בקושי, ומשתדלות לנהל את ענייניה של חברה שבה השרשנו ייאוש עמוק מימים ימימה. חברה זאת מכחישה את כוחו של האל, ומכל עבר עולות בקרבה להבות האנרכיה. מלכנו יחליף את הממשלות הללו, והדבר

הראשון בסדר יומו יהיה חיסול כל להבות ההרס העצמי. לשם השגת מטרה זו חובתו של המלך להשמיד חוגים מסוימים, גם אם ייאלץ להטביעם בדמם, ולהחיותם מחדש כצבא אחד ומסודר היטב הנאבק בכל מחלה מדינית התוקפת את הגוף.

"הפרוטוקולים של זקני ציון והפוליטיקה העולמית של היהודים", אלפרד רוזנברג, 1941. רוזנברג, (1893-1946) היה מבכירי המפלגה הנאצית.

נבחר האל יורם מעם, וזאת כדי לרסק את הכוחות חסרי השפיות אשר אינם פועלים מתוך כורח המציאות וההיגיון כבני אנוש, אלא נעים בהתאם לטבעם החייתי בעקבות דחפיהם הטבעיים. ניתן לראות בבירור כי כיום כוחות אלה מנצחים בזכות מעשי גזל ובזכות מעשי אלימות רבים ואכזריים, וכל אלה מתרחשים בשם חירות האדם. כוחות אלה השמידו את הסדר החברתי כדי לגרום להרס כסאו של השליט היהודי, אך שלטונם יבוא לקיצו בטרם יגיעו אל מוקד הכוח. לאחר מכן יתעורר הצורך לשטוף אותם מן הדרך עד אשר לא יוותר עליה כל מכשול, אף לא זרד בודד.

או אז יבוא היום שבו נאמר לאנשים:

"השתחוו לפני אלוהיכם ולפני אנשיו אשר נושאים על עצמם את חותמת הנשיאות, אשר להם נתן אלוהים את כוכבו כמורה דרך, למען תדעו כי איש מלבדו לא ישחרר אתכם מכוחות הרשע".

פרוטוקול 24

המלך היהודי

בית דוד
ימלך

בעולם עד קץ הימים...

שושלת זו, גם בימינו אנו, העניקה למועצת החכמים שלנו, למנהלים ולמורים את המחשבה

האנושית, את

כוח השליטה

בענייני

העולם.

הפסקאות

הקשרות

בהכשרת

המלך ובחניכתו

אינן מופיעות

ב"דיאלוגים

מהגיהינום",

אך נושא

ירושת השלטון

נדון במספר

דיאלוגים מתוך

"הדיאלוגים

מהגיהינום", וכן

נדון ב"פרוטוקול

18" וב"פרוטוקול

20".

כעת

אציג בפניכם כיצד יכה בית דוד שורשים במעמקי האדמה. שושלת זו, גם בימינו אנו, העניקה למועצת החכמים שלנו, למנהלים ולמורים את המחשבה האנושית, את כוח השליטה בענייני העולם.

בודדים מבית המלך דוד וצאצאיהם יוכשרו למשרת המלך. אלה ייבחרו לא לפי זכות הבכורה, אלא לפי יכולותיהם. הסודות המדיניים הכמוסים, כמו גם תכנית השליטה, יימסרו בידיהם בצופן סודי אשר איש מלבדם לא יוכל לפענח. כך ידעו הכול כי המרות ניתנת אך לאלו שהובאו בסוד **מעשה המרכבה** המדיני.

רק הנבחרים ילמדו את יישומן המעשי של תכניות אלו, והם יעשו זאת באמצעות השוואות ומתוך ניסויים שנערכו משך מאות שנים.

ניסויים אלו כוללים תצפיות על תנועות מדיניות וכלכליות, ובהתאמה גם על מדעי החברה. במילים אחרות, אלו ניסויים הכוללים צייתנות לחוקים קבועים וחרוטים בסלע, **שכן אלו הם חוקים טבעיים שמטרתם היא הסדרת הקרבה האנושית.**

ירושת הכתר תימנע, בדרך כלל, מצאצאים ישירים, אם יפגינו במהלך הכשרתם ניצנים של קלות דעת, של יד רכה או של כל נטייה אחרת העשויה להזיק ליכולתם לשמש כשרים בממשלה, או להפכם למסוכנים לפקודותיו של המלך.

אלה אשר יקבלו את מושכות הממשלה ממועצת חכמינו יהיו אלו שבלא כל ספק יוכיחו את היותם יציבים ובעלי שיקול דעת ראוי.

מעשה המרכבה המושג "מעשה מרכבה" מתייחס לספרות

של תורת הסוד היהודית, ובהשאלה כביטוי לתיאור תהליך סבוך

ונסתר מן העין. הנוסח האנגלי גורס "סודות המלאכה המדינית"

והביטוי "מעשה

מרכבה" יפה

להקשר זה.

שכן אלו

הם חוקים

טבעיים

שמטרתם

היא הסדרת

הקרבה

האנושית.

הכשרתו של

המלך העתידי

תהיה חילונית

ומדעית, עוד

על היעדרו של

ההיבט הדתי

ב"פרוטוקולים"

ראו "פרוטוקול"

11, [עמוד 84](#):

"אינה אלא סלע

קיומנו ומעוז

עוצמתנו".

המלך ושלושת חונכיו – הם לבדם ידעו את התכניות אשר תבוצענה בעתיד. פסקה זאת עומדת בסתירה לפסקה הקודמת, שבה נכתב "מלכנו יהגה תכניות

פעולה אשר לא תיוודענה בציבור, ואף לא ליועציו הקרובים ביותר". הקורא הקפדן עשוי לתמוה לגבי חונכים אלו, אך הנוסח המקורי סתום ואינו מוסיף דבר.

הכול יראו כאילו הגורל בדרכיו הפתלתלות שילב את חייהם באלה של המלך. מקיאבלי שוטח בדיאלוג העשרים וארבעה את חשיבותו של פולחן האישיות למלך.

פסקה זאת והבאה אחריה מועתקות מתוך דבריו.

אם יחלה המלך, או אם מסיבה כלשהי לא יוכל להמשיך ולשלוט, הוא יחויב להעביר את מושכות הממשלה לידיים חדשות הראויות לכך, והדבר ייקבע בחוק.

מלכנו יהגה תכניות פעולה אשר לא תיוודענה בציבור ואף לא ליועציו הקרובים ביותר, בין אם תכניות אלו תונהגנה בעתיד הקרוב או הרחוק.

המלך ושלושת חונכיו – הם לבדם ידעו את התכניות אשר תבוצענה בעתיד.

הכול יראו כאילו הגורל בדרכיו הפתלתלות שילב את חייהם באלה של המלך. נוקשותו של המלך תיראה באופן ברור, הן בדרישותיו מעצמו, והן בדרישותיו מן האנושות כולה. איש לא יוכל לחזות את מהלכיו של המלך בהתאם להוראותיו שהובאו לידיעת הציבור, וכתוצאה מכך לא תוכל להתעורר כל התנגדות למעשיו.

מובן מאליו, כי על המלך להתאים את יכולתו הנפשית לתכניות השליטה. מסיבה זו בלבד, יוכל המיועד למלוכה להעפיל אל כס השלטון אך ורק לאחר מבחן אישיות שייערך על ידי טובי חכמינו.

על מנת לעורר אנשים לאהוב את מנהיגם ולהכירו, חייב המלך לפנות אל ההמון במקומות ציבוריים, ובעצם כך לייסד את האחדות ההכרחית בין שני הכוחות המדיניים המופרדים זה מזה בגלל פחד טבעי. במשך שנים רבות קיימנו את מאזן האימה הזה, ובבוא היום נוכל ביתר קלות להפיל את הפלגים השונים תחת השפעתנו.

אל-לו, למלך היהודי, להיות מושפע מתשוקותיו, ובייחוד מתענוגות הבשר. דברים אלה מנוגדים לדבריו של מקיאבלי בדיאלוג העשרים וארבעה, שכן מקיאבלי

טוען שמוטב למלך להיכנע לתשוקות הבשר, היות שכניעה זאת מחזקת את מעמדו בקרב העם.

אל-לו, למלך היהודי, להיות מושפע מתשוקותיו, ובייחוד מתענוגות הבשר. דחף חייתי זה לא יחלוף על פני מחשבתו. תאוות הבשרים עשויה להטריד את היכולת הנפשית ואת בהירות המחשבה יותר מכל, ועלולה להטות את כיוון החשיבה אל ההיבטים השליליים והחייתיים ביותר אשר בטבע האדם. בית דוד ימלוך בעולם עד קץ הימים וצאצאיו יחויבו להקריב את כלל תשוקותיהם האישיות למען נתיניהם, משום שהם-הם המשענת של המין האנושי. על מנהיגנו לנהוג ללא דופי.

רשימת קיצורים וביבליוגרפיה

אהרנרייך, תורת הגזע =

Ehrenreich, E. *The Nazi Ancestral Proof – Genealogy, Racial Science, and the Final Solution*, Indiana University Press, 2007

אייזנר, המזימה =

אייזנר, וויל. *המזימה - הסיפור הסודי של הפרוטוקולים של זקני ציון*. כנרת זמורה ביתן, 2007

אייכנגרין ופלנדראו, בסיס הזהב =

Eichengreen, B, Marc Flandreau, *The Gold Standard in Theory and History*, Oxford: Taylor & Francis e-Library, 2005²

אמרינגר, פנמה =

Ameringer, C. D, "Bunau-Varilla, Russia and The Panama Canal", in *Journal of Interamerican Studies and World Affairs*, 12(3), (July 1970), pp.328-338

אקו, בית העלמין של פראג =

אקו, אומברטו. *בית העלמין של פראג*. בתרגומו של אריה אוריאל. כנרת זמורה ביתן מודן, 2012.

בן עתו, השקר =

בן-עתו, הדסה. *השקר מסרב למות: מאה שנות פרוטוקולים של זקני ציון*. הוצאת דביר, 1998.

ברנשטיין, ההיסטוריה של השקר =

Bernstein H. *The History of a Lie: The Protocols of the Wise Men of Zion*, New-York: Oglivie Publishing Co., 1921

גוטמן, האנציקלופדיה של השואה =

גוטמן, ישראל (עורך). *האנציקלופדיה של השואה*. תל-אביב: יד ושם - רשות הזכרון לשואה ולגבורה, ספרית פועלים, 1990

דה-מיכליס, כתב היד שאינו קיים =

De-Michelis, C. G. *The Non-Existent Manuscript: A Study of the Protocols of the Sages of Zion*, The University of Nebraska Press, Lincoln and London for the Vidal Sassoon International Center for the Study of Antisemitism, The Hebrew University of Jerusalem, 2004

היטלר, מאבקי באנגלית =

Hitler A., *Mein Kampf*, Trans. Murphy J.; Hutchinson & Co. with Hurst & Blackett Ltd (London), 1939.
Online: <http://www.greatwar.nl/books/meinkampf/meinkampf.pdf>, Retrieved: March 2015

הלברון ו-בילמן-הלברון, המונח "פרוטוקולים" =

Halbronn J. E, L. Bilman-Halbronn, "The Term Protocols, From the Zionist congresses to the Protocols of the Elders of Zion, and the Reception of the Russian Protocols in Central Europe before 1917", *Proceeding of the World Congress of Jewish Studies, Division E: Contemporary Jewish Society*, 1997, pp, *23-*31

הרצל, מדינת היהודים =

הרצל, בנימין זאב, **מדינת היהודים** בתרגומו של מיכ"ל בערקאוויטש ווארשא: הוצאת תושיה תרנ"ו/ אתר "פרויקט בן-יהודה": http://benyehuda.org/herzl/herzl_003.html

הרצל, כתבי הרצל =

הרצל, תיאודור, **כתבי הרצל: בפני עם ועולם [א] - נאומים ומאמרים ציוניים 1899-1895** (כרך 7), הספריה הציונית, ירושלים, תשכ"א

הרצל, כתבי הרצל =

הרצל, תיאודור, **כתבי הרצל: בפני עם ועולם [ב] - נאומים ומאמרים ציוניים 1899-1904** (כרך 8), הספריה הציונית, ירושלים, תשכ"א

ז'ולי, דיאלוגים מהגיהנום =

Joly, M. *Dialogue in Hell between Machiavelli and Montesquieu* Translated by Not Bored!, 2008:

<https://archive.org/stream/DialogueInHellBetweenMachiavelliAndMontesquieu#page/n0/mode/2up>
Retrieved: March-April 2015

זיגרון וסביון, דמות היהודי באיראן חלק ב =

Zigron E, A. Savyon, "The Image of the Jew in the Eyes of Iran's Islamic Regime – Part II: The Blood Libel and 'The Protocols of the Elders of Zion'", *MEMRI* 6th March 2013: www.memri.org/report/en/print7050.htm
Retrieved: March 2015

חאן, שורשי תיאוריות הקשר =

Khan, A. A, "Roots of Modern Conspiracy Theories", *Defence Journal Pakistan*, 17, April (2014), pp. 1-27

כוהן, הכשר =

כוהן, נורמן. **הכשר לרצח עם: תולדות ה"פרוטוקולים של זקני ציון"**. בתרגומה של מירי אליאב-פלדון. תל-אביב: עם עובד, ספרית אופקים, 1972

מרכוס וסילברדיק, "הפרוטוקולים" ברשות הפלסטינית =

Marcus I, N. J. Zilberdik, "PMW Bulletins: Protocols of the Elders of Zion Alive and Well in the PA", *:Palestinian Media Watch*, 25.2.2013: http://palwatch.org/main.aspx?fi=157&doc_id=8600, Retrieved

March 2015

נילוס, הפרוטוקולים ברוסית =

Нилус, С. *Великое в малом и антихрист как близкая политическая возможность*, 1905²

פולונסקי, סוכן פרובוקטור =

פולונסקי, א. "סוכן פרובוקטור" הפרקליט - ירחון הסתדרות עורכי הדין היהודים בארץ ישראל, תמוז תש"ד 1944.
עמוד 12-14

צווייג ועדאקי, אפליקציות =

Zweig E, O. Adaki, "Arabic Language iTunes and Android Apps on 'Protocols of the Elders of Zion'",
MEMRI, 9th September 2012: www.memri.org/report/en/print6590.htm Retrieved: April 2015

ראד'ר, דיזראלי ופרויד =

Rather, L. J, "Disraeli, Freud, and the Jewish Conspiracy Theories", *Journal of the History of Ideas*, University
of Pennsylvania Press 47(1), (January-March 1986), pp. 111-131

רות, אנציקלופדיה =

Roth, N. *Medieval Jewish Civilization: An Encyclopedia*. Routledge, 2002